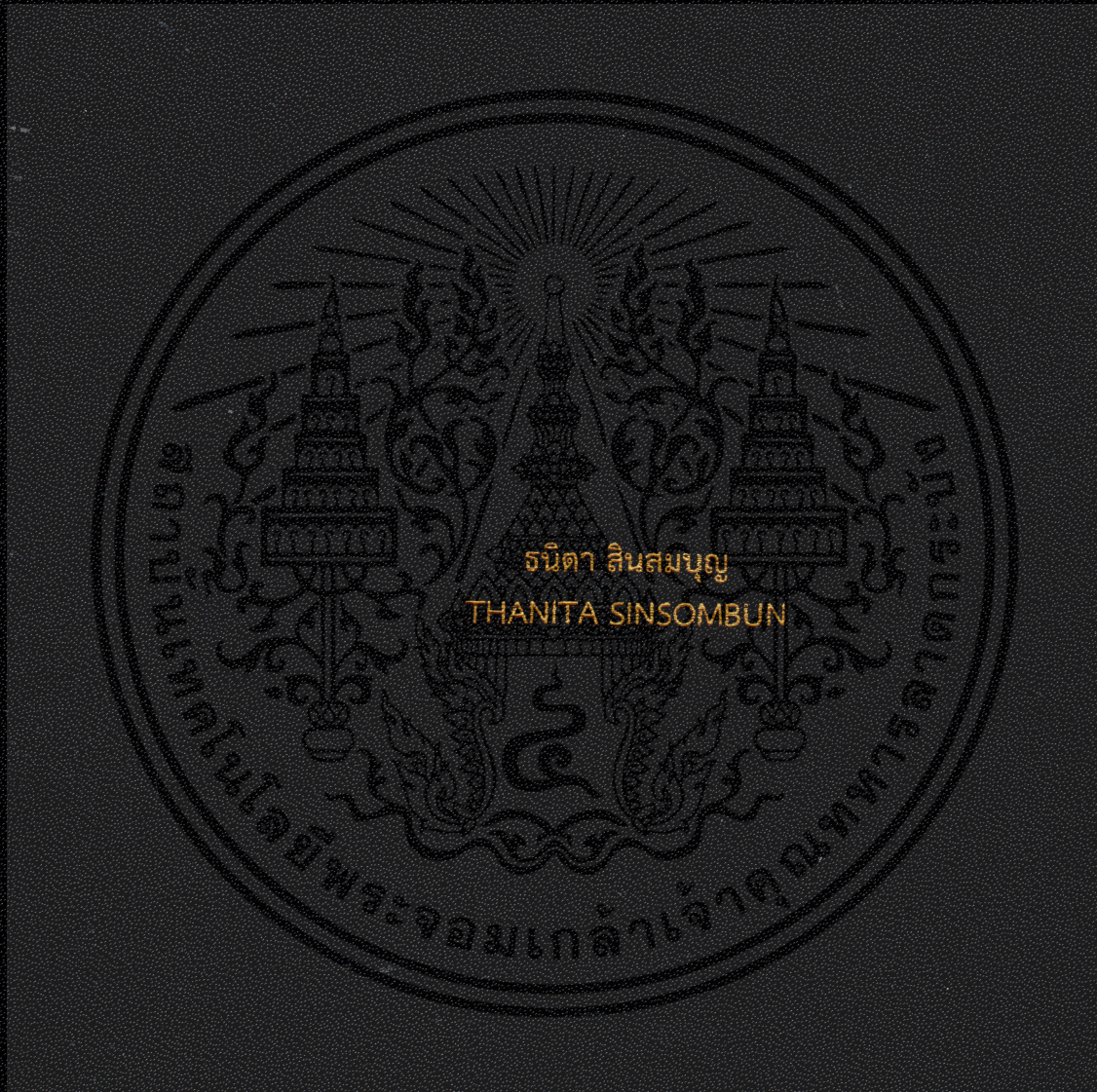

การศึกษาอัตลักษณ์วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก
เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก

THE STUDY OF DON BOSCO TECHNOLOGICAL COLLEGE IDENTITY FOR
COLLEGE'S SOUVENIR DESIGN

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2562

KMITL-2019-ED-M-222-059

การศึกษาอัตลักษณ์วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก
เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก

THE STUDY OF DON BOSCO TECHNOLOGICAL COLLEGE IDENTITY FOR
COLLEGE'S SOUVENIR DESIGN

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2562

KMITL-2019-ED-M-222-059

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

THE STUDY OF DON BOSCO TECHNOLOGICAL COLLEGE IDENTITY FOR
COLLEGE'S SOUVENIR DESIGN

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF
MASTER OF SCIENCE IN INDUSTRIAL EDUCATION
IN INDUSTRIAL DESIGN TECHNOLOGY
FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION AND TECHNOLOGY
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
2019

KMITL-2019-ED-M-222-059

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2019

FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION AND TECHNOLOGY

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การศึกษาอัตลักษณ์วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก
เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก

นักศึกษา

นางสาวธนิตา สิ้นสมบุญ

รหัสประจำตัว

57603164

ปริญญา

ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชา

เทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

พ.ศ.

2562

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภิสักก์ สิ้นสุภัก

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธเนศ ภิรมย์การ

บทคัดย่อ

การศึกษอัตลักษณ์วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกเพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษอัตลักษณ์วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก 2) เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก 3) เพื่อประเมินระดับความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก โดยมีลำดับขั้นตอนการศึกษาตามวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูล โดยวิธีการสังเกต สัมภาษณ์ และสอบถาม โดยการลงพื้นที่วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก ผลการวิเคราะห์การลงพื้นที่หาข้อมูลเกี่ยวกับภาพลักษณ์ เอกลักษณ์ และสัญลักษณ์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก พบว่า สิ่งที่เกี่ยวข้องกับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก ได้แก่ อาคารเรียน สีประจำโรงเรียน คือสีน้ำเงินและสีเหลือง ตราประจำโรงเรียน และคุณพ่อบอสโก ผู้ตั้งคณะซาเลเซียน บิดาแห่งเยาวชน ด้วยผลงานที่ท่านได้อุทิศตนเพื่อให้การอบรมและการศึกษาแก่เยาวชนทั้งหญิงชาย ที่ยากจน กำพร้า และถูกทอดทิ้ง 2) สอบถามเกี่ยวกับข้อมูล ความต้องการและมุมมองของผู้บริโภคในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก พบว่า ผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกสำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกที่ผู้วิจัยจะนำมาศึกษาและพัฒนา คือ พวงกุญแจ ออกแบบให้มีความน่าสนใจ ตรงกับสิ่งที่กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่นึกถึงเมื่อพูดถึงวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก ซึ่งก็คือ คุณพ่อบอสโก รูปแบบตัวอักษรที่จะใช้ในการออกแบบก็คือ รูปแบบของตัวอักษรประดิษฐ์ 3) ประเมินระดับความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก จากการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก ของกลุ่มผู้บริหาร และกลุ่มบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก พบว่า มีความพอใจในการออกแบบของที่ระลึกอยู่ในระดับมาก จากแบบประเมินนั้น แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ให้ความสำคัญกับ อัตลักษณ์ประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก เป็นอย่างมาก เนื่องมาจากรูปของคุณพ่อบอสโก นั้นเป็นภาพที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นตัวตนของ ประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกที่ไม่มีที่ไหนเหมือน และเป็นเครื่องยืนยันว่าผู้ที่ได้รับของที่ระลึกนั้นมาถึง วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก แล้ว ส่วนเรื่องอื่น ๆ ที่ให้ความสำคัญคือ ด้านประโยชน์ใช้สอย ที่เมื่อได้รับของที่ระลึกไปแล้ว จะทำให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ที่ได้รับในด้านใด รวมไปถึงด้านคุณภาพของ วัสดุ และกรรมวิธีการผลิตของที่ระลึก ว่ามีความเหมาะสมมากน้อยแค่ไหน

คำสำคัญ: วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก, อัตลักษณ์, ผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก, สัญลักษณ์, เอกลักษณ์, ภาพลักษณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Title	The Study of Don Bosco Technological College Identity for College's Souvenir Design
Researcher	Miss Thanita Sinsombun
Student ID.	57603164
Degree	Master of Industrial Education
Program	Technology of Industrial Product Design
Year	2019
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Apisak Sindhuphak
Thesis Co-Advisor	Assistant Professor Dr. Thanate Piromgarn

ABSTRACT

The Study Don Bosco Technological College Identity for College's Souvenir design has the following objectives: 1) to study the identity of Don Bosco Technological College, 2) to develop souvenir for Don Bosco Technological College, and 3) to evaluate the user satisfaction level of the developed souvenirs with the sequence of study steps as follows: 1) The researcher has collected data. By observing, interviewing and inquiring through the Don Bosco Technology College area. The results of the analysis of the area, find information about the image, identity and symbol of Don Bosco Technology College found that things related to Don Bosco Technology College, including school colors is blue and yellow, School badge and St. John Bosco Salesian revolutionary. He dedicated himself to providing training and education to young women, poor men, orphaned and abandoned. 2) Inquire about information the needs and perspectives of consumers in choosing to buy souvenir products at Don Bosco Technology College found that souvenir products for Don Bosco Technological College that the researcher will study and develop is a key ring. Designed to be interesting Exactly what most target groups think about when talking about Don Bosco Technology College which is St. John Bosco. The font style to be used in the design is the form of artificial letters. 3) Assess the level of satisfaction with the souvenir products of Don Bosco Technology College. From analyzing satisfaction with the souvenir products of Don Bosco Technology College of the management group and the personnel found that with satisfaction in the design of souvenirs at a high level. As for other matters that are important functional benefits When receiving a gift In what ways will it benefit those who receive it. Including the quality of materials and the production process of souvenirs How much is appropriate.

Keywords: Don Bosco Technological College, Identity, Souvenir, Symbol, Entity, Image

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้เกิดจากแรงบัลดาลใจจากการทำงานของผู้วิจัย ที่ได้มีโอกาสเข้ามาทำงานในวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก เรามีส่วนร่วมสร้างสรรค์งานออกแบบที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่าง ๆ ของวิทยาลัยอยู่เสมอ ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาอัตลักษณ์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกแห่งนี้

วิทยานิพนธ์นี้ได้รับการบ่มเพาะให้สมบูรณ์ได้ ณ ที่นี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้ทั้งทางตรงและทางอ้อม อีกทั้งอาจารย์พลชัย ศรีวุฒิจริณู หัวหน้าแผนก MAC ที่คอยสนับสนุนในทุก ๆ ด้านเป็นอย่างดี และบุคลากรในวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกแห่งนี้ ที่ได้ให้ข้อมูลสำหรับการทำงานงานวิจัย

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณเพื่อน ๆ สาขาออกแบบผลิตสาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ช่วยเหลือในทุก ๆ ด้าน เพื่อให้วิทยานิพนธ์เดินต่อไปจนสำเร็จ ขอขอบคุณอาจารย์ศรายุทธ ศรีประมง หัวหน้าแผนกช่างเชื่อม วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก ที่ช่วยสนับสนุนให้คำปรึกษา แก้ปัญหาในการผลิตชิ้นงาน และอีกหนึ่งแรงสนับสนุนสำคัญ มารดาของผู้วิจัย ที่เป็นแรงขับเคลื่อนทั้งในด้านกำลังใจและกำลังทรัพย์ให้วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จไปด้วยดี

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า การวิจัยนี้จะประโยชน์แก่ผู้สนใจและศึกษาในวิทยานิพนธ์เรื่องการศึกษาอัตลักษณ์วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก ไม่มากก็น้อย

หากมีข้อเสนอแนะประการใดต่อวิทยานิพนธ์นี้ ผู้วิจัยขอรับไว้ด้วยความขอบพระคุณยิ่ง

ธนิตา สีนสมบุญ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	VI
สารบัญภาพ.....	VII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	2
1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	2
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก.....	7
2.2 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับอัตลักษณ์.....	19
2.3 การออกแบบผลิตภัณฑ์.....	26
2.4 ข้อมูลเกี่ยวกับการออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก.....	29
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	33
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	35
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	35
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	36
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	37
3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
3.6 ด้านความรู้เกี่ยวกับการออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกของวิทยาลัยเทคโนโลยี ดอนบอสโก.....	41
3.7 เพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภค.....	42

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาอัตลักษณ์วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก	45
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกประจำวิทยาลัยเทคโนโลยี ดอนบอสโก	50
4.3 เพื่อประเมินระดับความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกประจำวิทยาลัย เทคโนโลยีดอนบอสโก	53
บทที่ 5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	59
5.1 สรุปผลการวิจัย	59
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	61
5.3 ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้.....	62
บรรณานุกรม.....	63
ภาคผนวก.....	64
ภาคผนวก ก หนังสือรับรองและหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการทำวิจัย.....	65
ภาคผนวก ข หนังสือขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญในการทำวิจัย.....	67
ภาคผนวก ค หนังสือรับรองผลการพิจารณาบทความ.....	74
ภาคผนวก ง เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย.....	76
ภาคผนวก จ การวิเคราะห์และออกแบบผลิตภัณฑ์.....	91
ภาคผนวก ฉ ภาพถ่ายการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย.....	96
ประวัติผู้เขียน	102

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 ตารางแสดงวิธีการใช้งานของอุปกรณ์ฟื้นฟูสมรรถภาพร่างกายผู้ป่วย.....	22
4.1 ผลจากการวิเคราะห์จากการสังเกตและสัมภาษณ์ เกี่ยวกับอัตลักษณ์ของ วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก 46	46
4.2 ผลการวิเคราะห์จากการสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลความต้องการและมุมมองของผู้บริโภค ในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกและความเห็น เกี่ยวกับอัตลักษณ์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก ของผู้บริหาร บุคลากร และนักเรียน.....	47
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก ของผู้เชี่ยวชาญทางด้านรูปแบบของที่ระลึก ทั้ง 5 แบบ	51
4.4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก ของกลุ่มผู้บริหาร และกลุ่มบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก.....	57

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
3.1 แผนผังดำเนินงานวิจัย	10
4.1 Idea Sketch พวงกุญแจ	51
4.2 ภาพสรุปรูปแบบ พวงกุญแจ แบบที่ 1	54
4.3 ภาพสรุปรูปแบบ พวงกุญแจ แบบที่ 2	54
4.4 ภาพสรุปรูปแบบ พวงกุญแจ แบบที่ 3	55
4.5 ภาพสรุปรูปแบบ พวงกุญแจ แบบที่ 4	55
4.6 ภาพสรุปรูปแบบ พวงกุญแจ แบบที่ 5	56
4.7 ภาพการทดลองผลิตจริง	56
4.8 ผลลัพธ์ของที่ระลึกของจริง	56
จ.1 Idea Sketch พวงกุญแจ	92
จ.2 ภาพสรุปรูปแบบ พวงกุญแจ แบบที่ 1	93
จ.3 ภาพสรุปรูปแบบ พวงกุญแจ แบบที่ 2	93
จ.4 ภาพสรุปรูปแบบ พวงกุญแจ แบบที่ 3	94
จ.5 ภาพสรุปรูปแบบ พวงกุญแจ แบบที่ 4	94
จ.6 ภาพสรุปรูปแบบ พวงกุญแจ แบบที่ 5	95
ฉ.1 ลงพื้นที่วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก	97
ฉ.2 ลงพื้นที่วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก	97
ฉ.3 ลงพื้นที่วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก	98
ฉ.4 ลงพื้นที่วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก	98
ฉ.5 ลงพื้นที่วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก	99
ฉ.6 ลงพื้นที่วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก	99
ฉ.7 ลงพื้นที่วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก	100
ฉ.8 ลงพื้นที่วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก	100
ฉ.9 ลงพื้นที่วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก	101
ฉ.10 ลงพื้นที่วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก	101

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่มีการคบหาสมาคมกันในบริบทและวิถีชีวิต ในระยะเวลาหนึ่งจนทำให้เกิดความรู้สึกผูกพันกัน นำมาสู่พื้นฐานที่ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์กันระหว่างมนุษย์กันเองหรือระหว่างมนุษย์กับสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสถานที่ เหตุการณ์ วัตถุ ฯลฯ อันนำไปสู่ความทรงจำและการระลึกถึงกันเมื่อกิจกรรมนั้นได้จบลงไปแล้ว ซึ่งความต้องการที่จะให้ระลึกถึงความทรงจำที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์นั้น ๆ แม้เวลาจะผ่านไปนานแล้วก็ตาม หรือความต้องการที่จะให้เกิดปฏิสัมพันธ์กันอยู่เรื่อย ๆ ไป เนื่องจากอยู่ห่างไกลกันทำให้โอกาสที่จะทำให้พบปะกันได้มีได้น้อย ความคุ้นเคยกัน การที่มีรสนิยมและพฤติกรรมร่วมกัน ความจำเป็นที่จะต้องพึ่งพาอาศัยกัน ความมีลักษณะเสริมซึ่งกันและกันของกลุ่มคนตลอดรวมไปจนกระทั่งการกระทำที่มีลักษณะการให้รางวัลเป็นการตอบแทน เมื่อเกิดความพึงพอใจหรือเกิดถูกใจแก่กัน ตลอดทั้งสาเหตุอื่น ๆ อีกนานัปการ เหล่านี้ล้วนอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดการสร้างสรรค์ของที่ระลึกขึ้น เพื่อมอบให้แก่กันและกันได้ และที่สำคัญ ขณะที่มนุษย์ใช้สมองในการบันทึกเรื่องราวเหตุการณ์ บุคคล ตลอดจนสิ่งต่าง ๆ ที่สามารถสัมผัสรับรู้ผ่านของความทรงจำ การหลอมรวมกันของประสบการณ์ที่ผ่านมาย่อมก่อให้เกิดความสับสนและยากแก่การเรียงลำดับ เมื่อเวลาผ่านไปความทรงจำต่าง ๆ ที่ผ่านมาในอดีตนั้น อาจเกิดการลืมเลือนไปได้ในที่สุด ดังนั้นมนุษย์จึงพยายามหาวิธีการกระตุ้นความทรงจำในเรื่องราวที่ได้เกี่ยวข้อง โดยการออกแบบสร้างสรรค์สื่อหรือสิ่งใด ๆ ขึ้นเพื่อใช้เป็นตัวกระตุ้นจูงใจให้เกิดการระลึกถึงเรื่องราวที่ได้เกี่ยวข้องอยู่เสมอ ๆ สื่อหรือสิ่งที่สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อจุดประสงค์ในการกระตุ้นเตือนหรือเน้นย้ำความทรงจำนี้ เรียกว่า ของที่ระลึก (souvenirbuu.wordpress. 2562)

วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกเป็นสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทช่างอุตสาหกรรม จัดตั้งขึ้นโดยอนุมัติของกระทรวงศึกษาธิการ สังกัดมูลนิธิคณะซาลเยียนแห่งประเทศไทย และดำเนินกิจการโดยคณะนักบวชซาลเยียน ปี พ.ศ.2489 ได้เริ่มดำเนินกิจการเปิดโรงเรียนอาชีวศึกษาขึ้น โดยเช่าวังของพระองค์เจ้าบวรเดช ที่ถนนวิทญู (สถานทูตเนเธอร์แลนด์ในปัจจุบัน) และเปิดสอนแผนกวิชาช่างตัดเย็บเสื้อผ้า ช่างพิมพ์และช่างไม้ แก่นักเรียนที่เป็นเด็กกำพร้าและยากจน กลุ่มแรก จำนวน 35 คน โดยไม่เก็บค่าเล่าเรียนแต่อย่างใดซึ่งถือเป็นนโยบายของโรงเรียนตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา เวลานั้นมีครูสอน 2 คน และบาทหลวงมาริโอ รูเซดดู เป็นอธิการชาวอิตาลีคนแรก ปี พ.ศ. 2492 โรงเรียนได้ย้ายมาอยู่สถานที่ปัจจุบันที่ถนนเพชรบุรี และได้เปิดหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาช่างกลโรงงาน ช่างไฟฟ้ากำลัง ช่างยนต์และการพิมพ์ และพ.ศ. 2555 โรงเรียนดอนบอสโก ได้เปลี่ยนชื่อเป็น วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก เพื่อให้ตรงกับหลักสูตรที่ได้ทำการเปิดสอนในปัจจุบัน วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกมีเอกลักษณ์ที่โดดเด่นด้วยระบบจัดการศึกษาในรูปแบบของโรงเรียน-โรงงาน เพื่อให้ให้นักเรียนได้ศึกษาความรู้ในภาคทฤษฎีและฝึกปฏิบัติงานจริงไปพร้อม ๆ กัน สะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของระบบการจัดการศึกษา ที่ได้รับความสนใจจากบุคคลภายนอก ระยะเวลาตลอด 70 ปี ที่ผ่านมา วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกมุ่งผลิตเยาวชนให้เป็นคนดี มีสุขคิดเป็น ทำเป็น เป็นเลิศทางด้านวิชาชีพ ก้าวทันเทคโนโลยี จัดการเรียนรู้โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และขยายการศึกษาสู่ระดับอุดมศึกษา อีกทั้งยังมีการอบรมนักเรียนนักศึกษาให้มีคุณนิสัย ดังอัตลักษณ์ประจำวิทยาลัยที่ว่า “ทักษะเด่น เป็นสุภาพชน” เพื่อให้ผู้เรียนได้รับทั้งความรู้ ทักษะ และเป็นบุคคลที่มีคุณธรรมจริยธรรมด้วย และในหนึ่งปีทางวิทยาลัยจะจัดกิจกรรม ทั้งเป็นกิจกรรมของศิษย์ปัจจุบัน และศิษย์เก่าหลายกิจกรรม ในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง ทางวิทยาลัยได้จัดทำของระลึกในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อเป็นการระลึกถึงความทรงจำที่เกิดขึ้น หรือแทนคำขอบคุณให้กับผู้เข้าร่วมงาน

ทั้งนี้ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก ซึ่งเป็นวิทยาลัยประเภทช่างอุตสาหกรรม จัดตั้งขึ้นโดยอนุมัติของกระทรวงศึกษาธิการ เป็นวิทยาลัยสังกัดมูลนิธิการศึกษาเลเซียนแห่งประเทศไทย อยู่ในความอุปการะของกรมประชาสงเคราะห์ และดำเนินกิจการโดยคณะนักบวชชาวเลเซียน และมีนักบุญยอห์น บอสโก ผู้ตั้งคณะชาวเลเซียน และการกำหนดอัตลักษณ์นี้เกิดขึ้นบนกระบวนการคิดเกี่ยวกับระบบของความแตกต่าง ระบบของความหลากหลายและการตั้งคำถามว่า อัตลักษณ์ที่จะสร้างขึ้นนั้นมีความเชื่อมโยงกับสังคมอย่างไร ดังนั้นอัตลักษณ์กับสังคมจึงเป็นเรื่องที่แยกกันไม่ออก เนื่องจากการนิยามความเป็นตัวตนของอัตลักษณ์นั้นต้องมีการอ้างอิงกับสังคม แม้จะเป็นในระดับตัวบุคคลก็ยังคงมีการนิยามตนเองว่า มีตำแหน่งแห่งที่ หรือมีบทบาทอย่างไรในสังคมที่บุคคลอาศัยอยู่ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก เพื่อให้มีความโดดเด่น น่าสนใจ และส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีให้กับวิทยาลัย

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.2.1 เพื่อศึกษาอัตลักษณ์วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก
- 1.2.2 เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก
- 1.2.3 เพื่อประเมินระดับความพึงพอใจของผู้บริหารและบุคลากรในวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกที่มีต่อผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

การศึกษ้อัตลักษณ์และออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกสำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก เพื่อช่วยให้ผู้ที่สนใจเข้าใจอัตลักษณ์หรือจุดเด่นของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกผ่านรูปแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก

1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษ้อัตลักษณ์และออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกสำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิดหรือทฤษฎีต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ในการทำวิจัย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความถูกต้อง ครบถ้วน และตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1.4.1 กรอบแนวคิด ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาอัตลักษณ์วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดและทฤษฎีที่นำมาประยุกต์ใช้ในขั้นตอนการประเมินหาเอกลักษณ์ ดำเนินตามกรอบแนวคิดของ (Stuart Hall, 1994) เกี่ยวกับกระบวนการเกิดเอกลักษณ์ในวงจรร่วมธรรม ผู้วิจัยได้ประยุกต์ในแนวความคิดของ (ประเสริฐ ศิลรตนา, 2531 : 16) ที่กล่าวเกี่ยวกับประเภทของสินค้าที่ระลึก แนวความคิดของ (ธีระชัย สุขสด, 2544 : 88-90) ด้านหลักการออกแบบผลิตภัณฑ์ ประกอบด้วยเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น ด้านความสวยงาม ด้านประโยชน์ใช้สอย ด้านคุณภาพและด้านราคา

1.4.2 กรอบแนวคิด ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดการออกแบบผลิตภัณฑ์ (พรลภัส พิบูลโกศาสมบัติ, 2556) ดังนี้

1. หน้าที่ใช้สอย (Function)
2. ความสวยงามน่าใช้ (Aesthetics or sales appeal)
3. ความปลอดภัย (Safety)
4. ราคา (Cost)
5. วัสดุ (Materials)
6. กรรมวิธีการผลิต (Production)

1.4.3 กรอบแนวคิด ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อประเมินระดับความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดทฤษฎีความพึงพอใจ จากแนวความคิดของ (ธีระชัย สุขสด, 2544 : 88-90) ด้านหลักการออกแบบผลิตภัณฑ์ ประกอบด้วยเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น ด้านความสวยงาม ด้านประโยชน์ใช้สอย ด้านคุณภาพ และด้านราคา

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอขอบเขตของการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

1.5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจะประกอบไปด้วยข้อมูลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ซึ่งถูกรวบรวมไว้ในบทที่ 2 ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก
2. ประวัติของนักบุญยอห์น บอสโก
3. ระบบป้องกันของนักบุญยอห์น บอสโก
4. อัตลักษณ์
5. การออกแบบผลิตภัณฑ์
6. ข้อมูลเกี่ยวกับการออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก
7. ข้อมูลเกี่ยวกับทฤษฎีความพึงพอใจ
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5.2 ขอบเขตด้านพื้นที่

วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก ตั้งอยู่เลขที่ 1643/3 ถนนเพชรบุรีตัดใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10400

1.5.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการแบ่งกลุ่มตัวอย่าง ออกตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 เพื่อศึกษาอัตลักษณ์วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

1.1 ประชากร มีการแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

- (1) กลุ่มผู้บริหาร
- (2) กลุ่มบุคลากร
- (3) กลุ่มนักเรียน

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือผู้วิจัยใช้เครื่องมือที่มีความสอดคล้องกับกลุ่มประชากร และกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม เพื่อให้สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้อย่างครอบคลุมและครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ โดยมีการจำแนกเครื่องมือออกเป็นทั้งหมด 1 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามอัตลักษณ์วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

1.3 การวิเคราะห์ข้อมูล คือ ใช้การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยการหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่า \bar{X} และค่า S.D. จากข้อมูลที่ได้ทำการแจกแจงรายละเอียดตามหัวข้อ เนื้อหาต่าง ๆ

1.4 ประเภทข้อมูลวิจัย

ข้อมูลปฐมภูมิ คือ การสอบถามและสัมภาษณ์ผู้บริหารและบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

ข้อมูลทุติยภูมิ คือ หนังสือครบรอบ 60 ปี วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

2. วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

2.1 ประชากร ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านรูปแบบของที่ระลึก จำนวน 3 คน ได้แก่

- (1) อาจารย์จินดารัตน์ อภิรักษ์มนตรี
- (2) อาจารย์ภัทรพล เรืองศรี
- (3) คุณวิษณี เหนือเมธิน

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือผู้วิจัยใช้เครื่องมือที่มีความสอดคล้องกับกลุ่มประชากร และกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม เพื่อให้สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้อย่างครอบคลุมและครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ โดยมีการจำแนกเครื่องมือออกเป็นทั้งหมด 1 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบประเมินการออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

2.3 การวิเคราะห์ข้อมูล คือ ใช้การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยการหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่า \bar{X} และค่า S.D. จากข้อมูลที่ได้ทำการแจกแจงรายละเอียดตามหัวข้อ เนื้อหาต่าง ๆ

2.4 ประเภทข้อมูลวิจัย

ข้อมูลปฐมภูมิ คือแบบประเมินโดยผู้บริหารและบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

ข้อมูลทุติยภูมิ คือ เอกสารและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก

3. วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3 เพื่อประเมินระดับความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

3.1 ประชากร มีการแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

(1) กลุ่มผู้บริหาร

(2) กลุ่มบุคลากร

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือผู้วิจัยใช้เครื่องมือที่มีความสอดคล้องกับกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม เพื่อให้สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้อย่างครอบคลุมและครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ โดยมีการจำแนกเครื่องมือออกเป็นทั้งหมด 1 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบประเมินระดับความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล คือ ใช้การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยการหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่า \bar{X} และค่า S.D. จากข้อมูลที่ได้ทำการแจกแจงรายละเอียดตามหัวข้อเนื้อหาต่าง ๆ

3.4 ประเภทข้อมูลวิจัย

ข้อมูลปฐมภูมิ คือ แบบประเมินโดยผู้บริหารและบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

ข้อมูลทุติยภูมิ คือ เอกสารและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

1.5.4 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรต้น คือ ผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก
2. ตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจของกลุ่มผู้บริหารและบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1. วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก หมายถึง สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทช่างอุตสาหกรรม จัดตั้งขึ้นโดยอนุมัติของกระทรวงศึกษาธิการ สังกัดมูลนิธิคณะซาลาเซียนแห่งประเทศไทย และดำเนินกิจการโดยคณะนักบวชซาลาเซียน ตั้งอยู่เลขที่ 1643/3 ถนนเพชรบุรีตัดใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10400

2. อัตลักษณ์ หมายถึง การแสดงออกให้เห็นถึงภาพลักษณ์ (Image) ที่ปรากฏต่อสายตาผู้อื่นพร้อมๆ กับแสดงถึงความเป็นอัตลักษณ์ (Identity) ของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก โดยอาศัยองค์ประกอบกราฟิก หรืออาจกล่าวให้เข้าใจง่าย ๆ ก็คือ หมายถึงการสื่อสารภาพลักษณ์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกอย่างเป็นระบบ และเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนเพื่อสร้างความเป็นอัตลักษณ์และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

3. ผลิทัศน์ของที่ระลึก หมายถึง เอกลักษณ์แทนสถานที่ เรื่องราว ที่ได้รับการออกแบบสร้างสรรค์ขึ้น เพื่อกระตุ้นหรือเน้นย้ำความทรงจำให้คิดถึงหรือนึกถึงอยู่เสมอในสถานที่เหตุการณ์หรือเรื่องราวนั้น ๆ

4. ภาพลักษณ์ หมายถึง ความคิดรวบยอดที่ก่อเกิดขึ้นในจิตใจของบุคคลแต่ละคนอันเป็นผลจากการได้รับประสบการณ์ตรงหรือประสบการณ์อ้อมที่ได้รับรู้มาเกี่ยวกับสิ่งนั้น ๆ ซึ่งจะมีผลต่อทัศนคติและการกระทำใด ๆ ที่บุคคลจะมีต่อไป สำหรับภาพลักษณ์องค์กรจึง หมายถึง การรับรู้ ที่บุคคลมีในเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับองค์กร

5. เอกลักษณ์ หมายถึง ความสำเร็จตามจุดเน้นและจุดเด่นที่สะท้อนให้เห็นเป็นลักษณะโดดเด่นเป็นหนึ่ง ของสถานศึกษา

6. สัญลักษณ์ หมายถึง สิ่งที่ใช้แทนความหมายของอีกสิ่งหนึ่ง หรือถ้าจะกล่าวให้ลึกลงไปอีก สัญลักษณ์ หมายถึง วัตถุ อักษร รูปร่าง หรือสีสรร ซึ่งใช้ในการสื่อความหมายหรือแนวความคิดให้มนุษย์เข้าใจไปในทางเดียวกัน อาจจะเป็นรูปธรรมหรือนามธรรมก็ได้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาอัตลักษณ์และพัฒนาผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกสำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาทฤษฎีในภาคเอกสารตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบของที่ระลึก โดยการจำแนกข้อมูลและนำมาสังเคราะห์ เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์และเป็นที่พึงพอใจของกลุ่มผู้บริโภคที่สุด โดยได้ทำการศึกษาและพัฒนาซึ่งประกอบด้วยข้อมูลเบื้องต้นดังต่อไปนี้

- 2.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก
- 2.2 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับอัตลักษณ์
- 2.3 การออกแบบผลิตภัณฑ์
- 2.4 การออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

2.1.1 ประวัติและความเป็นมาของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

(บาทหลวงมานะชัย ธาราชชัย) กล่าวไว้ว่า วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกเป็นวิทยาลัยประเภทช่างอุตสาหกรรม จัดตั้งขึ้นโดยอนุมัติของกระทรวงศึกษาธิการ เป็นวิทยาลัยสังกัดมูลนิธิคณะซาลาเซียนแห่งประเทศไทย อยู่ในความอุปการะของกรมประชาสงเคราะห์และดำเนินกิจการโดยคณะนักบวชซาลาเซียน ปีพุทธศักราช 2489 ได้เริ่มดำเนินกิจการเปิดโรงเรียนอาชีวศึกษาขึ้นโดยเข้าวังของพระองค์เจ้าบวรเดช ที่ถนนวิฑู (สถานทูตเนเธอร์แลนด์ในปัจจุบัน) และเปิดสอนแผนกวิชาซีพช่างตัดเย็บเสื้อผ้า ช่างพิมพ์และช่างไม้ แก่นักเรียนที่เป็นเด็กกำพร้าและยากจน กลุ่มแรกจำนวน 35 คน โดยไม่เก็บค่าเล่าเรียนแต่อย่างใด ซึ่งถือเป็นนโยบายของโรงเรียนตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา เวลานั้นมีครูสอน 2 คน และบาทหลวงมารีโอรูเซดดู เป็นอธิการชาวอิตาลีคนแรก ปีพุทธศักราช 2492 โรงเรียนได้ย้ายมาอยู่สถานที่ปัจจุบันที่ถนนเพชรบุรี และได้เปิดหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาช่างกลโรงงาน ช่างไฟฟ้ากำลัง ช่างยนต์ และการพิมพ์ หลักสูตร ปวช. นี้ โรงเรียนมุ่งเน้นให้ความช่วยเหลือแก่เด็กกำพร้า เด็กยากจน และผู้ด้อยโอกาส ให้ได้รับการศึกษาวิชาชีพนจบหลักสูตร โดยไม่เก็บค่าเล่าเรียน ปีพุทธศักราช 2495 ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม ได้เล็งเห็นการณ์ไกลว่าโรงเรียนนี้จะเจริญก้าวหน้าเป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติอย่างมากในอนาคต ท่านได้สละเงินสร้างอาคารเรียน 2 ชั้น เป็นตึกยาว 40 เมตร กว้าง 15 เมตร จำนวน 1 หลัง มอบให้อธิการโรงเรียน เพื่อใช้เป็นทั้งเรียนและที่พักอาศัย แต่เป็นที่น่าเสียดายที่ตึกหลังนี้มีอายุได้ไม่ถึง 4 ปี ก็ต้องถูกรื้อถอนเพราะรัฐบาลจำเป็นต้องตัดถนนตัดผ่านตัวตึกของโรงเรียนพอดี เมื่อตึกหลังนี้ถูกรื้อถอน ก็ต้องพยายามสร้างตึกใหม่ จึงได้ขอความช่วยเหลือจากผู้ใจบุญทั้งที่รู้จักและไม่รู้จัก ทำการสร้างตึกหลังใหม่เป็นโรงฝึกงาน 3 หลัง เป็นตึกชั้นเดียวกว้าง 12 เมตร ยาวหลังละ 50 เมตร โดยใช้เวลาทำการก่อสร้างทั้งสิ้น 3 ปี

ปีพุทธศักราช 2502 รัฐบาลไทยได้ร่วมมือกับรัฐบาลเยอรมัน ทำการก่อสร้างตึกหลังใหม่แทนตึกหลังเก่าที่ถูกรื้อถอน โดยสร้างเป็นตึก 3 ชั้น กว้าง 15 เมตร ยาว 117 เมตร ขนานกับถนนเพชรบุรีตัดใหม่ เป็นตึกที่เพิ่มความเป็นสง่าให้แก่ชุมชนย่านนี้ได้เป็นที่ภาคภูมิใจยิ่งปีพุทธศักราช 2505 ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สร้างโบสถ์ประจำโรงเรียน ซึ่งเป็นโบสถ์ที่โอโง่งและสง่างาม เพื่อประกอบพิธีกรรมต่าง ๆ และ เพื่อขอ
 โมนทนาคุณพระเจ้า พร้อมทั้งขอพรจากพระ วันที่ 5 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2515 ฯพณฯ พจน์ สารา
 สิ้น รองนายกรัฐมนตรี ได้เป็นประธานเปิดงานฉลองครบรอบ 25 ปีของการก่อตั้งโรงเรียน วันที่ 22
 มิถุนายน พุทธศักราช 2516 ฯพณฯ ลูกัส เวิร์มาเดอร์ส เอกอัครราชทูตเบลเยียมประจำประเทศไทย
 พร้อมภริยา ได้เยี่ยมชมกิจการของโรงเรียน วันที่ 28 พฤษภาคม พุทธศักราช 2517 ฯพณฯ วัน ต้อง
 เซน เอกอัครราชทูตเนเธอร์แลนด์ประจำประเทศไทยพร้อมภริยา ได้เยี่ยมชมกิจการของโรงเรียน วันที่
 2 กรกฎาคม พุทธศักราช 2517 ฯพณฯ โซโร เอกอัครราชทูตอิตาลีประจำประเทศไทยพร้อมภริยา ได้
 เยี่ยมชมกิจการของโรงเรียน วันที่ 30 กรกฎาคม พุทธศักราช 2517 สมเด็จพระราชาธิบดีโบดวงและ
 สมเด็จพระราชินีฟาบีโอลาแห่งประเทศเบลเยียมได้เสด็จพระราชดำเนินเยี่ยมชมกิจการของโรงเรียน
 เป็นการส่วนพระองค์ปีพุทธศักราช 2518 รัฐบาลประเทศเนเธอร์แลนด์ได้ให้ความช่วยเหลือแก่ “โครง
 การทุนการศึกษาเพื่อครูดอนบอสโก” เป็นโครงการสนับสนุนครูให้ได้ศึกษาต่อในระดับอนุปริญญาและ
 ปริญญาตรีในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ หรือสถาบันเทคโนโลยีอื่น ๆ เป็นการยก
 ระดับคุณภาพการศึกษาให้กับบุคลากรครูเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนของโรงเรียนให้มีประสิทธิ
 ภาพดียิ่งขึ้น โครงการนี้ได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลประเทศเนเธอร์แลนด์เป็นเวลา 15 ปี วันที่ 5
 กรกฎาคม พุทธศักราช 2519 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี
 นารถ ได้เสด็จพระราชดำเนิน ทรงเปิดอาคารฝึกงานช่างกลโรงงานและตึกอาคารเรียน 5 ชั้นพร้อมทั้ง
 ได้เสด็จพระราชดำเนินทอดพระเนตรกิจการต่างๆ ของโรงเรียนทุกแผนก นับเป็นพระมหากรุณาธิคุณ
 ต่อนักเรียนและคณะผู้บริหารโรงเรียนดอนบอสโกอย่างหาที่เปรียบมิได้ ปีพุทธศักราช 2529 โรงเรียน
 ได้เปิดหลักสูตรพิเศษภาคค่ำสอนวิชาชีพด้านการพิมพ์แก่คนพิการทางการได้ยิน (คนใบ้-หูหนวก) เป็น
 หลักสูตรสองปี วันที่ 10 กรกฎาคม พุทธศักราช 2529 เจ้าชายวิลเลม อเล็กซานเดอร์ มกุฎราชกุมาร
 แห่งประเทศเนเธอร์แลนด์ ได้เสด็จพระราชดำเนินเยี่ยมชมกิจการของโรงเรียนเป็นการส่วนพระองค์
 ปีพุทธศักราช 2536 โรงเรียนได้เปิดหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ใน 3 สาขา
 วิชา คือ สาขาวิชาช่างเทคนิคอุตสาหกรรม สาขาวิชาไฟฟ้ากำลัง สาขาวิชาเทคนิคยานยนต์และสาขา
 วิชาการพิมพ์ จะเปิดสอนในปีพุทธศักราช 2551 โดยเก็บค่าเล่าเรียน วันที่ 27 มกราคม พุทธศักราช
 2539 ฯพณฯ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ ได้เปิดงานฉลอง 50 ปีของ
 การก่อตั้งโรงเรียน วันที่ 3 ธันวาคม พุทธศักราช 2543 คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ มอ
 โสเกียรติคุณแก่โรงเรียนดอนบอสโกเนื่องในโอกาสได้รับคัดเลือกให้เป็นองค์กรดีเด่นที่ให้การสนับสนุน
 คนพิการ วันที่ 14 มิถุนายน พุทธศักราช 2549 แผนกการพิมพ์ ได้รับอนุญาตให้เปิดเป็นศูนย์ทดสอบ
 มาตรฐานฝีมือแรงงาน สาขาช่างพิมพ์ออฟเซต ประเภทป้อนแผ่น จากกรมพัฒนาฝีมือแรงงานกระทรวง
 แรงงาน วันที่ 10 สิงหาคม พุทธศักราช 2549 เวลา 09.00 น. สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรม
 ราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินเพื่อทรงเปิดหลักสูตรวิชาชีพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาการพิมพ์
 (ปวช.) สำหรับคนพิการทางการได้ยิน ซึ่งมีเด็กผู้พิการฯ จำนวน 24 คน (ชาย 16 คนและหญิง 8 คน)
 เป็นนักเรียนรุ่นแรกของหลักสูตรฯ แห่งประวัติศาสตร์นี้ และทรงวางศิลาฤกษ์ตึกอนุสรณ์ 60 ปีของ
 ดอนบอสโก ในโอกาสฉลองครบรอบ 60 ปีของการก่อตั้งสถาบันการศึกษาเพื่อเยาวชนไทยที่ยากจน
 และผู้ด้อยโอกาสแห่งนี้ พ.ศ. 2550 โรงเรียนได้ทำการเปิดวิชาการพิมพ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
 ชั้นสูง โรงเรียนดอนบอสโก เป็นโรงเรียนอาชีพแห่งเดียวของประเทศไทยและของทวีปเอเชีย ที่เปิด
 สอนหลักสูตรวิชาชีพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แก่ผู้พิการทางการได้ยิน โดยเรียนร่วมกับ
 นักเรียนปกติ ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้พวกเขาได้ใช้ชีวิตด้วยศักดิ์ศรีแห่งความเท่าเทียมกันในสังคมตาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ปีการศึกษา 2555 พุทธศักราช 2555 โรงเรียนดอนบอสโก ได้เปลี่ยนชื่อเป็น วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก เพื่อให้ตรงกับหลักสูตรที่ได้ทำการเปิดสอนในปัจจุบัน

2.1.2 อัตลักษณ์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกมีการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบ โรงเรียน-โรงงาน ซึ่งเป็นอัตลักษณ์ของวิทยาลัย (หนังสือครบรอบ 60 ปี, 2548)

2.1.3 ประวัติ นักบุญยอห์น บอสโก

(หนังสือครบรอบ 60 ปี, 2548) กล่าวไว้ว่า ชีวิตประวัติของนักบุญยอห์น บอสโก ผู้ตั้งคณะซาเลเซียน เป็นบทความต่อเนื่องจากเรื่องชีวิตประวัติของคุณแม่มาร์เกริตา มารดาของคุณพ่อบอสโก นักบุญยอห์น บอสโก หรือที่รู้จักในนาม “คุณพ่อบอสโก หรือ ดอนบอสโก” นั้น ท่านเป็นพระสงฆ์เรื่องนามองค์หนึ่งในศาสนจักรคาทอลิก ที่มีผู้ให้ความรัก และนับถือทั่วโลก ทั้งนี้เพราะว่าท่านได้ประกอบคุณงามความดีแก่มหาชนทั่วไป โดยเฉพาะกับเยาวชนที่ยากจน กำพร้า และที่ถูกทอดทิ้งตลอดชีวิตของท่าน ท่านจึงได้รับสมญานามว่า “บิดาแห่งเยาวชน” หรือ “บิดาแห่งเด็กกำพร้า” ท่านเกิดเมื่อวันที่ 16 เดือนสิงหาคม คริสตศักราช 1815 (พ.ศ.2358) ที่ตำบลเบกกีในภาคเหนือ ของประเทศอิตาลี และถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ 31 มกราคม คริสตศักราช 1888 (พ.ศ.2431) ที่กรุงตูริน ประเทศอิตาลี บิดามารดาของท่านคือ นายฟรังซิส และ นางมาร์เกริตา บอสโก ท่านทั้งสองเป็นชาวนาที่ยากจน หาเช้ากินค่ำ แต่เป็นคนซื่อตรง รักการงาน ขยันหมั่นเพียร มีความอดทนเป็นนิสัยและเอาใจใส่อย่างพิถีพิถันในการอบรม สั่งสอนบุตร ซึ่งมีอยู่ด้วยกันสามคน คือ อันโตนิโอ ยอแซฟ และยอห์น บอสโก

คุณพ่อบอสโก ได้สมญานามว่า “บิดาแห่งเด็กกำพร้า” เพราะท่านเองได้เคยผ่านชีวิตอันขมขื่นแห่งการเป็นเด็กกำพร้ามาแล้ว เมื่อท่านอายุได้เพียงสองขวบ บิดาที่รักยิ่งของท่านก็ถึงแก่กาที่บุตรชายสามคนให้อยู่ในการดูแลของมารดาโดยลำพังแต่เพียงผู้เดียวคุณแม่มาร์เกริตา มารดาของท่านรักบุตรตั้งดวงแก้วตา ดังนั้นท่านได้พยายามอบรมสั่งสอนเป็นอย่างดี โดยสอนให้พวกเขามีความเคารพศรัทธาต่อพระเป็นเจ้า เป็นพลเมืองดีของชาติ ฝึกหัดทำงานตั้งแต่เด็ก และให้เป็นคนที่รู้จักเสียสละในการช่วยเหลือผู้ที่ตกทุกข์ได้ยาก ด้วยสาเหตุนี้ทำให้ ท่านรักเด็กกำพร้ามากเป็นพิเศษ และได้พยายามช่วยเหลือเด็กกำพร้าอย่างเต็มความสามารถในทุกวิถีทางที่ท่านพึงกระทำได้

เมื่อท่านอายุได้ 9 ขวบ ท่านได้มีความฝันที่แปลกประหลาดอย่างหนึ่งในความฝันนั้นท่านเห็นว่า ตนเองกำลังยืนอยู่ในทุ่งหญ้าอันกว้างใหญ่ไพศาลเบื้องหน้ามีเด็ก ๆ นับจำนวนร้อยคนกำลังเล่นกันอย่างสนุกสนาน คึกคะนองตามประสาเด็ก บางคนด่ากันทะเลาะกัน ด้วยถ้อยคำอันหยาบคาย คุณพ่อบอสโกทนฟังคำด่าอันหยาบคายนั้นไม่ได้ จึงได้ชกต่อยพวกเขาเด็กอย่างฉุนเฉียวทันใดนั้นมีบุรุษผู้หนึ่งได้เรียกท่านเข้าไปหา และสั่งให้ท่านเป็นผู้นำเด็กเหล่านั้น พร้อมกับสั่งสอนว่า “เธอจะชนะใจของเด็กเหล่านั้นได้โดยอาศัยความรักและความอ่อนหวาน ไม่ใช่ด้วยการใช้กำลังเข้าชกต่อยพวกเขา” คุณพ่อบอสโกจึงได้ถามบุรุษผู้นั้นว่าท่านเป็นใคร “เราเป็นบุตรของผู้ที่แม่ของเธอได้สอนให้สรรเสริญวันละสามครั้ง” ทันใดนั้นคุณพ่อบอสโกก็เห็นสภาพสตรีผู้หนึ่งมาปรากฏอยู่ด้านหน้าท่าน แต่งกายขาวล้วนบริสุทธิ์ผุดผ่องตระการตา สภาพสตรีผู้นั้นจับมือท่านด้วยความรักและความอ่อนโยน ละมุนละไมพลางกล่าวไว้ “มองดูเด็กเหล่านั้นซิ” ท่านได้เบือนหน้ามองไปยังเด็กแต่แทนที่จะเห็นเด็กเช่นก่อนท่อนกลับเห็นมีแต่แพะ สุนัข แมว หมีและสัตว์ต่าง ๆ อยู่ที่จำนวนมากมาย สภาพสตรีผู้นั้นจึงกล่าวต่อไปว่า “นี่แหละเป็นหน้าที่ของเธอที่จะต้องทำ เธอจงทำตนให้เป็นคนสุภาพเข้มแข็งและอดทน สิ่งที่คุณเห็นเป็นสัตว์เหล่านี้ เธอจะต้องดูแลเขาให้ดี” ทันใดนั้นท่านเหลือบสายตาไปมองและเห็นว่า สัตว์ดุร้ายเหล่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้กลายเป็นลูกแกะที่เชื่องและน่ารักหมดแล้ว เมื่อคุณพ่อบอสโกเห็นภาพเช่นนั้นก็ยังไม่เข้าใจอะไรเลย จึงอ่อนวอนขอร้องให้สุภาพสตรีผู้นั้นกรุณาอธิบายความหมายให้ฟัง สุภาพสตรีจึงวางมือลงบนศรีษะของท่านและกล่าวว่า “เมื่อถึงเวลาอันสมควรแล้ว เธอจะเข้าใจทุกอย่างเอง” ที่จริงในปีสุดท้ายแห่งชีวิตของท่าน ท่านจึงได้เข้าใจถึงความหมายของความฝันนี้

เช้าวันรุ่งขึ้น คุณพ่อบอสโกได้เล่าความฝันนี้ให้คนในบ้านฟังเพียงแค่ว่า “ความฝันนี้ หมายความว่า เจ้าจะกลายเป็นคนเลี้ยงแกะในภายหน้า” ฝ่ายพี่ชายอันโตนิโอพูดขึ้นมาอย่างดุหมั่นไว้ “ขออย่างเดียวอย่าให้กลายเป็นหมาไอ้หมาโจรก็แล้วกัน” แต่คุณแม่มาร์เกริตาฟังดูบุตรน้อยด้วยความเมตตาแล้วกล่าวขึ้นว่า “ใครจะไปรู้ บางทีภายในภายหน้าหนูอาจจะได้บวชเป็นพระสงฆ์” ด้วยความมุ่งมั่นที่จะเป็นพระสงฆ์ของคุณพ่อบอสโกเมื่อท่านเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาแล้ว ท่านได้สมัครเข้าเป็นสามเณรเพื่อศึกษาวิชาการต่าง ๆ จนสำเร็จหลักสูตร และได้รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ในศาสนาคริสต์คาทอลิก ที่กรุงตูรินเมื่อวันที่ 5 มิถุนายน คริสตศักราช 1841 (พ.ศ.2384) เมื่อท่านไปอยู่ที่กรุงตูรินใหม่ ๆ ท่านได้เห็นเยาวชนที่ปราศจากผู้ดูแลบรมสั่งสอนเป็นจำนวนมาก ชายหนุ่มเหล่านั้นไม่มีงานทำเที่ยวเดินเตร่ฝุ่นไปตามถนนสายต่าง ๆ พวกเขาจึงอยู่ในโอกาสที่จะถูกชักจูงไปในทางที่ไม่ดีได้ง่าย เมื่อท่านเห็นภาพอันน่าสลดเช่นนี้ ท่านรู้สึกเสียใจมากที่ไม่มีใครเหลียวแลเยาวชนพวกนี้ แต่สิ่งที่ทำให้ท่านเสียใจมากที่สุดก็คือการไปพบเยาวชนติดคุกเป็นจำนวนมาก บางคนเมื่อพ้นโทษแล้ว ตั้งใจจะกลับตัวเป็นคนดีแต่เมื่อประสบโอกาสและเห็นตัวอย่างอันเลวทรามของเพื่อนๆ ด้วยกันเข้า ก็ทำให้เขากลายเป็นคนเลวร้ายยิ่งกว่าเก่าเสียอีก ท่านจึงตกลงใจที่จะลงมือทำงานเพื่ออนาคตและความเป็นอยู่ที่ดีของเยาวชนที่ปราศจากผู้ดูแลเหล่านี้ ท่านได้เริ่มจัดหาสถานที่แห่งหนึ่งสำหรับเยาวชนให้มาชุมนุมกันได้ที่ สถานที่แห่งนี้นั้นมีสิ่งอำนวยความสะดวกหลายอย่าง อาทิ เช่น เครื่องเล่นต่าง ๆ โรงละคร แตรวง ฯลฯ แต่สิ่งที่มีเสน่ห์ดึงดูดใจเด็ก ๆ มากกว่าทั้งหมดก็คือ คุณพ่อบอสโก นั่นเองท่านทำตนดุจบิดาของเด็กเหล่านั้น เยาวชนจึงรักท่านเหมือนบิดาบังเกิดเกล้า

คุณพ่อบอสโกได้พากเพียรบรมสั่งสอนเยาวชนที่กำลังไร้ที่พึ่งเหล่านี้ด้วยความอดทน ให้เป็นคนดีมีศีลธรรมพร้อมด้วยจรรยาอันดีงาม แต่ตามโรงงานต่าง ๆ มีผู้ใหญ่บางคนพูดจาไม่น่าฟังและเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีแก่เด็ก ซึ่งสิ่งเหล่านี้ ล้วนแต่เป็นเครื่องบั่นทอนการบรมสั่งสอนของท่านทั้งสิ้น ท่านจึงคิดที่จะเปิดโรงเรียนฝึกอาชีพขึ้นเอง โดยมีผู้ใจบุญช่วยสนับสนุนโครงการของท่าน เงินที่ท่านได้รับบริจาคมานั้น ท่านได้ซื้อโต๊ะ และเครื่องมือใช้ในการทำรองเท้าและตัดเสื้อผ้า ท่านจึงบอกให้เด็กที่ต้องการฝึกหัดทำรองเท้าและตัดเย็บเสื้อผ้า ให้ฝึกอาชีพที่โรงเรียนโดยมีท่านเป็นครูฝึกสอนเอง

ต่อมาท่านได้เปิดโรงงานสำหรับช่างไม้ ช่างตีเหล็ก ช่างเรียงพิมพ์เย็บหนังสือและทำกระดาษ โรงเรียนฝึกอาชีพเหล่านี้ได้เจริญรุดหน้าไปอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้เพราะเครื่องมือที่ทันสมัยและความชำนาญที่ดีและประกอบด้วยความซื่อสัตย์ของพวกเขาที่คุณพ่อบอสโกได้อบรมพวกเขาตลอดเวลาที่ท่านอยู่กับท่าน ท่านรู้ดีว่ากสิกรรมเป็นกระดูกสันหลังของประเทศ เพราะถ้ามนุษย์ขาดแคลนอาหารเครื่องใช้ไม้สอยอย่างอื่นก็ไม่มีความประโยชน์ ท่านจึงได้เปิดโรงเรียนเกษตรเพิ่มอีกแห่งหนึ่ง นอกจากนี้ท่านยังได้เปิดโรงพยาบาลสำหรับคนโรคเรื้อรัง โรงเรียนเตรียม

คุณพ่อบอสโกเป็นห่วงถึงอนาคตของเด็กเหล่านี้จึงได้จัดหาที่พักสำหรับเด็กเหล่านี้ขึ้นท่านได้ซ่อมแซมบ้านสองชั้นหลังหนึ่งเพื่อรับเด็กมาดูแล ภายในไม่กี่วันเด็กที่มาพักอาศัยอยู่กับท่านก็มีถึง 56 คน พวกเขามีทั้งที่พอกและอาหาร ส่วนงานนั้น พวกเขาออกไปทำกันตามโรงงานและห้างร้านต่าง ๆ เวลาเที่ยงพวกเขา กลับมารับอาหารที่หอพัก ทุกคนต่างก็หิวจัดกันมาทั้งนั้น เพราะวัยของเด็กที่ทำงานเป็นวัยที่ต้องการอาหารมากเป็นพิเศษ เยาวชนที่เร่ร่อนจากต่างจังหวัดได้เข้ามาอยู่ที่หอพักของคุณพ่อบอส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โกมากยิ่งขึ้นท่านไม่สามารถที่จะบริหารงานได้โดยลำพังอีกต่อไป จึงได้ไปเชิญคุณแม่มาร์เกริตามาเป็นแม่บ้าน เพื่อดูแลเยาวชนเหล่านี้อีกแรงหนึ่ง คุณแม่มาร์เกริตามีงานทำเต็มมือคุณพ่อบอสโกเองก็ช่วยทำครัว ขณะที่เด็ก ๆ กำลังกินอาหารอยู่ท่านก็เดินยิ้มแย้มไปมาตลอดเวลา คัดผ้ากันเปื้อนถือหม้อกับทัพพีอันใหญ่ พร้อมเสมอที่จะตักข้าวให้คนที่ยังอึด เมื่อเด็ก ๆ ไปทำงานแล้ว บ้านของท่านจึงเป็นเสมือนหนึ่งครอบครัว ที่ซึ่งมีพ่อแม่ที่รักและเอาใจต่อลูก และลูก ๆ ก็กตัญญูรักคุณแม่

ตามธรรมดาท่านจะพาเด็กไปทำงานทำด้วยตัวท่านเองเพื่อที่จะได้แน่ใจว่าสถานที่ คนงาน และนายจ้างเป็นนายจ้างเป็นนายจ้างที่ดีมีคุณธรรม อีกทั้งเพื่อตกลงกับนายจ้างถึงเรื่องอัตราเงินเดือน และข้อผูกมัดสำหรับทั้งสองฝ่าย ท่านพยายามช่วยเหลือมิให้เด็กเหล่านี้ได้เป็นแค่งานในโรงงาน แต่ท่านต้องการให้พวกเขาได้รับการฝึกฝนอย่างจริงจัง ดังนั้นผู้ใหญ่ในพระศาสนจักรคาทอลิกท้องถิ่นเวลานั้นจึงได้แต่งตั้งคุณพ่อบอสโกให้เป็น “ผู้อุปการะ” เยาวชนที่ได้ทำงานในเวลากลางวัน และกลับมาพักที่หอพักของคุณพ่อบอสโกในเวลาเย็นนั้น ต่างก็มาจากชนบทหรือเมืองเล็ก ๆ พวกเขาเกือบทั้งหมดมาจากครอบครัวชาวนาที่ยากจนไม่มีโอกาสได้รับการศึกษาเหมือนเด็กในวัยเดียวกัน ด้วยเหตุนี้คุณพ่อบอสโกจึงได้เปิดห้องเรียนสอนหนังสือภาคค่ำสำหรับเยาวชนที่ทำงานข้างนอกโรงเรียนฝึกอาชีพของท่าน เพื่อพวกเขาจะรู้หนังสือ ไม่ถูกเอาเปรียบ และมีความก้าวหน้าในอาชีพจึงถือว่าเป็นการริเริ่มการเปิดโรงเรียนสอนภาคค่ำขึ้นเป็นครั้งแรกในโลก ประวัติการศึกษาของโลกได้จารึกไว้ว่า บาทหลวงยอห์นบอสโก เป็นผู้ริเริ่มการเปิดโรงเรียนสอนภาคค่ำเป็นคนแรก

2.1.4 สถาปนาคณะนักบวชซาเลเซียน

(บาทหลวงมานะชัย ธาราชชัย) กล่าวไว้ว่าช่วงแรกการดำเนินงานต่าง ๆ ท่านได้อาศัยความช่วยเหลือของผู้ใหญ่ พระสงฆ์และฆราวาสบางคน แต่ต่อมามีเห็นว่าเพื่อความมั่นคงและความแน่นอนของการงานเหล่านี้ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องตั้งคณะนักบวชคณะหนึ่งขึ้น ซึ่งสมาชิกทุกคนจะต้องอุทิศตนเพื่อให้การอบรมและการศึกษาแก่เยาวชนที่กำลังยากจนและถูกทอดทิ้งตามเจตนารมณ์ของท่าน

ภารกิจที่คณะซาเลเซียนเพื่อการอบรมและการศึกษาสำหรับเยาวชนที่กำลังยากจนและถูกทอดทิ้งนี้ ท่านได้ขอให้อยู่ในความอุปถัมภ์ คัมภีร์ของท่านนักบุญฟรังซิส เดอ ซาลส์ และให้สมาชิกคณะซาเลเซียนทุกหมู่คณะได้ยึดเอาแบบฉบับของท่านนักบุญเป็นแนวทางแห่งจิตตารมณ์ของคณะ เพราะนักบุญองค์นี้เป็นคนอารี มีเมตตาสุภาพอ่อนโยนและมีอารมณ์ยิ้มแย้มแจ่มใสตลอดเวลา ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่เหมาะสมแก่การผูกใจเด็กให้มีความรู้สึกรักใคร่ และเหมาะแก่การชักนำให้เด็กเป็นคนดี ด้วยเหตุนี้ท่านได้ขนานนามคณะนักบวชของท่านว่า “คณะนักบวชซาเลเซียน” โดยใช้ชื่อพยางค์สุดท้ายของท่านนักบุญฟรังซิส เดอ ซาลส์ คือ St. Francis de Sales = “Salesian /ซาเลเซียน” จุดมุ่งหมายอันดับแรกของคณะซาเลเซียน คือการเปิดยุวสถาน ซึ่งเป็นสถานที่ชุมนุมของเยาวชนในวันอาทิตย์เพื่ออบรมให้เขาเป็นคนดีมีศีลธรรม และให้รู้จักทำหน้าที่ของมนุษย์ที่มีต่อพระเจ้า ต่อประเทศชาติ ต่อบิดามารดา ต่อตนเอง และต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน

เยาวชนที่ยากจนและกำลังเพิ่มจำนวนมากขึ้น และยิ่งกว่านั้นยังถูกทอดทิ้งปราศจากการอบรมสั่งสอน คณะซาเลเซียนจึงได้เปิดโรงเรียนอาชีวศึกษา สำหรับเด็กกำลังยากจนขึ้นโดยอาศัยความช่วยเหลือแห่งพระญาณสอดส่องของพระเป็นเจ้า ผู้ใหญ่ และบรรดาสมาชิกด้วยกัน โดยเยาวชนทุกคนจะได้รับเครื่องแต่งกายและอาหาร ทั้งยังมีโอกาสได้เล่าเรียนและฝึกหัดงาน ในสาขาอาชีพใดอาชีพหนึ่งที่เลือก คณะซาเลเซียนได้เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว เป็นที่น่าแปลกใจแก่มหาชน ซึ่งในจำนวนสมาชิก

และจำนวนโรงเรียนที่เปิดสอนขึ้นมาใหม่มีเพียงในประเทศอิตาลีเท่านั้น แต่ยังคงกระจายออกไปสู่ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก

2.1.5 สถาปนาคณะภคินีธิดาแม่พระองค์อุปถัมภ์ (ซิสเตอร์ซาเลเซียน)

(บาทหลวงมานะชัย ธาราชชัย) กล่าวไว้ว่า ในเวลานั้น ไม่ใช่จะมีเฉพาะเยาวชนชายเท่านั้นที่ต้องการความช่วยเหลือจากคุณพ่อบอสโกและคณะซาเลเซียน เยาวชนหญิงที่กำลังยากจน และถูกทอดทิ้งให้เผชิญชะตากรรมเช่นเยาวชนชายก็มีมากมาย คุณพ่อบอสโก จึงมีความจำเป็นที่จะต้องหาทางให้ความช่วยเหลือแก่เยาวชนหญิงดังที่ท่านได้ให้แก่เยาวชนชายเช่นกัน โดยอาศัยความร่วมมือของนักบุญมาเรีย โดเมนิกา มัสซา แรลโล ท่านได้จัดตั้งคณะนักบวชหญิงคณะหนึ่งขึ้น ซึ่งมีความประสงค์ที่จะอบรมเด็กหญิงด้วยเจตนารมณ์อันเดียวกับคณะซาเลเซียนฝ่ายชาย คณะนักบวชหญิงคณะนี้ ชื่อคณะธิดาแม่พระองค์อุปถัมภ์หรือที่นิยมเรียกกันว่า “ซิสเตอร์ซาเลเซียน” ในวันที่ 5 สิงหาคม คริสตศักราช 1872 (พ.ศ. 2415) ซิสเตอร์ซาเลเซียนกลุ่มแรกได้ตอบรับที่จะเป็น “ผู้อุปถัมภ์” ของเยาวชนหญิงตามจิตตารมณ์ของคุณพ่อบอสโก เมื่อนักบุญมาเรีย โดเมนิกา มัสซาแรลโล ถึงแก่กรรมในปี คริสตศักราช 1881 (พ.ศ. 2424) คณะมีอายุเพียง 9 ปี ได้แผ่ขยายกิจการไปทั่วประเทศอิตาลี ฝรั่งเศส และอเมริกาใต้

หัวใจของภารกิจ คือ การให้การอบรมแก่เยาวชนหญิงเฉพาะอย่างยิ่งที่ยากจนและถูกทอดทิ้ง นอกจากนี้ยังมุ่งตอบสนองความต้องการด้านการศึกษาเพื่อพัฒนาเยาวชนให้เติบโตครบทุกมิติขณะเดียวกันก็เอื้อให้มีประสบการณ์ใหม่ๆทั้งในและนอกระบบโรงเรียน เพื่อช่วยพวกเขาให้รับผิดชอบต่อการเจริญเติบโตของตัวเองทั้งด้านความเป็นมนุษย์และด้านจิตวิญญาณ มีความตระหนักถึงการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่ตนเองจะต้องร่วมรับผิดชอบร่วมพัฒนาให้ก้าวหน้าด้วยความคิดสร้างสรรค์ ความขยันหมั่นเพียรในการอบรมเด็กหญิงนั้น ภคินีแห่งคณะนี้ไม่แพ้กับบวชซาเลเซียนฝ่ายชาย และเป็นหัวใจของประชาชนทั่วไป

2.1.6 มรณภาพของคุณพ่อบอสโก

(บาทหลวงมานะชัย ธาราชชัย) กล่าวไว้ว่า คุณพ่อบอสโกทำงานตลอดเวลาและไม่เคยหยุดงานเลยไม่ว่าจะต้องเดินไปทุกแห่งที่ได้เชิญคุณพ่อไปเพื่อให้ได้รับความช่วยเหลือสำหรับการศึกษาของเยาวชนที่ยากจน ร่างกายของท่านถูกใช้งานจนยากที่จะซ่อมแซมได้ แล้วท่านได้ล้มเจ็บลง นายแพทย์ที่มีชื่อไปตรวจอาการของท่านได้ออกความเห็นที่ “สุขภาพของท่านทรุดหนักลงเช่นนี้ก็เพราะเหตุผลเดียวที่ว่า ท่านได้เผชิญกับการงานที่มากเกินไปจนเกินไปเปรียบได้กับเสื้อผ้าที่เปียกชุ่มหมดแล้ว เพราะได้ใช้งานอยู่ทุกวัน โดยไม่ยอมเปลี่ยนเลย และผ้าที่เคยขาดนั้นก็ยากเกินกว่าที่จะปะชุนได้ คงมีเพียงวิธีเดียวเท่านั้นที่อาจจะถนอมชุดนี้ต่อไปได้ก็คือ ท่านควรเลิกทำงานและพักผ่อนอย่างเต็มที่” แต่ท่านไม่เห็นพ้องกับนายแพทย์และตอบว่า “พ่อจะหยุดทำงานในเมืองสวรรค์เท่านั้น” ท่านสิ้นใจเมื่อวันที่ 31 มกราคม คริสตศักราช 1888 (พ.ศ. 2431) มีอายุได้ 73 ปี ข่าวมรณภาพของท่านได้นำความเศร้าสลดใจอย่างยิ่งมาสู่คนที่เคยรู้จักท่านเป็นล้าน ๆ เมื่อพวกเขาได้ทราบข่าวอันน่าสลดใจนี้ต่างก็ร้องไห้คร่ำครวญเป็นเวลานานบรรดาห้างร้านบริษัทต่าง ๆ ในกรุงตริโนได้พากันหยุดงาน และเขียนป้ายติดหน้าประตูว่า “หยุดงานเนื่องในโอกาสมรณภาพของคุณพ่อบอสโก”

มหาชนได้พากันไปคารวะศพของท่านอย่างแออัดเฉพาะวันแรกที่ผู้คนไปเยี่ยมศพไม่น้อยกว่าห้าหมื่นคน ในวันที่สองและสามได้เพิ่มจำนวนมากขึ้น ถึงกับต้องห้ามมิให้ใครหยุดที่หน้าศพเพียงแต่ให้มหาชนเข้าแถวและผ่านศพของท่านเท่านั้น ผู้คนที่ไปร่วมพิธีฝังศพนั้นมีแสนกว่าคนหนังสือพิมพ์ต่างๆ ได้พาดหัวข่าวถึงการมรณภาพของท่าน และลงบทความสรรเสริญคุณกุศลกิจอันมากมาย ด้วยถ้อยคำที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชาวซึ่งตั้งใจพอท่านสิ้นใจ ท่านก็ประจักษ์แก่ภคินีรูปหนึ่ง ซึ่งป่วยเป็นโรคอย่างหนักและรักษาให้หายทันที เด็กคนหนึ่งขณะที่ใช้มีดตัดขนมปัง เผอิญถูกมีดบาดนิ้วเป็นแผลลึก พอเข้าไปแตะต้องศพของท่าน มาแตะที่ตาแล้วก็หายเป็นปกติพระศาสนาจักรคาทอลิกได้แต่งตั้งท่านเป็นนักบุญเมื่อวันที่ 1 เมษายน คริสตศักราช 1934 (พ.ศ. 2477)

ปัจจุบันศพของท่านบรรจุอยู่ในโลง ซึ่งทำด้วยกระจกมีขอบเป็นเงินและทองประดิษฐานอยู่ในพระวิหาร ซึ่งท่านได้สร้างขึ้นถวายแด่แม่พระองค์อุปถัมภ์ ณ กรุงตริน ทุก ๆ วันมีคนคนเลื่อมใสศรัทธาไปเฝ้าท่านเพื่อขอพรต่าง ๆ ไม่ขาดสาย วันที่ 31 มกราคมของทุกปี เป็นวันฉลองของนักบุญยอห์น บอสโก ในวันนั้นสัตบุรุษทั่วโลกเป็นล้าน ๆ พวกเขายกย่องเกียรติของท่าน และขอให้ท่านได้พิทักษ์ช่วยให้รอดพ้นจากภัยอันตรายทั้งร้ายกายละจิตใจ นอกจากนี้ วันสุดท้ายของทุก ๆ เดือน ตามวัดและโรงเรียนของคณะของซาเลเซียนยังมีพิธีถวายเกียรติแก่ท่านอีกด้วย

2.1.7 สมาชิกคณะต่าง ๆ ในครอบครัวซาเลเซียนในโลก

(บาทหลวงมานะชัย ธาราชชัย) กล่าวไว้ว่า กิจการของคณะซาเลเซียนของคุณพ่อบอสโก เพื่อการอบรมและการศึกษาสำหรับเยาวชนที่กำพร้า ยากจน และถูกทอดทิ้ง ได้แผ่ขยายไป 127 ประเทศทั่วโลก บรรดาธรรมทูตซาเลเซียนได้เสียสละชีวิตในประเทศของตน โดยเดินทางออกจากประเทศอิตาลี เพื่ออุทิศตนรับใช้เยาวชนตามจิตตารมณ์ของคุณพ่อบอสโกผู้ตั้งคณะฯ ดังนั้น จึงมีคำกล่าวที่ว่า “ที่ใดมีเยาวชนที่ยากจน ที่นั่นมีคณะซาเลเซียน”

นอกจากคณะซาเลเซียนทั้งฝ่ายชายและฝ่ายหญิงที่คุณพ่อบอสโกได้ตั้งขึ้นเพื่อรับใช้เยาวชนที่ยากจนแล้ว ยังมีหมู่คณะทั้งที่เป็นนักบวช และฆราวาส ได้ก่อตั้งขึ้นภายหลังสมัยครูปออสโก เพื่อทำงานรับใช้เยาวชนตามแบบอย่างคุณพ่อบอสโกในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกที่คณะซาเลเซียนได้เข้าไปดำเนินกิจการ คณะฯ ต่าง ๆ ที่ตั้งขึ้นมาล้วนแต่มีความเป็นเอกเทศในการปกครองหมู่คณะของตนเอง แต่ด้วยเพราะความสัมพันธ์ในจิตตารมณ์แห่งการรับใช้เยาวชนที่ยากจนเหมือนซาเลเซียน แต่ไม่ได้ตั้งขึ้นโดยคุณพ่อบอสโกจึงได้รวมตัวกันขึ้นขอเข้าเป็นสมาชิกในครอบครัวซาเลเซียนเพื่อผนึกกำลังในการรับใช้เยาวชนที่ยากจนตามแบบฉบับของคุณพ่อบอสโก และรับทอธารแห่งพระพรที่พระเจ้าได้ทรงประทานแก่คณะซาเลเซียน นี่จึงเป็นที่มาของการนำเสนอชื่อหมู่คณะต่างๆ ที่รวมกันเป็น “ครอบครัวซาเลเซียนของครูปออสโกในโลก” และเพื่อให้ทุกคนจะได้รู้แจ้งถึงพลังแห่งความรักที่ทุกคนมีต่อคุณพ่อบอสโก ถ้าแม้ว่าจะเกิดไม่ทันสมัยที่ท่านมีชีวิต รายชื่อหมู่คณะต่างๆ ในครอบครัวซาเลเซียนมีดังต่อไปนี้

คณะซาเลเซียนของดอนบอสโก (ตั้งโดย คุณพ่อบอสโก, 1859, ประเทศอิตาลี)

คณะธิดาแม่พระองค์อุปถัมภ์ หรือ ซิสเตอร์ซาเลเซียน (ตั้งโดย คุณพ่อบอสโกและนักบุญมาเรีย มัลซาเรลโล, 1872, ประเทศอิตาลี)

คณะผู้ร่วมงานซาเลเซียน (ตั้งโดย คุณพ่อบอสโก, 1876, ประเทศอิตาลี)

คณะสตรีฆราวาสผู้เฝ้าถวายเป็นของคุณพ่อบอสโก (ตั้งโดย บุญราศี ฟิลลิป รีนัลดี, 1917 , ประเทศอิตาลี)

สมาพันธ์ศิษย์เก่าดอนบอสโกระดับโลก (ตั้งโดยบุญราศี ฟิลลิป รีนัลดี, 1870, ประเทศอิตาลี)

คณะซิสเตอร์แห่งดวงหทัยนิรมของแม่พระองค์อุปถัมภ์(ตั้งโดยพระสังฆราชหลุยส์ ลา ราวีร์มอร์โร, 1948, ประเทศอินเดีย)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- คณะซิสเตอร์แห่งพระหฤทัย (ตั้งโดยบาทหลวงหลุยส์ วาเรียรา, 1905, ประเทศโคลัมเบีย)
อิตาลี)
- คณะนักพรตซาเลเซียนแห่งพระหฤทัย (ตั้งโดยพระสังฆราช โจเซฟ โภยาตา, 1933, ประเทศอิตาลี)
- คณะสาวกแห่งครอบครัวศักดิ์สิทธิ์ (ตั้งโดยพระคาร์ดินัล โจเซฟ กัวรีโน, 1889, ประเทศอิตาลี)
- คณะซิสเตอร์การีตัสแห่งเมืองมियाซากิ (ตั้งโดยบาทหลวงแอนโทนี กาวัลลี, 1937, ประเทศญี่ปุ่น)
- คณะธรรมทูตของพระองค์อุปถัมภ์ (ตั้งโดยพระสังฆราชสตีเฟน เฟรราโด, 1942, ประเทศอินเดีย)
- คณะธิดาพระผู้ไถ่ (ตั้งโดย พระสังฆราช เปโตร อาปารีซีโอ, 1956, ประเทศเอล ซัลวาดอร์)
- คณะผู้รับใช้ดวงหทัยนิรมลของพระแม่มาลี (ตั้งโดยพระสังฆราช ปาซอตตี, 1937, ประเทศไทย)
- สมาพันธ์ศิษย์เก่าคณะซิสเตอร์ซาเลเซียนระดับโลก (ตั้งโดยบุญราศี ฟิลลิป รีนัลดี, 1908, อิตาลี)
- คณะซิสเตอร์แห่งพระเยซูเจ้า (ตั้งโดยพระสังฆราชวีเซนเตปรีอันเต, 1938, ประเทศบราซิล)
- คณะสตรีดามัสซาเลเซียน (ตั้งโดยบาทหลวงมีเกล กอนซาเลส, 1968, ประเทศเวเนซุเอลา)
- สมาคมผู้ศรัทธาต่อแม่พระองค์อุปถัมภ์ (ตั้งโดย ครุฟอบอสโก, 1869, อิตาลี)
- คณะบุรุษผู้เฝ้าถวายเป็นตัวแต่คุณฟอบอสโก (ตั้งโดยอดีตอธิการิกบาทหลวงอีจีดีโอ วิกานโน, 1994, ประเทศปารากวัย)
- คณะธิดาพระราชินีผู้นิรมล (ตั้งโดยบาทหลวงการ์โล เดลลา ตอร์เร, 1954, ประเทศไทย)
- คณะพยานแห่งการกลับคืนพระชนม์ชีพของพระคริสตเจ้า (ตั้งโดยบาทหลวงซาบีโน ปาลุมเปร์รี, 1984, ประเทศอิตาลี)

2.1.8 วิธีการอบรมของนักบุญยอห์น บอสโก

(บาทหลวงมานะชัย ธาราชัย) กล่าวไว้ว่า “ระบบป้องกัน” ที่คณะซาเลเซียนทั้งชายและหญิงใช้ในการอบรมเยาวชนทั้งชายและหญิงทั่วโลก “ระบบป้องกัน” เป็นลักษณะเฉพาะ เป็นวิธียาพิเหฐชีวิตจิตและวิธีการทำงานอภิบาลของกระแสเรียกซาเลเซียนในพระศาสนจักรคาทอลิก เป็นประสบการณ์ด้านความรักการแพร่ธรรม ซึ่งมีพระหฤทัยของพระเยซูเจ้าเป็นต้นธารและมีพระนางมาลีเป็นแบบฉบับในการเอาใจใส่เยี่ยงมารดา ระบบป้องกันนี้ ยังหมายถึงการอยู่ท่ามกลางเยาวชนอย่างผู้อบรม ใช้พลังความรักและแรงจูงใจ โดยร่วมงานกับพระจิตเจ้า เพื่อให้พระคริสตเจ้าเจริญเติบโตในใจของเยาวชน. คุณฟอบอสโกเชื่อว่า เยาวชนทุกคนมีเมล็ดพันธุ์แห่งความดีและพลังที่ซ่อนอยู่ซึ่งต้องการให้ผู้อบรมชี้แนะ เพื่อให้เมล็ดนั้นเติบโตขึ้น ท่านถือว่าการอบรมก่อนอื่นหมดเป็นเรื่องของหัวใจ

ระบบการอบรมเด็กมีอยู่หลายวิธีด้วยกัน แต่ระบบมีคุณฟอบอสโกได้เลือกมาใช้นั้นเป็นระบบที่ยึดหลักสุภาษิตที่ว่า “กันไว้ดีกว่าแก้” กล่าวคือการป้องกันมิให้เด็กได้มีโอกาสที่ผิด เพื่อที่จะได้ไม่ต้องลงโทษเด็กได้กระทำความผิด และการอบรมให้เด็กทำหน้าที่ต่างๆโดยสมัครใจเอง

ทฤษฎีที่สอนว่า เราควรปล่อยให้เด็กได้มีโอกาสอยู่ในความไม่สบายใจต่าง ๆ เพื่อให้เขาฝึกหัดตัว ในการต่อสู้กับความชั่วทั้งหลายเหล่านั้น เป็นทฤษฎีที่ใช้ไม่ได้ในการอบรมเด็กและเยาวชน เพราะความ ชั่วต่าง ๆ ฝังรากลึกอยู่ในใจของเด็กอยู่แล้ว เพราะกำลังใจของเขายังอ่อนแอเกินไป ไม่ซ้าก็เร็วเด็กก็ต้อง พายแพ้แก่การยั่วยวนของความชั่วต่าง ๆ บิดามารดาจำนวนมากที่ปล่อยบุตรของตนให้เป็นอิสระเกิน ควร เช่น ปล่อยให้คบเพื่อนไม่เลือกหน้า ไปเที่ยวกลางคืน ไปดูภาพยนตร์หรือการแสดงที่ไม่เหมาะสม กับวัย อ่านหนังสือประเภทลามกอนาจาร ฯลฯ ในที่สุดตัวพ่อแม่ของเด็กเองที่จะได้รับทุกข์จากความ ประพฤติที่ไม่ดีของบุตรเป็นการตอบแทน

คุณพ่อบอสโกได้ปรับปรุงสถานที่อยู่ของเด็ก ให้เป็นเสมือนหนึ่งครอบครัว พวกเด็ก ๆ ต่าง ก็ได้รับการดูแลเอาใจใส่ ด้วยความอบอุ่นและความรักจากคุณพ่อบอสโก เหมือนดังว่าพวกเขาได้อยู่กับ บิดามารดาของพวกเขาเอง ผู้ใหญ่ทุกคนใกล้ชิดอยู่กับพวกเด็ก ๆ และอยู่กับพวกเขาตลอดเวลา โดย ผู้ใหญ่ต่างก็สนใจในสิ่งที่เด็กชอบเพื่อเอาใจของพวกเขา และโน้มน้าว พวกเขาให้ทำแต่สิ่งที่ผู้ใหญ่ต้องการ ให้เขาทำ อธิการโรงเรียนทำตนเป็นบิดามากกว่าที่จะทำตนเป็นอธิการ ส่วนผู้ใหญ่คนอื่น ๆ ก็เป็น เหมือนพี่ ๆ ของเด็กส่วนนักเรียนก็เหมือนน้อง ๆ ความรักและความไว้น้ำใจซึ่งกันและกันเป็นสิ่ง เชื่อมประสานให้คนในครอบครัวความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดฉันใด ความไว้น้ำใจซึ่งกันและกันนี้เองก็ เกี่ยวโยงผู้ใหญ่กับเด็กให้เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันฉันนั้น

ระบบการอบรมเด็กของคุณพ่อบอสโก ยึดหลักความรัก ศาสนาและเหตุผลเป็นที่ตั้ง ความ รักต่อเด็กต้องเป็นเอกลักษณ์ของคณะนักบวชซาเลเซียน ผู้อบรมเด็กต้องจำไว้เสมอว่า ตนเป็นผู้แทนบิดา มารดาของเขา ดังนั้นจะต้องรักเด็กให้เหมือนที่บิดามารดารักเขา ในการลงโทษเด็กเมื่อเขาทำผิด คุณ พ่อบอสโกให้ถือหลังดังต่อไปนี้

- ให้อภัยด้วยความยุติธรรม อย่าลงโทษหนักเพราะความผิดอันเล็กน้อย
- การลงโทษอย่าให้เป็นการแก้แค้น และอย่าลงโทษเมื่อตัวเองกำลังสับสนวุ่นวายหรือเมื่อ เด็กกำลังโมโหอยู่
- การงดแสดงความรักความเอ็นดู ก็จะเป็นโทษพอที่ทำให้เด็กรู้สึกตัวและมีมานะขึ้น ทั้ง ไม่ทำให้เด็กรู้สึกน้อยใจด้วยสำหรับเด็ก ๆ อะไรที่ใช้ให้เป็นโทษก็นับว่าเป็นโทษ เคยปรากฏแล้วว่า การ มองอันไม่อ่อนโยนต่อเด็กบางคนได้ผลมากกว่าการตบตีการชมเชยเมื่อเขาได้ทำความดีและการติเตียน เมื่อเขาทำผิด ก็เป็นรางวัลและเป็นการลงโทษเพียงพออยู่แล้ว
- การเขียนตีไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ การให้คุกเข่าในท่าลำบาก การตึงหู และการลงโทษอื่น ๆ ทั้งหมดนี้จะต้องงดเว้นอย่างเด็ดขาดเพราะมันจะทำให้เด็กเจ็บใจมากทั้งเป็นที่อภัยสอดคล้องแก่ตัวผู้อบรม ด้วย หากว่าผู้ใหญ่ปฏิบัติตามระบบนี้แล้ว เชื่อได้ว่าเขาจะได้รับผลอันดีงามโดยไม่ต้องใช้ไม้เรียว หรือ การลงโทษอันรุนแรง เป็นเวลาประมาณ 40 ปี ที่คุณพ่อบอสโกได้อยู่กับเด็กและไม่ได้ทำโทษรุนแรงกับ เด็กเลย โดยท่านอาศัยความช่วยเหลือของพระเป็นเจ้าท่านก็ได้ผลดีเสมอ

2.1.9 ประวัติคณะซาเลเซียนในประเทศไทย

(บาทหลวงมานะชัย ธาราชชัย) กล่าวไว้ว่า ประวัติคณะซาเลเซียนในประเทศไทย เป็นบท ความที่คดขยี้ขึ้น และบรรจุข้อมูลที่สำคัญเกี่ยวกับประวัติศาสตร์การเริ่มกิจการของคณะซาเลเซียน รวม ทั้งรายละเอียดพอสังเขปเกี่ยวกับการเริ่มกิจการของคณะ นักบวชอื่น ๆ ในครอบครัวซาเลเซียนใน ประเทศไทย เพื่อว่าผู้อ่านจะได้เข้าใจประวัติศาสตร์อย่างครบถ้วนของครอบครัวซาเลเซียนในประเทศไทย

2.1.10 ธรรมเนียมทูตชาวเลเซียนในประเทศไทย

การริเริ่มส่งธรรมเนียมทูตชาวเลเซียนมาประเทศไทย เริ่มในเดือนพฤศจิกายน คริสตศักราช 1925 (พ.ศ. 2468) โดยบาทหลวงคานัสเซย์ เจ้าคณะชาวเลเซียนประจำประเทศจีน (ภายหลังได้รับอภิเษกเป็นพระสังฆราชของสังฆมณฑลเวจา) ได้เดินทางมาประเทศไทย เพื่อสำรวจหาข้อมูลสำหรับให้ธรรมเนียมทูตชาวเลเซียนได้เข้ามาดำเนินกิจการ

ในปีคริสตศักราช 1926 (พ.ศ. 2469) พระสังฆราชมาธิอาส(ชาวเลเซียน)แห่งสังฆมณฑลอิสสัมในอินเดีย พร้อมด้วยบาทหลวงคานัสเซย์ ได้นำบาทหลวงปีเอโตร รีวัลโดเน รองอธิการคณะชาวเลเซียนได้เดินทางมากรุงเทพฯ เข้าพบพระสังฆราช เรอเนแปร์รอส ประมุขสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เพื่อเตรียม การส่งธรรมเนียมทูตชาวเลเซียนมาประเทศไทย

- วันที่ 27 สิงหาคม คริสตศักราช 1927 (พ.ศ. 2470) คณะธรรมเนียมทูตชาวเลเซียนชุดแรกก็เดินทางจากมาเก๊า ประเทศจีนมาถึงประเทศไทย นำโดยบาทหลวงยอห์น กาเสตตาและสามเณรยอร์ช ไปนို့တီและได้พำนักที่วัดบางนกแขวก ซึ่งถือว่าเป็นสถานที่แห่งแรกของการเริ่มกิจการแพร่ธรรมของคณะชาวเลเซียนในประเทศไทย

- วันที่ 25 ตุลาคม คริสตศักราช 1927 คณะธรรมเนียมทูตชาวเลเซียนชุดที่สองจากประเทศจีน นำโดยบาทหลวงกายเอตาโนปาซอตตี (ต่อมาท่านได้รับการอภิเษกเป็นพระสังฆราชแห่งสังฆมณฑลราชบุรี) และสมาชิกชาวเลเซียนอีก 17 คนรวมทั้งสิ้น 18 คน มาถึงประเทศไทย

- วันที่ 17 ธันวาคม คริสตศักราช 1927 คณะธรรมเนียมทูตชาวเลเซียนชุดที่สามอีก 6 คน เดินทางจากประเทศอิตาลี นำโดยบาทหลวงกูร์ตี ราฟาแอล ได้เดินทางมาถึงประเทศไทย

- วันที่ 11 ธันวาคม คริสตศักราช 1928 (พ.ศ. 2471) คณะธรรมเนียมทูตชาวเลเซียนชุดที่สี่จำนวน 20 คน ได้เดินทางมาถึงประเทศไทย ในกลุ่มธรรมเนียมทูตชุดนี้มีสามเณรมารีโอ รูเซตดู (อธิการคนแรกของโรงเรียนดอนบอสโก ยอห์น อุลลิอานา, ยอแซฟ พอร์ลัลชินีและเปโตรคาร์เรโตโตด้วย ซึ่งต่อมาบาทหลวงเปโตร คาร์เรโตโตได้รับอภิเษกเป็นพระสังฆราชแห่งสังฆมณฑลราชบุรีต่อจากพระสังฆราชปาซอตตี และต่อมาย้ายเป็นพระสังฆราชแห่งสังฆมณฑลสุราษฎร์ธานี เมื่อคณะชาวเลเซียนได้มอบสังฆมณฑลราชบุรีให้แก่คณะบาทหลวงพื้นเมืองของสังฆมณฑลราชบุรีปกครองต่อไป

ธรรมเนียมทูตชาวเลเซียนทั้งหมดได้เริ่มเรียนภาษาไทย เรียนรู้ขนบธรรมเนียมไทย และสิ่งอื่น ๆ ที่จะช่วยให้เข้าใจประเทศไทย ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการแพร่ธรรม พวกท่านต้องประสบกับปัญหาเรื่องอาหาร เรื่องอากาศ และความเป็นอยู่ที่แตกต่างจากประเทศบ้านเกิดคืออิตาลี แต่ก็ได้ต่อสู้อุปสรรคเหล่านี้ด้วยพลังแห่งแห่งความรักแห่งการรับใช้ยาวจนตามจิตตารมณ์ของคุณพ่อบอสโก

- วันที่ 1 เดือน มกราคม คริสตศักราช 1929 (พ.ศ. 2472) พระสังฆราชแปร์แห่งสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ได้มอบให้คณะชาวเลเซียนดูแลสังฆมณฑลราชบุรี และในวันที่ 30 มิถุนายน ปีเดียวกันบาทหลวงยอร์ช ปาซอตตีได้รับการแต่งตั้งให้ปกครองสังฆมณฑลราชบุรีและต่อมาอีก 12 ปีในวันที่ 24 มิถุนายน คริสตศักราช 1941 (พ.ศ. 2484)ท่านจึงได้รับการอภิเษกเป็นพระสังฆราชปกครองสังฆมณฑลราชบุรีอย่างเป็นทางการ เขตการปกครองของสังฆมณฑลราชบุรีเริ่มตั้งแต่จังหวัดราชบุรี ภายจนบุรีแล้วลงไปจนถึงแดนภาคใต้รวมเนื้อที่ 118,000 ตารางกิโลเมตร และเวลานั้นมีประชากรประมาณ 2,500,000 คน และคอทอลิกเพียง 6,600 คนเท่านั้น(สถิติ ณ วันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 1929/พ.ศ. 2475) คณะชาวเลเซียนทำหน้าที่ดูแลกิจการของวัด,โรงเรียน และการอภิบาลสัตบุรุษของสังฆมณฑล ซึ่งนับว่าเป็นภารกิจที่ท้าทายและยิ่งใหญ่สำหรับธรรมเนียมทูตชาวเลเซียนในยุคนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- วันที่ 14 มกราคม คริสตศักราช 1930 (พ.ศ. 2473) คณะธรรมทูตซาเลเซียนชุดที่ห้า จำนวน 15 คนจากประเทศอิตาลี นำโดยบาทหลวงซิลวิโอ เดมูนารี เดินทางมาถึงประเทศไทย เพื่อช่วยกิจการของสังฆมณฑลราชบุรีที่กว้างใหญ่ ในปีนี้คณะซาเลเซียนได้มีสมาชิกคนไทยเป็นคนแรกเข้าพวก ภาพเตรียมตัวเป็นนักบวชซาเลเซียน คือ สามเณรบุญไทย สิงห์เสนห์

- วันที่ 10 ธันวาคม ปีเดียวกัน คณะธรรมทูตซาเลเซียนชุดที่หกจำนวน 10 คนจากประเทศอิตาลีเดินทางมาถึงประเทศไทยและในปีนี้ คณะซาเลเซียนมีสามเณรไทยเข้าเป็นสมาชิกคณะซาเลเซียนอีกสองคน คือ สามเณรประชุม และสามเณรโทมัส

คณะธรรมทูตซาเลเซียนทั้งหกชุดนี้เป็นกลุ่มที่บุกเบิกวางรากฐานกิจการแพร่ธรรมในประเทศไทย พวกท่านได้อุทิศทั้งชีวิตเพื่ออนาคตที่ดีของเยาวชนไทย และพวกท่านเหล่านี้เกือบทั้งหมดต่างก็ได้สิ้นชีวิตและฝังร่างของท่านไว้ในแผ่นดิน เพื่อเป็นพยานแห่งรักอันซื่อสัตย์ต่อจิตตารมณ์ซาเลเซียน เป็นเมล็ดพันธุ์ให้คณะซาเลเซียนเจริญรุ่งเรืองสืบต่อไป หลังจากนั้น ได้มีธรรมทูตซาเลเซียนจากประเทศอิตาลี, เบลเยียม, สเปน, เนเธอร์แลนด์, และฟิลิปปินส์ได้เดินทางมาสมทบธรรมทูตรุ่นที่ เพื่อสืบสานกิจการแห่งความรักของคุณพ่อบอสโกต่อบรรดาเยาวชนที่กำลังยากจน และถูกทอดทิ้งในประเทศไทย ให้ได้รับการอบรม การศึกษา และดูแลให้เป็นคนที่มีสมบูรณ์ ทั้งดีและที่มีคุณภาพทั้งสำหรับพระศาสนจักรและต่อประเทศชาติต่อไป

- วันที่ 15 กันยายน คริสตศักราช 1969 (พ.ศ. 2512) พระสังฆราช เปโตร คาเร้โต ได้ย้ายมาเป็นประมุขสังฆมณฑลสุราษฎร์ธานี โดยมอบสังฆมณฑลราชบุรีให้แก่พระสังฆราชโรเบิร์ตรัตน์ บำรุงตระกูลในวันที่ 8 กันยายน ปีเดียวกัน และตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมา คณะซาเลเซียนก็รับผิดชอบงานแพร่ธรรมของสังฆมณฑลสุราษฎร์ธานี เริ่มตั้งแต่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์จนถึงแดนภาคใต้ของประเทศไทย โดยปัจจุบันนี้ พระสังฆราชโยเซฟ ประธาน ศรีदारุณศิลป์เป็นพระสังฆราชซาเลเซียนปกครองสังฆมณฑลแห่งนี้ สืบต่อจากพระสังฆราชไมเกิ้ล ประพนธ์ ชัยเจริญ ผู้สืบอำนาจต่อจากพระสังฆราชเปโตร คาเร้โต ซึ่งพระสังฆราชทั้งสององค์ได้ถึงแก่กรรมไปแล้ว ปัจจุบันคณะซาเลเซียนในประเทศไทยได้รับมอบหมายให้ดูแลกิจการของคณะซาเลเซียนในราชอาณาจักรกัมพูชาและประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สำหรับกิจการคณะซาเลเซียนในราชอาณาจักรกัมพูชานั้นบาทหลวงยอห์น วิสเซอร์ อดีตอธิการโรงเรียนดอนบอสโก กรุงเทพฯ ได้เป็นผู้เบิกนำสมาชิกซาเลเซียนเข้าสู่ประเทศนี้เมื่อปีคริสตศักราช 1991 (พ.ศ. 2534) เปิดสอนโรงเรียนอาชีวะดอนบอสโกที่กรุงเทพมหานคร, เมืองปอยเปต, และเมืองสีหนุวิลล์ คณะซาเลเซียนที่ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวนั้น บาทหลวงตีโต เปตรอน ได้รับมอบหมายจากคณะซาเลเซียนให้ดำเนินการเจรจากับรัฐบาลประเทศลาวตั้งแต่ปีคริสตศักราช 2002 (พ.ศ. 2545) เพื่อจะเปิดโรงเรียนอาชีวะดอนบอสโกที่กรุงเวียงจันทน์ และเวลานี้ ได้เริ่มกิจการเล็ก ๆ โดยเปิดสอนวิชาชีพช่างยนต์และช่างไฟฟ้าแก่เยาวชนลาว ณ กรุงเวียงจันทน์ สมาชิกคณะซาเลเซียนที่มีชีวิตในประเทศไทยเวลานี้ 89 คน และสมาชิกธรรมทูตต่างชาติและคนไทยที่เสียชีวิตแล้วก็ 89 คนเท่ากัน (สถิติ ณ วันที่ 31 ธันวาคม คริสตศักราช 2006/พ.ศ. 2549) และปัจจุบันนี้ บาทหลวงเทพรัตน์ ปิตินันต์ ดำรงตำแหน่งเจ้าคณะซาเลเซียนแห่งประเทศไทย.

2.1.11 สมาชิกครอบครัวซาเลเซียนในประเทศไทย

ปีคริสตศักราช 2007 /พุทธศักราช 2551 เป็นปีที่ 80 แห่งการดำเนินกิจการของคณะซาเลเซียนในประเทศไทย เพื่อเยาวชนไทย จึงมีสมาชิกในครอบครัวซาเลเซียนที่ร่วมอุดมการณ์เดียวกัน ถึงแม้ว่าจะมีไม่มากเหมือนประเทศอื่น ๆ แต่ว่าพลังแห่งความรักในการรับใช้เยาวชนตามจิตตารมณ์ของคุณพ่อบอสโกนั้น ได้ผลักดันให้เกิดหมู่คณะต่าง ๆ ในประเทศไทยดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะชาเลเซียนในประเทศไทย
 คณะธิดาแม่พระองค์อุปถัมภ์ (ซิสเตอร์ชาเลเซียน)
 คณะผู้ร่วมงานชาเลเซียนในประเทศไทย
 คณะผู้รับใช้ดวงทนต์นิรมของพระแม่มาเรีย (ซิสเตอร์คณะผู้รับใช้ฯ)
 คณะธิดาพระราชินีมาเรียผู้นิรมล (ซิสเตอร์คณะพระแม่มาเรีย)
 คณะสตรีผู้เฝ้ามองตัวของคุณพ่อบอสโก
 คณะตามัสชาเลซีอานัส (สตรีนักธุรกิจชาเลเซียน)
 คณะผู้ศรัทธาต่อแม่พระองค์อุปถัมภ์
 สมาคมสมาพันธ์ศิษย์เก่าชาเลเซียน(ประเทศไทย)
 ชมรมศิษย์เก่าคณะธิดาแม่พระองค์อุปถัมภ์ (ธมอ)ในประเทศไทย

2.1.8.1 โรงเรียนในครอบครัวชาเลเซียนในประเทศไทย

คณะชาเลเซียน

โรงเรียนดอนบอสโก กรุงเทพฯ 1643/3 ถนนเพชรบุรี แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 โทร. 02-652-9625-44, แฟกซ์ 02-255-2291

โรงเรียนเซนต์ดอมินิก กรุงเทพฯ 1526 ถนนเพชรบุรี แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10310 โทร. 02-6527477-80, 02-2526220, 02-2525426

โรงเรียนสารสิทธิ์พิทยาลัย, บ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี 70110 โทร. (032) 211047

โรงเรียนอาชีวะดอนบอสโก, ตำบลหัวโป่ง อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี 70110 โทร. (032) 211933

โรงเรียนแสงทองวิทยา, ตู๊ ป.ณ. 126 อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 95110 โทร. (073) 243595

โรงเรียนหัวหินวิทยาลัย, 240 ถนนเพชรเกษม อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 77110 โทร. (032) 511233

โรงเรียนดอนบอสโกวิทยา, ถนนโพธิ์พลัย อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี 41000 โทร. (042) 221338, 222436

คณะธิดาแม่พระองค์อุปถัมภ์ (ซิสเตอร์ชาเลเซียน)

โรงเรียนนารีวุฒิ บ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี

โรงเรียนธิดานุเคราะห์ หาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

หอพักนักศึกษาหญิง ศาลาแดง กรุงเทพฯ

โรงเรียนเซนต์แมรี จังหวัดอุดรธานี

โรงเรียนมารีอุปถัมภ์ สามพราน นครปฐม

ศูนย์ฝึกวิชาชีพหญิงตาดสามพราน นครปฐม

โรงเรียนวิสุทธิวงศ์โพธิ์สูง อ. บ้านดุง จ. อุดรธานี

โรงเรียนหมาไถ่ศึกษาเลย อ. เมือง จ. เลย

บ้านพักนักศึกษา “บ้านมารีรักษ์” อ. เมือง จ. อุบลราชธานี

หอพักหญิงนิรมลทิน รามคำแหง กรุงเทพฯ

คณะผู้รับใช้ดวงหทัยนิรมลของพระแม่มาลี

โรงเรียนนารีวิทยา อ. เมือง จ. ราชบุรี

โรงเรียนธิดาแม่พระ อ. เมือง จ. สุราษฎร์ธานี

โรงเรียนตรุณศึกษา อ. ร่อนพิบูลย์ จ. นครศรีธรรมราช

โรงเรียนถนนอมศรีศึกษา อ. เบตง จ. ยะลา

โรงเรียนดาราสมุทร อ. เมือง จ. ภูเก็ต

โรงเรียนนิรมล อ. เมือง จ. ชุมพร

หอพักนิรมล หัวหมาก กรุงเทพมหานคร

คณะธิดาพระราชินีมาเรียผู้นิรมล

โรงเรียนพระแม่มาลีสาทร กรุงเทพฯ

โรงเรียนพระแม่มาลีสาธุประดิษฐ์ ยานนาวา กรุงเทพฯ

โรงเรียนพระแม่มาลี พระโขนง กรุงเทพฯ

โรงเรียนพระมาลีประจวบคีรีขันธ์

2.2 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับอัตลักษณ์

2.2.1 ความหมายของอัตลักษณ์

อัตลักษณ์ (Identity) เป็นความรู้สึกนึกคิดที่บุคคลมีต่อตนเองว่า "ฉันคือใคร" ซึ่งจะเกิดขึ้นจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวเรากับคนอื่น โดยผ่านการมองตนเองและการที่คนอื่นมองเราอัตลักษณ์ต้องการความตระหนัก (Awareness) ในตัวเราและพื้นฐานของการเลือกบางอย่าง นั่นคือเราจะต้องแสดงตนหรือยอมรับอย่างตั้งใจกับอัตลักษณ์ที่เราเลือก ความสำคัญของการแสดงตนก็คือ การระบุได้ว่า เรามีอัตลักษณ์เหมือนกลุ่มหนึ่งและมีความแตกต่างจากกลุ่มอื่นอย่างไร และ "ฉันเป็นใคร" ในสายตาคนอื่น คำว่า "อัตลักษณ์" มีความแตกต่างจากคำว่า "บุคลิกภาพ" เนื่องจากบุคคลอาจมีความเหมือนกันได้ในแง่ของบุคลิกภาพ เช่นการมีนิสัยหรือลักษณะบางอย่างที่อาจจะเหมือนกันได้แต่การเหมือนกันในด้านอัตลักษณ์ของบุคคลนั้นจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีความรู้สึกร่วมกันในด้านการตระหนักรู้ (Awareness) บางอย่างเกี่ยวกับตัวตนของเรา หมายถึงการยอมรับในความเป็นตัวตน ประกอบเข้ากับการแสดงตัวตน (Making oneself) ให้เห็นว่ามีเหมือนหรือแตกต่างอย่างไรกับกลุ่มอื่น หรือบุคคลอื่น

การที่เราเลือกนิยามความหมายของตนเอง และแสดงตนเองต่อบุคคลหรือสังคมว่าเราเป็นใครนั้น เป็นกระบวนการของการเลือกใช้และแสดงออกซึ่งจะทำให้รู้ว่าเราเหมือนหรือแตกต่างจากคนอื่นหรือกลุ่มอื่นอย่างไรโดยผ่านระบบของการใช้สัญลักษณ์ (Symbol) ซึ่งเป็นสิ่งที่ประกอบกันทั้งด้านอารมณ์ความรู้สึกภายในตัวเราและกระบวนการของโลกภายนอกที่เราเกี่ยวพัน เพราะมนุษย์เลือกใช้ความหมายหรือเปลี่ยนแปลงความหมายที่เกี่ยวกับตนเองทั้งในกระบวนการที่เขาสัมพันธ์กับโลก และในส่วนของตัวตนที่มันซ้อนทับกันอยู่ ดังนั้นจึงมีการจัดแบ่งประเภทของอัตลักษณ์เป็น 2 ระดับ คือระดับอัตลักษณ์ส่วนบุคคล (Personal identity) และระดับอัตลักษณ์ทางสังคม (Social identity) เช่นการที่สังคมกำหนดบทบาทหน้าที่และตำแหน่งทางสังคมให้กับเรา บทบาทความเป็นลูก ความเป็นเพื่อน หรือตำแหน่งในที่ทำงาน ระบบคุณค่าที่ติดตัวเรามาตั้งแต่เกิด ทำให้เราเรียนรู้และเลือกที่จะนิยามตนเองให้เหมาะสมในสังคม และมีการเลื่อนไหลปรับเปลี่ยนไปตามบริบท เช่นเมื่ออยู่ในครอบครัวก็จะมีบทบาทเป็นลูก เป็นพี่น้องบางครั้งบทบาทและตำแหน่งอาจซ้อนทับกันเช่นเราเป็นนักศึกษาในขณะที่เป็นสมาชิก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของกลุ่มเพื่อนในชั้นเรียน เป็นต้น สัญลักษณ์ที่เราเลือกหยิบมาใช้ในการนิยามตนเองทั้งต่อสังคมและต่อตัวเองนั้นเกิดขึ้นได้โดยผ่านระบบการสร้างภาพแทนความจริง (Representation) เพราะการแสดงออกซึ่งความสัมพันธ์ต่าง ๆ จะกระทำโดยผ่านระบบสัญลักษณ์ที่หลากหลายรูปแบบ เช่นบุคคลเลือกแต่งกายเพื่อแสดงความเป็นสมาชิกของสถาบัน หรือแต่ละสถานศึกษามีการเลือกใช้สี สัญลักษณ์หรือเครื่องแบบที่แตกต่างกันออกไป ก็เพื่อแสดงความเป็นตัวตนให้กับบุคคลรับรู้ แต่อย่างไรก็ตาม การที่เรามองตัวเราและพยายามเลือกนิยามความหมายเพื่อแสดงความเป็นตัวตนของแต่ละบุคคล กับสิ่งที่คนอื่นมองเห็นในตัวเราว่าอย่างไรนั้นมันอาจไม่สอดคล้องกันเสมอไป

อัตลักษณ์เกิดขึ้นจากการปฏิสังสรรค์ทั้งระหว่างบุคคลในสังคมและภายในตัวบุคคลเอง ในแต่ละบุคคลอาจมีอัตลักษณ์ที่หลากหลาย แต่จะมีการเลือกเอาเพียงอัตลักษณ์ใดอัตลักษณ์หนึ่งที่ยอมรับเพื่อนำมาใช้ภายใต้เงื่อนไขของบริบทในช่วงเวลาและพื้นที่ และอัตลักษณ์นี้อาจถูกกำหนดได้ ทั้งจากบุคคลเป็นผู้กำหนดตนเองหรือถูกกำหนดตำแหน่งแห่งที่ของบุคคลโดยสังคมก็ได้ การกำหนดอัตลักษณ์นี้เกิดขึ้นบนกระบวนการคิดเกี่ยวกับระบบของความแตกต่าง ระบบของความหลากหลายและการตั้งคำถามว่าอัตลักษณ์ที่จะสร้างขึ้นนั้นมีความเชื่อมโยงกับสังคมอย่างไร ดังนั้นอัตลักษณ์กับสังคมจึงเป็นเรื่องที่แยกกันไม่ออก เนื่องจากการนิยามความเป็นตัวตนของอัตลักษณ์นั้นต้องมีการอ้างอิงกับสังคม แม้จะเป็นในระดับตัวบุคคลก็ยังคงมีการนิยามตนเองว่า มีตำแหน่งแห่งที่ หรือมีบทบาทอย่างไรในสังคมที่บุคคลอาศัยอยู่

2.2.2 อัตลักษณ์องค์กร

"อัตลักษณ์องค์กร" หรือ "Corporate identity" หมายถึงการแสดงออกให้เห็นถึงภาพลักษณ์ที่ปรากฏต่อสายตาสู่ผู้ต้น พร้อมกับ การแสดงความเป็นอัตลักษณ์ขององค์กรนั้นโดยอาศัยองค์ประกอบของกราฟิกหรืออาจหมายถึงการสื่อสารภาพลักษณ์ขององค์กรอย่างเป็นระบบ และเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน เพื่อสร้างความเป็นอัตลักษณ์และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน รวมทั้งสร้างความเข้าใจอันดีให้เกิดแก่องค์กร บุคลากร ตลอดจนบุคคลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์กรนั้น ๆ จะเห็นได้ว่าอัตลักษณ์องค์กรเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อองค์กรโดยเฉพาะในโลกที่มีการแข่งขันกันอย่างมากเช่นปัจจุบัน คำว่า Corporate Identity นี้ เดิมทีจะเป็นคำที่ใช้เกี่ยวกับการวางระบบอัตลักษณ์องค์กรเท่านั้น แต่ในปัจจุบันการวางระบบเอกลักษณ์องค์กรมิได้ใช้เฉพาะองค์กรหรือบริษัทห้างร้านอีกต่อไป แต่มีการใช้ต่อเนื่องไปกับตราสินค้า (Brand) ด้วย เนื่องจากองค์กรบางแห่งอาจให้ความสำคัญกับตราสินค้ามากกว่าชื่อขององค์กร จึงเป็นที่มาของการสร้างระบบอัตลักษณ์ให้กับสินค้า (Brand Identity) ดังนั้นจึงมีการพบว่ามีบางคนใช้คำว่า "Brand Identity" แทนคำว่า "Corporate identity" ในความหมายของอัตลักษณ์องค์กรเช่นกัน เนื่องจากเป็นคำที่คนไทยคุ้นเคยมากกว่า การวางระบบอัตลักษณ์สำหรับใช้ในโครงการต่าง ๆ อาทิ โครงการปีการท่องเที่ยวไทย 2541-2542 (Amazing Thailand) งานแสดงสินค้านานาชาติ (EXPO) การแข่งขันกีฬาโอลิมปิก การแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ เป็นต้น เนื่องจากโครงการเหล่านั้นต่างก็มีความต้องการที่จะสร้างภาพลักษณ์ที่ดี และมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทั้งโครงการเช่นกัน การสร้าง Corporate Identity ก็เปรียบเสมือนกับการที่คนเรารู้จักปรุงแต่งรูปร่างหน้าตา การแต่งกายให้สวยงามเหมาะสมกับบุคลิกภาพของตน เพื่อดึงดูดความสนใจใคร่อยากรู้จัก เช่นเดียวกับองค์กรที่มี Corporate Identity ที่ดีได้รับการออกแบบที่ดี ผลิตภัณฑ์สินค้าหรือบริการมีรูปลักษณ์ที่สวยงาม ก็สามารถดึงดูดหรือก่อให้เกิดความสนใจใคร่ลองใช้สินค้าหรือบริการนั้น ๆ ยิ่งถ้ามีคุณภาพดีด้วยแล้ว ก็ยิ่งจะทำให้สินค้าและบริการนั้นประสบความสำเร็จในการเพิ่มยอดขายยิ่งขึ้น เราต้องยอมรับความจริงที่ว่า สินค้าที่วางจำหน่ายโดยใช้ชื่อผู้ผลิตที่แตกต่างกันนั้น ในความจริงแล้วคุณภาพของสินค้าเหล่านั้นค่อนข้างใกล้เคียง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กัน ดังนั้นสิ่งที่จะเป็นตัวช่วยกระตุ้นให้เกิดการตัดสินใจซื้อก็คือความน่าเชื่อถือ และความไว้วางใจในตราสินค้าเหล่านั้น ซึ่งเกิดขึ้นจากการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่สินค้าหรือบริษัทผู้ผลิต นั่นคือการสร้าง “Corporate identity” ที่ดีนั่นเอง

2.2.3 ความเป็นมาของอัตลักษณ์

อัตลักษณ์มีต้นกำเนิดในทวีปยุโรปเป็นแห่งแรกในราวศตวรรษที่ 19 โดยเริ่มจากความต้องการของลูกค้า ซึ่งมีความประสงค์ที่จะแสดงความเป็นอัตลักษณ์เฉพาะตัวในตัวสินค้าหรือบริการที่ให้แก่ผู้ซื้อ โดยมีการใช้กับสินค้าหัตถกรรมเป็นสินค้าประเภทแรก สัญลักษณ์ที่แสดงความเป็นอัตลักษณ์เหล่านี้จะปรากฏอยู่บนสิ่งของทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็นกระดาษเขียนจดหมาย ซองจดหมาย จนถึงป้ายหน้าร้าน

ในสหรัฐอเมริกาได้มีการใช้สัญลักษณ์เพื่อแสดงความเป็นเจ้าของในกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพปศุสัตว์ทางภาคตะวันตกของประเทศ ที่เรียกว่าเครื่องหมาย “Cattle Brand” ได้แก่ เครื่องหมายที่ใช้ตราสัตว์เลี้ยงในฟาร์ม โดยจะใช้เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์อย่างง่าย ๆ หรือใช้ตัวอักษรชื่อย่อของเจ้าของฟาร์ม เป็นต้น ในเวลานั้นยังไม่มีผู้ใดให้ความสนใจในเรื่องของรูปแบบและความงาม ตราบจนกระทั่งได้มีการดำเนินธุรกิจและเกิดการแข่งขันกันอย่างแพร่หลาย นักธุรกิจทั้งหลายจึงหันมาให้ความสนใจและเห็นความสำคัญของการออกแบบ ซึ่งมีส่วนช่วยในการเพิ่มยอดขาย จึงได้เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญในช่วงทศวรรษ 1930 หลังช่วงเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ในสหรัฐอเมริกาได้มีบริษัทบางบริษัทซึ่งได้กลายมาเป็นบริษัทยักษ์ใหญ่ในเวลาต่อมา เล็งเห็นถึงความสำคัญดังกล่าว และพร้อมที่จะปรับปรุงการออกแบบสินค้าของตน รวมทั้งปรับกลยุทธ์ทางการตลาดเสียใหม่ จึงทำให้สินค้าเหล่านั้นประสบความสำเร็จมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักแพร่หลาย สินค้าเหล่านั้นได้แก่ “สิดด์ทซ์บอย” (Dutch Boy) “โรททซ์นอาร์ซีเอ” (RCA) “น้ำมันโมบิล” (Mobil) เป็นต้น แต่เนื่องจากการออกแบบ Corporate Identity ในยุคนั้นได้มีการประสานข้อมูลระหว่างผู้บริหารกับนักการตลาด จึงทำให้การออกแบบ Corporate Identity ในยุคแรกนั้นไม่สัมฤทธิ์ผลเท่าที่ควร

ในปลายทศวรรษ 1930 ได้มีการตั้ง “โรงเรียนบาเฮาส์” (Bauhaus) ซึ่งเป็นโรงเรียนที่เปิดสอนด้านการออกแบบในสาขาต่าง ๆ ขึ้นเป็นแห่งแรก จึงเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาด้านการออกแบบอย่างจริงจัง จนก่อให้เกิดกระแสความต้องการเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์เพื่อใช้เป็นเครื่องหมายการค้า (Trademark) ที่แสดงถึงคุณสมบัติเฉพาะของผลิตภัณฑ์นั้น นับจากช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่มีการเจริญเติบโตทางอุตสาหกรรมเป็นต้นมา ได้มีนักออกแบบที่มีความรู้ความสามารถจากสถาบันที่มีชื่อเสียงหลายคนเป็นผู้จุดประกายให้กับวงการออกแบบเรขศิลป์ (Graphic Design) ด้วยการนำองค์ประกอบกราฟิกมาใช้ในการสร้างสัญลักษณ์และการออกแบบ Corporate Identity อาทิ พอล แรนต์ (Paul Rand) ผู้ออกแบบสัญลักษณ์ให้กับไอบีเอ็ม (IBM) หรือ มอร์ตัน โกลด์ชอลล์ (Morton Goldshol) ผู้ออกแบบสัญลักษณ์ M ให้กับโมโตโรลา (Motorola) เป็นต้น ในช่วงนี้นับเป็นจุดเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ เนื่องจากก่อนหน้านี้งานออกแบบกราฟิกได้ถูกใช้เพียงส่วนตกแต่งให้สวยงามแต่เพียงอย่างเดียว โดยมีได้ตระหนักถึงความสัมพันธ์ระหว่างการออกแบบกับความสำเร็จทางการตลาด จึงนับเป็นจุดเริ่มต้นของการออกแบบเรขศิลป์ที่สำคัญ ซึ่งถือเป็นรากฐานของการออกแบบในปัจจุบัน

ในทศวรรษ 1950 ซึ่งเป็นยุคที่บริษัทต่าง ๆ มีการเจริญเติบโตในธุรกิจข้ามชาติและบริษัทรวมธุรกิจได้มีจำนวนเพิ่มขึ้น จึงก่อให้เกิดความต้องการออกแบบเครื่องหมายการค้าใหม่เพื่อใช้กับสินค้าและบริการที่หลากหลายรูปแบบมากขึ้น หลายบริษัทได้เปลี่ยนเครื่องหมายการค้าเดิมเป็นเครื่องหมายการค้าใหม่ โดยเชื่อว่าจะเป็นการแสดงให้เห็นถึงขนาดและขอบเขตเจตธุรกิจนั้นได้ดียิ่งขึ้นการเปลี่ยนเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แปลงเครื่องหมายการค้าเป็นเรื่องที่ทุกฝ่ายในบริษัทควรจะต้องพิจารณาอย่างถี่ถ้วนเพราะเป็นเรื่องที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวงให้แก่บริษัทได้ ยกตัวอย่างเช่นในปี ค.ศ. 1985 เมื่อบริษัท เจ เรย์โนลด์ (R.J Reynolds) ตัดสินใจที่จะปรับเปลี่ยนสัญลักษณ์ของบุหรีคาเมลออกวางตลาดได้ไม่นาน ยอดขายของบุหรีคาเมลลดลงอย่างเห็นได้ชัด รวมทั้งมีเสียงแสดงความไม่พอใจจากผู้บริโภคถึงรูปลักษณ์ใหม่ จนต้องมีการแก้ไขอย่างรวดเร็วเป็นต้น เหตุการณ์ในครั้งนั้นแสดงให้เห็นว่าความคิดของผู้บริโภคมีความสำคัญเกินกว่าที่จะมองข้ามได้

ในช่วงต้นและช่วงกลางทศวรรษ 1960 ระบบออกแบบ Corporate Identity ได้กลายเป็นแนวคิดสู่ความสำเร็จที่ทุกองค์กรทุกบริษัทต่างตื่นตัวกันอย่างมาก ในการสร้างสัญลักษณ์และระบบ “Corporate Identity” ให้กับบริษัทหรือสินค้าของตน ในช่วงนั้นเองที่เซอร์มาเยฟและไกรส์มาร์ ได้ออกแบบสัญลักษณ์ให้กับธนาคารเชส แมนฮัตตันโดยนำลักษณะที่เป็นนามธรรมใช้ในงานออกแบบสัญลักษณ์ ด้วยการสร้างที่เรียบง่ายลงตัว มีความสวยงามไม่ล้ำสมัย ซึ่งได้กลายมาเป็นต้นแบบของแนวคิดในการออกแบบสัญลักษณ์ในทศวรรษ 1960 และในเวลาต่อมาในทศวรรษ 1970 ได้มีการเพิ่มจำนวนองค์กรที่ต้องการพัฒนา Corporate Identity ในองค์กรของตนขึ้นเป็นจำนวนมาก เนื่องจากบริษัทเหล่านั้นตระหนักถึงผลตอบแทนที่ได้รับและต่างก็ทุ่มเงินมหาศาลในการสร้างและเปิดตัวสัญลักษณ์ใหม่รวมถึงแผนรณรงค์ต่าง ๆ จนกระทั่งเกิดกรณี วอเตอร์ ซึ่งทำให้สหรัฐอเมริกาประสบความกับปัญหาทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม จึงทำให้องค์กรต่าง ๆ พากันระงับแผนพัฒนา “Corporate Identity” ด้วยการหันไปให้การสนับสนุนกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสังคม เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับองค์กรของตนแทน เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายที่ต่ำกว่าจึงนับได้ว่าเป็นช่วงของการถดถอย เนื่องจากบริษัทส่วนใหญ่ไม่เห็นความสำคัญในเรื่องของ “Corporate Identity” ทำให้การพัฒนา “Corporate Identity” ต้องชะงักไปชั่วระยะเวลาหนึ่ง

ในช่วงกลางของทศวรรษ 1980 เป็นช่วงเวลาที่คอมพิวเตอร์ได้เข้ามามีบทบาทในการทำงานและในชีวิตประจำวันมากยิ่งขึ้น ในวงการออกแบบก็เช่นกัน ได้มีการคิดโปรแกรมสำเร็จรูปต่าง ๆ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกในการออกแบบขึ้นมากมาย จึงอาจกล่าวได้ว่า ทศวรรษ 1980 เป็นอีกช่วงเวลาหนึ่งที่มีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเป็นตัวผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในวงการออกแบบและยังคงมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน

สำหรับประเทศไทยนั้น อาจกล่าวได้ว่าการใช้ “Corporate Identity” ได้เริ่มแพร่หลายและเป็นที่ยอมรับว่ามีความสำคัญประมาณ 10 ปีที่ผ่านมาเอง แม้ในความเป็นจริงการออกแบบเรขศิลป์จะเป็นที่รู้จักกันในวงการโฆษณาในประเทศมาตั้งแต่ทศวรรษ 1980 ก็ตาม ดังจะเห็นได้จากการออกแบบในระยะแรกจะเป็นการออกแบบสัญลักษณ์ สิ่งพิมพ์ธุรกิจและสิ่งพิมพ์โฆษณาให้กับบริษัทหรือองค์กรต่าง ๆ โดยมีได้มีการวางระบบ Corporate Identity ให้กับบริษัทหรือองค์กรเหล่านั้นเนื่องจากทั้งผู้ว่าจ้างและผู้ออกแบบยังมิได้ตระหนักถึงความสำคัญของการมีระบบ Corporate Identity นั้นเอง งานออกแบบและการวางระบบ Corporate Identity ที่เป็นจุดเริ่มต้นของการออกแบบ Corporate Identity ในปัจจุบันเห็นจะได้แก่ การออกแบบอัตลักษณ์ให้กับบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) โดยบริษัทวอลเตอร์ แลนเดอร์ แอนด์ แอสโซซิเอท จำกัด สำหรับงานออกแบบอัตลักษณ์อื่น ๆ ในปัจจุบันเห็นควรหยิบยกเป็นตัวอย่างเป็นได้แก่ การออกแบบอัตลักษณ์อื่น ๆ ในปัจจุบันเห็นควรหยิบยกเป็นตัวอย่างเป็นได้แก่ การออกแบบอัตลักษณ์โครงการปีการ์ท่องเที่ยวไทย พ.ศ. 2541-2542 การออกแบบอัตลักษณ์การแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ครั้งที่ 13 เป็นต้น

รูปแบบของอัตลักษณ์องค์กร เมื่อเราได้เข้าถึงรูปแบบโครงสร้างขององค์กรแล้ว การที่เราจะสื่อสารให้กับบุคคลทั่วไปได้ทราบถึงลักษณะโครงสร้างหรือการบริหารของบริษัท จำเป็นต้องอาศัยความเข้าใจในเรื่องของระบบอัตลักษณ์ด้วยเช่น วอลท์ โอลินส์ ได้แบ่งระบบอัตลักษณ์ขององค์กรออกเป็น 3 อัตลักษณ์ คือ

1. อัตลักษณ์แบบเดียว (Monolithic Identity) เป็นการวางระบบ Corporate Identity ที่กำหนดให้บริษัทสาขาทุกแห่งรวมทั้งบริษัทแม่ ใช้รูปแบบสัญลักษณ์และองค์ประกอบกราฟิกเดียวกันทั้งหมด ในการสื่อสารภาพลักษณ์เดียวกันไปสู่ผู้บริโภค ระบบ Corporate Identity ประเภทนี้จะเป็นการแสดงออกถึงความเป็นอัตลักษณ์ที่ชัดเจนที่สุดและประหยัดที่สุดในการที่จะแสดงให้เห็นมาตรฐานเดียวกันของสินค้าหรือบริการที่ให้แก่ผู้บริโภค ผู้ค้าปลีก ตลอดจนบุคลากรของบริษัท และในทางกลับกัน การที่จะสร้างระบบอัตลักษณ์ในลักษณะนี้จำเป็นต้องอาศัยการแสดงออกซึ่งบุคลิกและคุณภาพที่น่าเชื่อถือ รวมทั้งไม่หยุดยั้งในการพัฒนาตนเองด้วย บริษัทที่ใช้ระบบอัตลักษณ์เดียว ได้แก่ วันทูคอลล์ พิชซ่าฮัท เทสโก้โลตัส บิมน้ำมันต่าง ๆ เป็นต้น

2. อัตลักษณ์แบบมีการรองรับ (Endorsed Identity) เป็นรูปแบบของการสร้างระบบ Corporate Identity ให้กับองค์กรที่ประกอบธุรกิจหลายประเภท หรือเป็นลักษณะกลุ่มบริษัทการสร้างระบบ Corporate Identity แบบนี้มีรากฐานมาจากแนวความคิดที่ว่า แต่ละบริษัทในเครือควรมีอัตลักษณ์ของตน โดยที่อัตลักษณ์นั้นจะต้องแสดงถึงความเป็นส่วนหนึ่งของภาพรวมขององค์กรนั้น ๆ ด้วยบริษัทประเภทนี้มักจะใช้สัญลักษณ์ของบริษัทแม่ร่วมกับสัญลักษณ์ของแต่ละบริษัท ที่แสดงให้เห็นถึงคุณสมบัติทางกายภาพของสินค้าหรือบริการของบริษัทนั้น ด้วยวิธีนี้บริษัทสาขาเหล่านี้จึงสามารถแสดงถึงความเป็นอัตลักษณ์ร่วมกันได้และในขณะเดียวกันก็สามารถบ่งบอกถึงลักษณะหรือขอบเขตของธุรกิจที่ดำเนินการด้วย

การสร้างระบบอัตลักษณ์ให้กับองค์กรเหล่านี้เป็นงานที่มีความซับซ้อนมาก เนื่องจากองค์กรจะมีความต้องการระบบอัตลักษณ์ที่มีแนวคิดชัดเจนและเป็นอันหนึ่งอันเดียว แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องให้การอิสระแก่บริษัทสาขาหรือสินค้าหรือสินค้าที่ได้รับการยอมรับและเป็นที่ยอมรับแล้วนั้นให้ยังคงก้าวต่อไปทิศทางของตน ภายใต้ความเป็นอัตลักษณ์เดียวกันด้วย บริษัทที่เติบโตจากผลกำไรส่วนใหญ่เมื่อมีการขยายสาขามักจะรู้สึกว่าการสร้างระบบอัตลักษณ์แบบมีการรับรองคือวิถีทางที่องค์กรสามารถอธิบายถึงความเป็นองค์กรนั้นได้อย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพ กว่าครึ่งของบริษัทเหล่านี้ยินยอมให้แต่ละบริษัทย่อยที่เกิดขึ้นนั้น กำหนดชื่อและสัญลักษณ์ขึ้นใหม่ได้ บริษัทที่ใช้การสร้างระบบอัตลักษณ์แบบมีการรับรองได้แก่ เครือปูนซีเมนต์ไทย เป็นต้น

3. อัตลักษณ์ที่ใช้ตราสินค้าหรือชื่อของสินค้าเป็นตัวสร้างเอกลักษณ์ (Brand Identity) ระบบอัตลักษณ์ประเภทนี้จะใช้กับบริษัทที่เป็นผู้ผลิตสินค้าหลาย ๆ ชนิดซึ่งอาจอยู่ในสายผลิตภัณฑ์เดียวกันหรือไม่ก็ได้ และมักใช้สินค้าอุปโภคเป็นหลักการใช้ชื่อของสินค้าเป็นตัวสร้างอัตลักษณ์นั้น เริ่มต้นขึ้นในราวช่วงกลางทศวรรษที่ 19 เมื่อการศึกษาและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี มีส่วนช่วยยกกระดับมาตรฐานการครองชีพให้สูงขึ้นจนก่อให้เกิดตลาดขนาดใหญ่ได้แนวคิดเบื้องหลังการสร้างอัตลักษณ์ประเภทนี้ มาจากหลักความจริงที่ว่าสินค้าประเภทเดียวกันที่ผลิตโดยบริษัทต่าง ๆ มักจะมีคุณสมบัติต่าง ๆ มักจะมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่ไม่แตกต่างกันมากนัก ซึ่งเราสามารถสร้างความแตกต่างให้เกิดขึ้นได้ ด้วยการสร้างคุณสมบัติหรือคุณลักษณะพิเศษเฉพาะตัวให้กับสินค้านั้นอาจจะด้วยการใช้ชื่อ สัญลักษณ์ หีบห่อ การโฆษณา หรือการส่งเสริมการขายสินค้านั้นเป็นที่รู้จักแพร่หลายยิ่งขึ้น โดยอาศัยความรวดเร็วในการกระจายสินค้า และการโฆษณาด้วยสื่อที่สามารถเข้าถึงบุคคลจำนวนมาก

มากเป็นตัวอรรถลักษณะให้เกิดขึ้นได้ สิ่งหนึ่งที่ควรคำนึงถึงในการสร้างอรรถลักษณะประเภทนี้ก็คือ ควรแยกแนวคิดของการสร้างอรรถลักษณะสำหรับผลิตภัณฑ์นอกจากระบบอรรถลักษณะของบริษัทด้วยการสร้างอรรถลักษณะที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายที่คาดว่าจะจะเป็นกลุ่มเป้าหมายหลักที่ใช้ผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการใช้งานอรรถลักษณะนั้น เมื่อเกิดแนวความคิดในการแยกรวมผู้บริโภค การที่กำหนดกลุ่มเป้าหมาย ไม่ว่าจะโดยการแบ่งกลุ่มตามเพศ อายุ การศึกษา ความสนใจ ฯลฯ จึงไม่มีขีดจำกัด บริษัทสามารถผลิตสินค้าได้มากมายหลากหลายโดยมุ่งที่ผู้บริโภคกลุ่มเป้าหมายและการวางตำแหน่งสินค้าที่แตกต่างกันออกไป ด้วยวิธีนี้บริษัทจะสร้างสินค้าใหม่กลุ่มเป้าหมายและการวางตำแหน่งสินค้าที่แตกต่างกันออกไป ด้วยวิธีนี้บริษัทจะสร้างสินค้าใหม่ออกมาเรื่อย ๆ โดยไม่นำมาแทนที่สินค้าเดิมที่มีอยู่ แต่จะใช้วิธีการส่งเสริมการขายที่แตกต่างกันแทนการสร้างอรรถลักษณะโดยการใช้ตราหรือชื่อของสินค้าของสินค้านี้ นับเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดในการส่งเสริมการขาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับสินค้าอุปโภคบริโภค เนื่องจากในการสร้างตราหรือชื่อของสินค้าแต่ละชนิดอรรถลักษณะนั้นจะได้รับการคุ้มครองและออกแบบให้สอดคล้องและเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแต่ละช่วงเวลาอรรถลักษณะนั้นจึงเป็นอรรถลักษณะอันทรงพลังที่สามารถกระตุ้นให้เกิดความสนใจแต่มีความเป็นอรรถลักษณะเฉพาะตัวที่มุ่งสนองกลุ่มเป้าหมายได้อย่างชัดเจน บริษัทที่ใช้ตราหรือชื่อสินค้าเป็นตัวสร้างอรรถลักษณะ อาทิ บริษัทพรอคเตอร์แอนด์ แกมมัล บริษัท ยูนิลีเวอร์ จำกัด เป็นต้น แพร์ มอลเลอร์อ็อฟ ให้ความเห็นว่าโดยทั่วไปไปธุรกิจส่วนใหญ่จะใช้หลักเกณฑ์ในการสร้างระบบอรรถลักษณะเพียง 2 แบบ กล่าวคือใช้ชื่อยี่ห้อเป็นอรรถลักษณะ หรือตราสินค้าเป็นอรรถลักษณะซึ่งเมื่อนำมาใช้ร่วมกับการแบ่งโครงสร้างระบบอรรถลักษณะของโอลินส์ จำทำให้เกิดเป็นโครงสร้างระบบอรรถลักษณะที่แยกย่อยเพิ่มขึ้นอีกได้ดังนี้

3.1 อรรถลักษณะแบบองค์กรเดียว ระบบอรรถลักษณะแบบนี้จะเป็นการใช้ชื่อองค์กร ซึ่งสามารถเป็นตัวแทนขององค์กรได้เป็นตัวสร้างอรรถลักษณะ ตัวอย่างองค์กรที่ใช้ระบบอรรถลักษณะแบบนี้ เช่น แม็คโดนัลด์ ที่ใช้ชื่อองค์กรในการสร้างระบบอรรถลักษณะ ซึ่งเป็นที่รู้จักแพร่หลายไปทั่วโลก เป็นต้น

3.2 อรรถลักษณะแบบตราสินค้าเดียว องค์กรที่ใช้เป็นอรรถลักษณะแบบนี้ จะเป็นองค์กรที่มีระบบอรรถลักษณะไม่ชัดเจนหรือเป็นที่รู้จักแพร่หลายในทางกลับกันตัวผลิตภัณฑ์กลับเป็นที่รู้จักกันมากกว่า จึงใช้ชื่อหรือตราสินค้าในการสร้างอรรถลักษณะแทนการใช้ชื่อขององค์กร ตัวอย่างเช่น นิเวียเป็นผลิตภัณฑ์ที่เป็นที่รู้จักแพร่หลายในหลาย ๆ ประเทศทั่วโลก แต่ผู้ผลิต คือ บริษัทเปียร์สตัดอร์ฟ นั้นแทบจะไม่มีผู้จักเลย ด้วยเหตุนี้บริษัทจึงใช้ชื่อนิเวียในการสร้างระบบอรรถลักษณะ เป็นต้น

3.3 อรรถลักษณะที่ใช้ชื่อองค์กรเป็นตัวรับรองระบบอรรถลักษณะ จะเป็นการสร้างอรรถลักษณะของบริษัทที่เกิดขึ้นใหม่ แต่ยังคงใช้ชื่อบริษัทแม่ตัวรับรองระบบอรรถลักษณะนี้จะเกี่ยวข้องกับชื่อ 2 ชื่อได้แก่ชื่อของสินค้าและชื่อขององค์กร เช่น บุนตราเสื่อ กระเป๋องมูมหลังคา ผลิตภัณฑ์จากเครื่องซีเมนต์ไทย เป็นต้น

3.4 อรรถลักษณะที่องค์กรแต่ละสาขามีความแตกต่างกันระบบอรรถลักษณะแบบนี้ เป็นการใช้ชื่อหรือตราสินค้าที่เป็นที่รู้จักของบุคคลทั่วไปมาสร้างระบบอรรถลักษณะ เนื่องจากสินค้านั้นได้รับการยอมรับในเรื่องของคุณภาพเป็นอย่างดีจนทำให้ผู้บริโภครู้จักชื่อสินค้ามากกว่าชื่อบริษัทผู้ผลิต เช่นเมื่อกกล่าวถึงโค้ก เราจะนึกถึงรสชาติ สัญลักษณ์ และสีแดงของโค้ก มากกว่าจะนึกถึงชื่อบริษัทไทยน้ำทิพย์ จำกัด เป็นต้น

3.5 อรรถลักษณะองค์กรแต่ละสาขามีความแตกต่างกัน องค์กรที่ใช้ระบบอรรถลักษณะแบบนี้ จะใช้กับองค์กรที่มีผลิตภัณฑ์หลากหลายซึ่งผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดมีอรรถลักษณะเฉพาะตัวโดยมีชื่อของบริษัทผู้ผลิตให้การรองรับอยู่เบื้องหลัง เช่น บริษัทพรอคเตอร์แอนด์แกมมัล จำกัด เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบอัตลักษณ์ทั้ง 5 แบบนี้สามารถแยกจากกันได้อย่างเด็ดขาด มักจะมีการใช้ระบบอัตลักษณ์แบบหนึ่งควบคู่ไปกับอัตลักษณ์แบบตัวสินค้าเดียว เพื่อเป็นการสร้างสัมฤทธิ์ผลสูงสุดให้เกิดแก่สินค้าและองค์กรนั้น

องค์ประกอบของอัตลักษณ์ ชื่อของบริษัทเป็นสิ่งที่มีความสำคัญนับเป็นลำดับแรกก็ว่าได้ ดังนั้นจึงใคร่ขอทำความเข้าใจของที่มาของชื่อต่าง ๆ ว่าโดยทั่วไปแล้วมีหลักในการตั้งชื่อองค์อย่างไร และชื่อแต่ละแบบมีข้อได้เปรียบหรือเสียเปรียบอย่างไร แบ่งการตั้งชื่อออกได้เป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1. ชื่อบุคคล ชื่อผู้ก่อตั้งบริษัทที่เกิดในยุคต้นๆมักจะนิยมตั้งชื่อตามชื่อผู้ก่อตั้ง ชื่อบุคคลในประวัติศาสตร์ ชื่อในเทพนิยายหรือวรรณคดี ชื่อบุคคลทั่วไป

2. ชื่อที่อธิบายถึงคุณลักษณะ ชื่อประเภทนี้จะป็นชื่อที่อธิบายถึงลักษณะธุรกิจของบริษัท ซึ่งข้อดีก็คือเข้าใจง่ายแต่ครั้งก็อาจก่อให้เกิดปัญหาการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าได้หากชื่อนั้นเป็นชื่อทั่วไป ซึ่งหมายถึงชื่อที่แสดงคุณลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้า เช่น ใช้ชื่อน้ำปลาตรา ตาชั่ง น้ำปลาทิพรส เป็นต้น

3. ชื่อที่เกิดจากการสร้างคำขึ้นใหม่ ชื่อลักษณะนี้จะเป็นการนำสระ พยัญชนะมาผสมกันเป็นคำใหม่ที่ไม่มีความหมายแต่สามารถสร้างข้อกำหนดได้ เช่น เป็นคำสั้น จดจำง่าย มีพลังอ่านออกเสียงได้ไพเราะหรือเป็นคำที่เมื่อนำตัวอักษรมาเรียงกันแล้วดูน่าสนใจ หรือสามารถออกแบบจัดวางให้สวยงามได้ เป็นต้น ข้อพึงระวังสำหรับการสร้างคำก็คือ พยายามหลีกเลี่ยงการพ้องเสียงกับคำที่มีความหมายที่ไม่ดีในภาษาอื่น ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของสินค้าได้ นอกจากนี้การสร้างคำขึ้นมาใหม่ต้องใช้งบประมาณค่อนข้างสูง ในการที่ทำให้ชื่อของสินค้านั้นเป็นที่รู้จักแพร่หลายอีกด้วย

4. ชื่อตามสถานที่ทางภูมิศาสตร์ ชื่อประเภทนี้จะป็นชื่อที่เรียกตามชื่อเมือง อำเภอตำบลที่มีการผลิตสินค้านั้น ๆ

5. ชื่อที่มีความสัมพันธ์กับตัวสินค้า ชื่อประเภทนี้จะแสดงให้เห็นถึงคุณสมบัติของสินค้านั้น ซึ่งง่ายต่อการทำให้เห็นภาพและสื่อความหมายให้เข้าใจได้

6. ชื่อที่ตัดทอนมาจากชื่อเต็ม ชื่อลักษณะจะเป็นชื่อนำชื่อเต็มขององค์กรมาตัดทอนเพื่อให้เรียกง่ายขึ้นซึ่งแม้ชื่อเหล่านี้จะมีชื่อที่จดทะเบียน แต่เราสามารถใชชื่อลักษณะในการสร้างอัตลักษณ์ได้

7. ชื่อย่อและตัวเลข คือ การนำเอาชื่อย่อของสินค้าหรือตัวเลขใดๆมาใช้เป็นชื่อประเภทนี้นับเป็นรูปแบบที่ยากที่สุด ในการสร้างให้เกิดการรับรู้และจดจำ

ไม่ว่าจะเป็นองค์ที่มีขนาดใหญ่หรือเล็กเครื่องหมายนับเป็นกุญแจที่สำคัญที่ก่อให้เกิดระบบอัตลักษณ์ที่มีประสิทธิภาพ เครื่องหมายที่สร้างขึ้นอาจเป็นเพียงการใช้ชื่อตัวอักษร หรืออาจเป็นการผสมผสานระหว่างภาพกับตัวอักษร หรือภาพที่เกิดจากองค์ประกอบกราฟิกเพียงลำพังก็ได้เครื่องหมายนั้นอาจสื่อความหมายโดยตรงถึงชื่อหรือลักษณะของธุรกิจที่บริษัทนั้นดำเนินการอยู่ หรืออาจเป็นภาพนามธรรม ซึ่งไม่มีความหมายใดๆก็ได้ นับเป็นเรื่องที่ถกเถียงกันพอสมควรถึงเรื่องของการออกแบบและสัมฤทธิ์ผล ในการสร้างใช้งานของเครื่องหมายในเชิงจิตวิทยาที่มีต่อผู้บริโภคหลายคนยอมรับว่าสิ่งที่เรียบง่ายและดูธรรมดาที่สุดมักจะประสบความสำเร็จในการใช้งานมากกว่าสิ่งที่ดูซับซ้อนสวยงาม ในขณะที่เดียวกันกันสิ่งใดที่ดูแล้วสมเหตุสมผลกว่า ก็สามารถสร้างให้เกิดการยอมรับได้ง่ายกว่าเช่นกัน

1. ตัวอักษร ในการวางระบบอัตลักษณ์จำเป็นต้องมีการกำหนดแบบตัวอักษรที่ใช้ในงานทั้งระบบโดยทั่วไปแล้วนักออกแบบจะกำหนดแบบตัวอักษรที่ใช้กับสัญลักษณ์และเลือกแบบอื่น ๆ ที่เข้ากันแบบตัวอักษรทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เตรียมเพื่อไว้สำหรับการใช้งานร่วมกับตัวอักษรที่

ใช้เป็นสัญลักษณ์อีก 3-4 แบบ เพื่อกำหนดโครงสร้างรวมในการสร้างรวมในการสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันแก่องค์กร

2. สีอัตลักษณ์ สีจัดว่าเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ใช้เป็นตัวแทนองค์กรได้เป็นอย่างดี มักมีที่มาจากสีของสัญลักษณ์ที่นำออกแบบสร้างให้เกิดการจำจดขึ้นในใจผู้บริโภค เช่น เมื่อนึกถึงน้ำมันเชลล์ เราจะมีได้นึกถึงเพียงสัญลักษณ์รูปหอยเชลล์เท่านั้น แต่ยังมีถึงสีเหลืองและสีแดงที่ใช้กับสัญลักษณ์นั้นด้วยดังนั้นในการวางระบบอัตลักษณ์ นักออกแบบจึงกำหนดสีอัตลักษณ์และโครงสร้างอื่น ๆ ที่ใช้ร่วมกับสีอัตลักษณ์นั้นขึ้นจำนวนหนึ่ง เพื่อให้การออกแบบมีความหมายยืดหยุ่นบ้างแต่ขณะเดียวกันก็ยังไว้ซึ่งโครงสร้างอัตลักษณ์เดียวกัน

3. ข้อความประกอบ ข้อความประกอบจะเป็นข้อความสั้น ๆ ที่อธิบายถึงความเป็นองค์กรที่วางอยู่ได้ชื่อหรือ สัญลักษณ์ เพื่อเป็นการอธิบายถึงคุณลักษณะเฉพาะขององค์กร สินค้าหรือบริการนั้น ๆ

4. รูปแบบเพื่อสร้างอัตลักษณ์ การกำหนดรูปแบบเพื่อสร้างอัตลักษณ์องค์คือการกำหนดรูปร่างหน้าตาขององค์กรหรือภาพที่สร้างขึ้นในใจผู้บริโภค เพื่อให้เกิดการรับรู้และเข้าใจถึงความเป็นองค์กรเดียวกันด้วยการออกแบบตกแต่งบริษัทสาขาหรือร้านค้าย่อยให้มีรูปลักษณ์ที่เหมือนกันทุกสาขาไม่ว่าองค์กรนั้นจะตั้งอยู่ที่ใดหรือมีกี่สาขาก็ตาม โดยกำหนดรูปแบบการจัดวางชื่อหรือสัญลักษณ์บนป้ายหน้าร้าน การจัดวางสินค้า การออกแบบภายในและโครงสร้างให้เหมือนกันทั้งหมด เช่น ธนาคารเอเซีย จำกัด (มหาชน) ร้านเซเว่นอีเลฟเว่น เป็นต้น

2.3 การออกแบบผลิตภัณฑ์

การออกแบบจำเป็นจะต้องพิจารณาด้านสุนทรียศาสตร์ ประโยชน์ใช้สอย หลักเศรษฐศาสตร์ และมุมมองสังคมการเมือง ทั้งสิ่งนี้ออกแบบและขั้นตอนการออกแบบ อาจเกี่ยวข้องกับการค้นหาข้อมูล ความคิด การทำแบบจำลอง การปรับเปลี่ยนให้ทำงานร่วมกันได้ และรวมไปถึง เสื้อผ้า ส่วนต่อประสานกราฟิกกับผู้ใช้ ดีกระพ้ำ เอกลักษณ์กลุ่มบริษัท ขั้นตอนการทำธุรกิจ หรือแม้กระทั่งขั้นตอนการออกแบบเอง

2.3.1 ความหมายของการออกแบบ

การออกแบบ (Design) หมายถึง การถ่ายทอดรูปแบบจากความคิดออกมาเป็นผลงาน ที่ผู้อื่นสามารถมองเห็น รับรู้ หรือสัมผัสได้ เพื่อให้มีความเข้าใจในผลงานร่วมกัน โดยมีความสำคัญอยู่หลายประการ กล่าวคือ ในแง่ของการวางแผนการทำงาน งานออกแบบจะช่วยให้การทำงานเป็นไปตามขั้นตอนอย่างเหมาะสมและประหยัดเวลา ดังนั้นอาจถือว่าการออกแบบ คือ การวางแผนการทำงานก็ได้ ในแง่ของการนำเสนอผลงานนั้น ผลงานออกแบบจะช่วยให้ผู้เกี่ยวข้องมีความ เข้าใจตรงกันอย่างชัดเจน ดังนั้นความสำคัญในด้านนี้ คือ เป็นการสื่อความหมาย เพื่อความเข้าใจระหว่างกัน เป็นสิ่งที่อธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับงาน งานบางประเภทอาจมีรายละเอียดมากมายซับซ้อน ผลงานออกแบบจะช่วยให้ผู้เกี่ยวข้อง และผู้พบเห็นมีความเข้าใจที่ชัดเจนมากขึ้น หรืออาจกล่าวได้ว่า ผลงานออกแบบคือตัวแทนความคิดของผู้ออกแบบ ได้ทั้งหมดนั่นเอง

การออกแบบ คือ กิจกรรมการแก้ปัญหาเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายหรือจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ เป็นการกระทำของมนุษย์ด้วยจุดประสงค์ที่ต้องการแจ้งผลเป็นสิ่งที่ใหม่ ๆ มีทั้งที่ออกแบบเพื่อสร้างชิ้นใหม่ให้แตกต่างจากของเดิมหรือปรับปรุงตกแต่งของเดิม ความสำคัญของการออกแบบเป็นขั้นตอนเบื้องต้นที่จะทำให้กระบวนการในการผลิตสินค้า หรือผลิตภัณฑ์ประสบความสำเร็จในตลาดและตรงตามเป้าหมาย

งานออกแบบ คือ สิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นโดยการเลือกนำเอาองค์ประกอบมาจัดเรียงให้เกิดรูปทรงใหม่ที่สามารถสนองความต้องการตามจุดประสงค์ของผู้สร้าง และสามารถผลิตได้ด้วยวัสดุและกรรมวิธีการผลิตที่มีอยู่ในขณะนั้น

ผลิตภัณฑ์ หมายถึง สิ่งที่มีรูปร่างหรือมีคุณสมบัติทางกายภาพสามารถจับต้องได้ หรือคือสิ่งที่มนุษย์ผลิตขึ้น เช่น เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย เครื่องจักรอุตสาหกรรม ยารักษาโรค ฯลฯ

การออกแบบผลิตภัณฑ์ (Product design) คือ การออกแบบสิ่งของเครื่องใช้เพื่อนำมาใช้สอยในชีวิตประจำวัน โดยเน้นการผลิตจำนวนมากในรูปสินค้า เพื่อให้ผ่านไปยังผู้บริโภค (Consumer) ในวงกว้าง โดยที่รูปแบบและคุณภาพของผลิตภัณฑ์จะเป็นปัจจัยสำคัญ ชักจูงผู้บริโภคให้เกิดความกระหายที่จะจ่ายเงินซื้อผลิตภัณฑ์นั้น

2.3.2 ความสำคัญของการออกแบบผลิตภัณฑ์

1. ปรับปรุงภาพลักษณ์ขององค์กรให้เกิดความแตกต่างอย่างชัดเจนจากคู่แข่ง สะดุดตาและง่ายต่อการจดจำ
2. สร้างเอกลักษณ์สินค้าให้เกิดสัมผัสและการรับรู้ที่ดีต่อองค์กรผ่านการใช้ผลิตภัณฑ์
3. รูปลักษณ์ผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์และส่วนอื่นที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบสามารถสื่อสารกับลูกค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. พัฒนาผลิตภัณฑ์เดิมให้เกิดประโยชน์ใช้สอยที่ดีขึ้นทั้งทางกายภาพและทางจิตใจ
5. เพิ่มคุณค่าผลิตภัณฑ์ให้สูงขึ้น เพื่อไปสู่การเพิ่มราคาสินค้าได้
6. ลดต้นทุนเพิ่มผลกำไร เช่น ออกแบบให้ผลิตง่าย ลดขั้นตอน เลือกใช้วัสดุภายในประเทศ
7. ขยายตลาดสินค้า เช่น สร้างผลิตภัณฑ์ที่สนองประโยชน์ใช้สอยใหม่ สร้างความต้องการใหม่ สร้างตลาดกลุ่มเป้าหมายใหม่

2.3.3 คุณสมบัติของผลิตภัณฑ์ที่ดี

1. ความแปลกใหม่ (Innovative) เป็นผลิตภัณฑ์ที่ไม่ซ้ำซาก มีการนำเสนอความแปลกใหม่ในด้านต่าง ๆ เช่น ประโยชน์ใช้สอยที่ต่างจากเดิม รูปแบบใหม่ วัสดุใหม่ หรืออื่น ๆ ที่เหมาะสมกับสภาพความต้องการของผู้บริโภคในตลาดนั้น
2. มีที่มา (Story) เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีประวัติ มีที่มา หรือเล่าเรื่องได้ไม่ว่าจะเป็นต้นกำเนิดความคิดรวบยอดของการออกแบบให้ผู้บริโภคทราบถึงเรื่องราวเหล่านั้นได้ เช่น นาฬิกาของประเทศสวิตเซอร์แลนด์ กล่าวถึงต้นกำเนิดมาจากงานช่างฝีมือในหมู่บ้านที่เก่าแก่หมู่บ้านหนึ่งที่มีการสืบทอดกันต่อ ๆ มาจนถึงปัจจุบัน เป็นต้น
3. ระยะเวลาเหมาะสม (Timing) การนำผลิตภัณฑ์ออกสู่ตลาดนั้นเหมาะสมตามฤดูกาลหรือตามความจำเป็น หรือเหมาะสมกับความต้องการของผู้บริโภคในช่วงเวลานั้น ๆ เช่น ผลิตภัณฑ์เสื้อกันฝนหรือร่ม ก็ควรจะออกสู่ตลาดช่วงฤดูฝน ผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าชุดนักเรียนก็ควรออกสู่ตลาดช่วงฤดูกาลก่อนเปิดภาคเรียน เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ราคาพอสมควร (Price) เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีราคาขายเหมาะสมกับกำลังซื้อของผู้บริโภคในตลาดนั้น โดยอาศัยการศึกษาวิจัยกลุ่มผู้บริโภคให้ได้ข้อมูลก่อนทำการออกแบบและผลิต

5. มีข้อมูลข่าวสาร (Information) ข้อมูลข่าวสารของตัวผลิตภัณฑ์ควรจะสื่อให้ผู้บริโภคได้ทราบ และเข้าใจอย่างถูกต้องในด้านประโยชน์และวิธีการใช้งาน เป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีแก่องค์กรและผลิตภัณฑ์

6. เป็นที่ยอมรับ (Regional acceptance) ผลิตภัณฑ์นั้นจะต้องมีความแข็งแรง คงทนต่อสภาพการใช้งาน หรือมีอายุการใช้งานที่เหมาะสมกับลักษณะของผลิตภัณฑ์และราคาที่เหมาะสม

2.3.4 องค์ประกอบของการออกแบบผลิตภัณฑ์

การออกแบบผลิตภัณฑ์มีปัจจัย (Design factors) มากมายที่นักออกแบบที่ต้องคำนึงถึงแต่ในที่นี้จะขอกกล่าวเพียงปัจจัยพื้นฐาน 10 ประการ ที่นิยมใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาสร้างสรรค์ผลงานเชิงอุตสาหกรรม ซึ่งปัจจัยดังกล่าวเป็นปัจจัยที่สามารถควบคุมได้ และเป็นตัวกำหนดองค์ประกอบของงานออกแบบผลิตภัณฑ์ที่สำคัญ ได้แก่

1. หน้าที่ใช้สอย (Function) ผลิตภัณฑ์ทุกชนิดจะต้องมีหน้าที่ใช้สอยถูกต้องตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ คือสามารถตอบสนองประโยชน์ใช้สอยตามที่ต้องการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ความสวยงามน่าใช้ (Aesthetics or sales appeal) ผลิตภัณฑ์ที่ออกแบบมานั้นจะต้องมีรูปทรง ขนาด สี สีสันสวยงาม น่าใช้ ตรงตามรสนิยมของกลุ่มผู้บริโภคเป้าหมาย เป็นวิธีการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ที่ได้รับความนิยมและได้ผลดี เพราะความสวยงามเป็นความพึงพอใจแรกที่คนเราสัมผัสได้ก่อนมักเกิดมาจากรูปร่างและสีเป็นหลักการกำหนดรูปร่างและสีในงานออกแบบผลิตภัณฑ์

3. ความสะดวกสบายในการใช้ (Ergonomics) การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ดีนั้นต้องเข้าใจกายวิภาคเชิงกลเกี่ยวกับขนาด สัดส่วน ความสามารถและขีดจำกัดที่เหมาะสมสำหรับอวัยวะต่าง ๆ ของผู้ใช้การเกิดความรู้สึกที่ดีและสะดวกสบายในการใช้ผลิตภัณฑ์ ทั้งทางด้านจิตวิทยา (Psychology) และสรีระวิทยา (Physiology) ซึ่งแตกต่างกันไปตามลักษณะเพศ เผ่าพันธุ์ ภูมิภาค และสังคมแวดล้อมที่ใช้ผลิตภัณฑ์นั้นเป็นข้อบังคับในการออกแบบ

4. ความปลอดภัย (Safety) ผลิตภัณฑ์ที่เกิดขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกในการดำรงชีพของมนุษย์ มีทั้งประโยชน์และโทษในตัว การออกแบบจึงต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สินของผู้บริโภคเป็นสำคัญ ไม่เลือกใช้วัสดุ สี กรรมวิธีการผลิต ฯลฯ ที่เป็นอันตรายต่อผู้ใช้หรือทำลายสิ่งแวดล้อม ถ้าหลีกเลี่ยงไม่ได้ต้องแสดงเครื่องหมายเตือนไว้ให้ชัดเจนและมีคำอธิบายการใช้แนบมา กับผลิตภัณฑ์ด้วย

5. ความแข็งแรง (Construction) ผลิตภัณฑ์ที่ออกแบบมานั้นจะต้องมีความแข็งแรงในตัวทนทานต่อการใช้งานตามหน้าที่และวัตถุประสงค์ที่กำหนดโครงสร้างมีความเหมาะสมตามคุณสมบัติของวัสดุ ขนาด แรงกระทำในรูปแบบต่าง ๆ จากการใช้งาน

6. ราคา (Cost) ก่อนการออกแบบผลิตภัณฑ์ควรมีการกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่จะใช้ว่าเป็นกลุ่มใด อาชีพอะไร ฐานะเป็นอย่างไร ซึ่งจะช่วยให้นักออกแบบสามารถกำหนดแบบผลิตภัณฑ์และประมาณราคาขายให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายได้ใกล้เคียงมากขึ้น

7. วัสดุ (Materials) การออกแบบควรเลือกวัสดุที่มีคุณสมบัติด้านต่าง ๆ ได้แก่ ความใส ผิวมันวาว ทนความร้อน ทนกรดต่างไม่สิ้น ฯลฯ ให้เหมาะสมกับหน้าที่ใช้สอยของผลิตภัณฑ์นั้น ๆ นอกจากนั้นยังต้องพิจารณาถึงความง่ายในการดูแลรักษา ความสะดวกรวดเร็วในการผลิต สั่งซื้อและคงคลัง รวมถึงจิตสำนึกในการรณรงค์ช่วยกันพิทักษ์สิ่งแวดล้อมด้วยการเลือกใช้วัสดุที่หมุนเวียนกลับมาใช้ใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้ (recycle) ก็เป็นสิ่งที่นักออกแบบต้องตระหนักถึงในการออกแบบร่วมด้วย เพื่อช่วยลดกันลดปริมาณขยะของโลก

8. กรรมวิธีการผลิต (Production) ผลิตภัณฑ์ทุกชนิดควรออกแบบให้สามารถผลิตได้ง่าย รวดเร็ว ประหยัดวัสดุค่าแรงและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ แต่ในบางกรณีอาจต้องออกแบบให้สอดคล้องกับกรรมวิธีของเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่มีอยู่เดิม และควรตระหนักอยู่เสมอว่าไม่มีอะไรที่จะลดต้นทุนได้รวดเร็วอย่างมีประสิทธิภาพ มากกว่าการประหยัดเพราะการผลิตที่ละมามากๆ

9. การบำรุงรักษาและซ่อมแซม (Maintenance) ผลิตภัณฑ์ทุกชนิดควรออกแบบให้สามารถบำรุงรักษา และแก้ไขซ่อมแซมได้ง่าย ไม่ยุ่งยากเมื่อมีการชำรุดเสียหายเกิดขึ้น ง่ายและสะดวกต่อการทำความสะอาดเพื่อช่วยยืดอายุการใช้งานของผลิตภัณฑ์ รวมทั้งควรมีค่าบำรุงรักษาและการสึกหรอต่ำ

10. การขนส่ง (Transportation) ผลิตภัณฑ์ที่ออกแบบควรคำนึงถึงการประหยัดค่าขนส่ง ความสะดวกในการขนส่ง ระยะทาง เส้นทางการขนส่ง (ทางบก ทางน้ำหรือทางอากาศ) การกินเนื้อที่ในการขนส่ง ส่วนการบรรจุหีบห่อต้องสามารถป้องกันไม่ให้เกิดการชำรุดเสียหายของผลิตภัณฑ์ได้ง่าย กรณีที่ผลิตภัณฑ์ที่ทำการออกแบบนั้นมีขนาดใหญ่ อาจต้องออกแบบให้ชิ้นส่วนสามารถถอดประกอบได้ง่าย เพื่อให้หีบห่อมีขนาดเล็กลง

2.4 ข้อมูลเกี่ยวกับการออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก

2.4.1 ความหมายของของที่ระลึก

มนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่มีการคบหาสมาคมกันในกิจการใดกิจการหนึ่ง ในระยะเวลาหนึ่งจนทำให้เกิดความผูกพัน ชอบพอกันในความรู้สึกและเป็นพื้นฐานทำให้เกิดความอยากจะปะทะสัมพันธ์กัน ในมนุษย์ระหว่างมนุษย์ หรือเกิดความผูกพันขึ้นระหว่างมนุษย์กับสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสถานที่เหตุการณ์ วัตถุ ฯลฯ อันนำไปสู่ความทรงจำและการระลึกถึง ในเมื่อกิจกรรมร่วมนั้นได้ล่วงผ่านไป

ความต้องการที่จะให้ความทรงจำที่เกี่ยวข้องนี้ ปรากฏขึ้นในความรู้สึกอย่างปะติดปะต่อกัน แม้เวลาจะล่วงเลยไปแล้วก็ตาม หรือความต้องการที่จะให้มีการปะทะสัมพันธ์กันอยู่เรื่อย ๆ ไป เนื่องจากอยู่ไกลกันทำให้โอกาสที่จะทำให้พบปะกันมีได้น้อย ความคุ้นเคยกัน การที่มีรสนิยมและพฤติกรรมร่วมกัน ความจำเป็นที่จะต้องพึ่งพาอาศัยกัน ความมีลักษณะเสริมซึ่งกันและกันของกลุ่มคน ตลอดจนรวมไปจนกระทั่งการกระทำที่มีลักษณะการให้รางวัลเป็นการตอบแทน เมื่อเกิดความพึงพอใจหรือเกิดถูกใจแก่กัน ตลอดทั้งสาเหตุอื่น ๆ อีกนานัปการ เหล่านี้ล้วนอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดการสร้างสรรค์ของที่ระลึกขึ้น เพื่อมอบให้แก่กันและกันได้ทั้งสิ้น แต่ที่สำคัญ ขณะที่มีมนุษย์มีสมองใช้บันทึกเรื่องราวเหตุการณ์ บุคคล ตลอดจนสิ่งต่าง ๆ ที่ได้สัมผัสรับรู้ในลักษณะของความทรงจำการทับถมกันของประสบการณ์เหล่านั้นย่อมก่อให้เกิดความสับสนปนเปยากแก่การลำดับ และเมื่อเวลาผ่านไปความทรงจำในสิ่งที่ได้ปะทะสัมพันธ์ระหว่างนั้น อาจเกิดการสับสนเลื่อนไปได้ในที่สุด ดังนั้นมนุษย์จึงพยายามหาวิธีการกระตุ้นความทรงจำในเรื่องราวที่ได้เกี่ยวข้อง โดยการออกแบบสร้างสรรค์สื่อหรือสิ่งใด ๆ ขึ้น เพื่อใช้เป็นตัวกระตุ้นจงใจให้เกิดการระลึกถึงเรื่องราวที่ได้เกี่ยวข้องอยู่เสมอ ๆ สื่อหรือสิ่งที่สร้างสรรค์ขึ้น เพื่อจุดประสงค์ในการกระตุ้นเตือนหรือเน้นย้ำความทรงจำนี้ เรียกว่า "ของที่ระลึก"

การสรุปหาความหมายของคำ “ของที่ระลึก” ขึ้นแรกอาจทำได้โดยแยกหาความหมายของคำที่มาประกอบกันเสียก่อน “ของ” อาจหมายถึง “สิ่ง” และ “ที่ระลึก” อาจหมายถึงที่ทำให้นึกถึงหรือคิดถึง ดังนั้น “ของที่ระลึก” อาจหมายถึงสิ่งที่ทำให้เกิดความคิดถึงหรือนึกถึง และจากแนวสรุปความหมายของคำเช่นนี้ อาจให้คำจำกัดความที่มีแนวความหมายในลักษณะคล้ายคลึงกันออกไป

ของที่ระลึก อาจหมายถึงสัญลักษณ์แทนบุคคล เหตุการณ์ เรื่องราว ฯลฯ ที่ได้รับการออกแบบสร้างสรรค์ขึ้น เพื่อกระตุ้นหรือเน้นย้ำความทรงจำให้คิดถึงหรือนึกถึงอยู่เสมอในบุคคล เหตุการณ์ หรือเรื่องราวนั้น ๆ เช่น รูปเงือกน้อย เป็นสัญลักษณ์ของประเทศเดนมาร์ก เป็นต้น สัญลักษณ์ของประเทศต่าง ๆ มักถูกนำรูปแบบมาจัดสร้างเป็นของที่ระลึกอยู่เสมอ

ของที่ระลึกเมื่อให้ในโอกาสที่ต่างกันอาจอาจมีชื่อเรียกที่ต่างกันออกไป เช่น หากนำไปให้แก่ผู้รักและนับถือ เรียก “ของกำนัล” หากนำสิ่งของให้แก่เจ้าของขวัญเมื่อเสร็จพิธีทำขวัญแล้ว หรือให้กันในเวลาอื่นเป็นการถนอมขวัญหรือเพื่ออวยชัยไมตรี เช่น วันปีใหม่ วันเกิด วันแต่งงาน เรียกว่า “ของขวัญ” และหากให้ตอบแทนผู้มาช่วยงาน เช่น งานแต่งงานและงานศพ เรียกว่า “ของชำร่วย” และเรียก “ของแถมพกพา” เมื่อให้เพื่อเป็นสินน้ำใจ

การที่จะใช้เรียกชื่อใดหรือให้ในโอกาสใดก็ตาม จุดหมายย่อยอาจแตกต่างกันไปตามวาระและกำหนดนิยม แต่จุดหมายที่แท้จริงก็คือเป็นการให้เพื่อกระตุ้นเตือนหรือเน้นย้ำความทรงจำ อันอยู่ในขอบข่ายของ “ของที่ระลึก” นั่นเอง

2.4.2 ประวัติความเป็นมา

ประวัติความเป็นมาของ “ของที่ระลึก” นั้น เป็นสิ่งที่ยากแก่การสืบค้นหาหลักฐาน ทั้งนี้ เนื่องจากการให้วัตถุสิ่งของในลักษณะของที่ระลึกจริง ๆ นั้น มิได้มีบันทึกหรือหลักฐานใดๆ ที่กล่าวไว้โดยตรงแต่ถ้าจะกำหนดเพื่อยึดจากพฤติกรรมการประดิษฐ์สร้างสรรค์ของมนุษย์โดยถือเอาสิ่งที่มนุษย์ประดิษฐ์สร้างขึ้นมานั้นเป็น “ของ” และพฤติกรรมการให้ การเผื่อแผ่แบ่งปันเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้รับเกิด “การระลึก นึกถึง หรือคิดถึง” ผู้ให้แล้วก็พอที่จะสันนิษฐานสรุปกล่าวได้ว่า “ของที่ระลึกนั้นมีการมอบให้แก่กันมานับตั้งแต่มนุษย์พวกแรกที่เกิดขึ้นมาบนโลกแล้ว” และสิ่งของหรือวัตถุที่ให้แก่กันนั้นย่อมก่อให้เกิดความพึงพอใจร่วมกันในระหว่างผู้ให้กับผู้รับ อันอาจนับเป็น “วัตถุแห่งความยินดี” ที่นำไปสู่ความคิดถึงหรือนึกถึงต่อกัน หากกำหนดยึดพฤติกรรมการให้ในสิ่งหรือของแก่กัน โดยถือสิ่งของนั้นเป็นของที่จะนำมาซึ่งการระลึกถึงดังนี้ ก็พอจะกำหนดลำดับรูปแบบของของที่ระลึกได้ดังต่อไปนี้

สิ่งที่หรือวัตถุที่มอบให้แก่กันในช่วงแรกสุด น่าจะเป็นปัจจัยที่สำคัญในการดำรงชีวิต นั่นคือ “อาหาร” อันได้แก่ เนื้อสัตว์ที่ได้มาจากการล่า เพราะมนุษย์ในยุคชุมชนบุพกาลแรกเริ่มสุดมีสภาพความเป็นอยู่คล้ายสัตว์ ดำรงชีวิตอยู่ในยุคน้ำแข็ง ซึ่งมีบรรยากาศอันหนาวเย็น อาศัยอยู่ตามถ้ำ ยังชีพด้วยการล่าสัตว์ การออกล่าสัตว์ร่วมกัน และแบ่งปันกันหลังจากที่ล่าได้ ในอัตราส่วนที่เพียงพอแก่การบริโภค ที่เหลือก็นำไปเผื่อแผ่แก่พวกพ้องหรือผู้ใกล้ชิดก่อให้เกิดความพึงพอใจ และสร้างความยินดีแก่ผู้รับ สิ่งนี้อาจจัดอยู่ในลักษณะ “ของขวัญ” หรือ “ของกำนัล” และผลพลอยได้จากการล่าสัตว์เป็นอาหาร ส่วนต่าง ๆ ของสัตว์ มนุษย์ได้นำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ โดยทำเครื่องนุ่งห่ม กระจุก เขี้ยว เล็บ งา เขา ก็นำมาประดิษฐ์เป็นเครื่องใช้ไม้สอย เครื่องประดับและอื่น ๆ เช่น แก้วอ้อยกทำจากเขาวัว หัวควายป่าเป็นเครื่องประดับ เป็นต้น นอกจากนี้สิ่งที่พึงให้แก่กันนอกจากอาหารแล้ว ก็น่าจะอยู่ในลักษณะของเครื่องมือเครื่องใช้ เครื่องประดับและวัตถุทางศิลปะที่เกิดขึ้นโดยการเอาสิ่งที่ได้จากธรรมชาติมาใช้ เช่น หิน เปลือกหอย กระจุก ไม้ น้ำเต้า ฯลฯ ครั้นต่อมาเมื่อมนุษย์มีพัฒนาการทางด้านการ

ความเป็นอยู่ และวิวัฒนาการทางด้านสังคมมากขึ้น สิ่งทีประดิษฐ์สร้างสรรค์ได้พัฒนามากขึ้น รูปแบบเอกสารนี้เป็นเอกสารทงสวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพิ่มมากขึ้น เช่น มีการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ ทอเครื่องนุ่งห่ม ทำภาชนะดินเผา สร้างสิ่งสัญลักษณ์และ ศิลปะวัตถุ เหล่านี้คือสิ่งที่กล่าวได้ว่า เป็นการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของสิ่งที่จะมอบให้แก่กันอีกระดับ หนึ่ง คือแทนที่จะใช้สิ่งธรรมชาติดังตอนต้น ๆ ก็มีการสร้างสิ่งใหม่ขึ้น เช่น เครื่องนุ่งห่มที่เกิดจากการ ทอ ภาชนะเครื่องปั้นดินเผา เป็นต้น และที่สำคัญคือ มีระบบการแลกเปลี่ยนเกิดขึ้น เป็นการนำเอา ผลผลิตของกลุ่มแรงงานที่ต่างกันมาแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน เช่น พวกเพาะปลูก นำผลผลิตของตน มาแลกเปลี่ยนกับพวกล่าสัตว์ เป็นต้น ระบบการแลกเปลี่ยนเป็นผลสืบเนื่องมาจาก การที่ชุมชนขยายมากขึ้น กระทั่งมีการแบ่งกลุ่มแรงงานเพื่อพัฒนาผลผลิตแต่ละประเภทของตน ระบบการแลกเปลี่ยนนอกจาก จะกระทำกันภายในชุมชนเดียวกันแล้ว ยังมีการแลกเปลี่ยนกับสังคมวงนอก ทำให้เกิดการพัฒนามา เป็นการค้าขายกันในที่สุด ซึ่งเมื่อเกิดระบบการแลกเปลี่ยนและค้าขายแล้ว การรับอิทธิพลทางด้าน รูปแบบผลผลิตจากกันและกัน ก็ทำให้รูปแบบผลผลิตการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงเรื่อยมา รวมทั้งการ พัฒนาค้นพบวัสดุที่จะนำมาใช้ในการสร้างสิ่งต่าง ๆ อีกมากมายจนถึงปัจจุบัน

การพิจารณาตีความรูปลักษณะของที่ระลึกโดยกำหนดสันนิษฐานว่า “อาหารเครื่องนุ่งห่ม เครื่องมือเครื่องใช้” อันเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิต เป็นรูปลักษณะของของที่ระลึกในยุคแรก ๆ ตามที่ลำดับแสดงมา โดยพิจารณาจากพฤติกรรมการให้หรือแบ่งปันเป็นเกณฑ์ แต่ถ้ามองกันที่จุด ประสงค์ของการสร้างและการนำไปใช้แล้ว อาหาร เครื่องนุ่งห่ม และเครื่องมือเครื่องใช้ ก็อาจไม่ใช่ของ ที่ระลึก ทั้งนี้เพราะอาหารเป็นเครื่องยังชีพ การแบ่งปันกันก็เพื่อกิน เมื่อกินหมดแล้วก็ไม่มีอนุสรณ์ใดให้ ระลึกถึงส่วนเครื่องมือเครื่องใช้ก็เป็นเครื่องช่วยแก่การยังชีพซึ่งการมองในแง่มุมนี้ก็กล่าวได้ว่า สิ่งที่ถูก สร้างมาด้วยจุดประสงค์อื่นที่มีใช้เป็นเครื่องเน้นย้ำ หรือกระตุ้นเตือนความทรงจำ สิ่งนั้นไม่ใช่ของที่ระลึก แต่ในทางกลับกันหากพิจารณาที่จุดประสงค์ของการให้ และจุดมุ่งหมายของการรับ ก็อาจนับเอาสิ่ง ใดที่ถูกสร้างด้วยจุดประสงค์ใดก็ได้ เข้าอยู่ในลักษณะของของที่ระลึกได้ เช่น การสร้างอาคารขึ้นเพื่อใช้ ในการล่าสัตว์ แต่ผู้ให้ต้องการให้ไว้เพื่อเป็นเครื่องเตือนความจำ ผู้รับก็นำไปประดับไว้ในที่อาศัย อาคาร ดังกล่าวก็นับได้ว่าเป็นของที่ระลึก และเมื่อเกิดระบบแลกเปลี่ยนซื้อขายขึ้น ก็ยังเป็นการยากที่จะชี้ชัด ลงไปได้ว่า ของที่แลกเปลี่ยนซื้อขายขึ้นใด ลักษณะใด ประเภทใด เป็นของที่ระลึกหรือไม่ใช่ของที่ระลึก เพราะถ้าดูลักษณะระบบ จุดมุ่งหมายคือการ “แลกเปลี่ยน” และการ “ซื้อขาย” ส่วนในทางกลับกัน หากวัตถุหรือสิ่งของที่สร้างขึ้น เพื่อขาย แลกเปลี่ยนเป็นของที่ระลึก หรือจุดประสงค์ของการซื้อหรือ แลกเปลี่ยนเพื่อนำไปเป็นของที่ระลึก สิ่งนั้นก็เป็นที่ระลึกได้

ทำนองของที่ระลึกอาจแลกเปลี่ยนซื้อขายกันได้ แต่ของที่แลกเปลี่ยนซื้อขายไม่จำเป็น จำต้องเป็นของที่ระลึกเสมอไป ดังนั้น การมองวัตถุสิ่งของใดว่าเป็นของที่ระลึกหรือไม่ นั้น ก็ขึ้นอยู่กับ เงื่อนไขประกอบหลายประการ ทั้งจุดประสงค์ของผู้สร้างหรือจุดประสงค์ของการสร้างสิ่ง ๆ นั้น จุดมุ่ง หมายของผู้นำไปให้ ผู้นำไปขายหรือนำไปแลกเปลี่ยน รูปลักษณะของวัตถุสิ่งของนั้น ๆ กับความรู้สึก นึกคิดหรือจิตเจตนาของผู้รับ ผู้ซื้อ หรือผู้แลกเปลี่ยน ซึ่งเงื่อนไขประกอบทั้งสามส่วนนี้บางทีก็ไม่สอดคล้องกันก็มี ดังนั้น การพิจารณาอรรถว่าวัตถุหรือสิ่งของใด เป็นของที่ระลึกหรือไม่ ก็สุดแล้วแต่ใคร จะพิจารณาด้วยเหตุผลบนจุดยืนใด ซึ่งบางทีก็ไม่สามารถตัดสินด้วยคำว่า “ผิด” หรือ “ถูก” ได้ ถ้าไม่ มีการจำกัดของเขตการร่วมกันพิจารณามาก่อน คำตอบที่ออกมาจะได้เพียง “เห็นด้วย” หรือ “ไม่เห็น ด้วย” เท่านั้น

2.4.3 ขั้นตอนการออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก

1. กำหนดประเภทของรูปแบบ คือการกำหนดเป้าหมายเบื้องต้นในเรื่องรูปแบบว่าจะให้มีแนวโน้มไปในลักษณะใด เช่น อาจกำหนดให้มีรูปแบบในลักษณะตามประเพณีนิยมก็อาจออกแบบจำกัดให้ชัดเจนไปได้อีกว่ารูปแบบประเพณีนิยมนั้นจะเป็นประเพณีนิยมแบบสากลทั่วไปหรือเป็นรูปแบบประเพณีนิยมเฉพาะของท้องถิ่น ของภูมิภาค ของหมู่บ้าน ฯลฯ หรืออาจกำหนดสร้างให้มีรูปแบบในลักษณะตามสมัยนิยมก็อาจออกแบบจำกัดให้ชัดเจนไปได้ว่าจะเป็นรูปแบบที่กำลังนิยมอยู่โดยทั่วไปในปัจจุบันหรือรูปแบบที่กำลังจะเป็นที่นิยมและรูปแบบที่พยายามจะสร้างให้กลายเป็นความนิยมขึ้นมาใหม่ในโอกาสต่อไปและถ้าจะกำหนดเป้าหมายในเรื่องรูปแบบให้เป็นลักษณะเฉพาะนั้นเป็นรูปแบบเฉพาะของอะไร ของบุคคล เหตุการณ์ งาน สถานที่ ฯลฯ

2. เก็บรวบรวมข้อมูล การออกแบบสร้างสื่อสัญลักษณ์สิ่งแทนบุคคล เหตุการณ์ สถานที่ หรือแทนสิ่งใด ๆ ก็ตาม ผู้ออกแบบควรเก็บรวบรวมข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งนั้น ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการในการออกแบบให้มีลักษณะสอดคล้องกับความเป็นสิ่งนั้นอย่างแท้จริง ซึ่งข้อมูลดังกล่าวอาจจะเป็นประวัติเรื่องราว รายละเอียด รูปภาพ หลักฐานเอกสารสิ่งตีพิมพ์ ฯลฯ

3. สำรองค่านิยม ในปัจจุบันของที่ระลึกมีส่วนผูกพันกับค่านิยม รสนิยมของบุคคลอยู่มาก คำว่า “ค่านิยม” อาจหมายถึงความสนใจ ความพึงพอใจ ความชอบ ความนิยม หน้าที่ ความปรารถนา ความอยาก ความต้องการ ความเหน่งหน่ายและความดึงดูดหรือความรู้สึกอื่นที่มนุษย์มีต่อผลผลิตมีต่อการกระทำสิ่งเหล่านี้มนุษย์ยึดถือไว้สำหรับเป็นแนวทางในการใช้เลือกหรือแนวทางในการจัดการรวบรวมองค์ประกอบของสิ่งต่างๆ เข้าด้วยกันด้วยวิธีการที่เหมาะสม

จากคำจำกัดความของคำว่า “ค่านิยม” คำเดียว บางครั้งก็ให้ความหมายต่อการทำงานของมนุษย์เป็นอย่างมากในการออกแบบ เพราะมีส่วนผูกพันกับค่านิยมทั้งตัวนักออกแบบเอง แล้วรวมไปถึงผู้ใช้ผู้บริโภคด้วยค่านิยมจึงเป็นสิ่งที่ผลต่อการออกแบบสร้างของที่ระลึกอย่างกว้างขวาง ผู้ที่สร้างสรรค์ต้องให้การสังเกตและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับค่านิยมซึ่งผู้บริโภคไว้เป็นพื้นฐานประกอบการตัดสินใจในการออกแบบ

4. การจับประเด็นสำคัญของข้อมูลเพื่อกำหนดรูปแบบ จากข้อมูลที่เกี่ยวข้องผู้ออกแบบจะต้องนำมาคัดเลือกกรองเอาแต่เฉพาะช่วงตอนที่เป็นประเด็นสำคัญ เพื่อถ่ายทอดสร้างสรรค์เป็นรูปแบบการจับประเด็นสำคัญในข้อมูลนั้นขึ้นอยู่กับผู้ออกแบบต้องการเน้นย้ำในด้านใด ทั้งนี้เนื่องจากข้อมูลทั้งหมดอาจเป็นเรื่องราวของความรัก ความพลัดพราก ความปิติยินดี ความตาย ความกล้าหาญ ความเชื่อความศรัทธาความกล้าหาญวีรกรรม ฯลฯ ซึ่งเรื่องราวอันก่อให้เกิดอารมณ์สะท้อนใจจากข้อมูลเหล่านี้ ย่อมสามารถกระตุ้นเตือนหรือเน้นย้ำความทรงจำได้ต่างกัน หากเรื่องราวเป็นที่ประทับใจ ความทรงจำก็จะฝังแน่นยาวนานกว่าเรื่องราวที่เป็นปกติธรรมดา ดังนั้น ผู้ออกแบบจึงควรมีความเข้าใจในการแยกแยะข้อมูลและจับประเด็นความรู้สึกอันถูกกระตุ้นเร้าจากข้อมูลที่ได้ผนวกกับ “ค่านิยม” แปรค่อออกมาเป็นสื่อสัญลักษณ์สิ่งแทน

5. กำหนดคุณค่าและการนำไปใช้ การจับประเด็นของข้อมูลที่เป็นเนื้อหาเรื่องราวเพื่อกำหนดถ่ายทอดเป็นรูปแบบให้สอดคล้องกับค่านิยม นั้น สามารถกระตุ้นเร้าทางความรู้สึกให้เกิดความประทับใจอันเป็นคุณค่าทางความรู้สึกหรือคุณค่าภายใน

ส่วนอีกคุณค่าอีกประการหนึ่งที่ผู้ออกแบบควรคำนึงควบคู่กันไปด้วยคือ คุณค่าภายนอกหรือคุณค่าทางกายภาพของวัตถุคุณค่านี้อาจเกิดจากการนำวัสดุที่มีคุณค่าในตัวเองอยู่บ้างแล้วมาสร้างสรรค์เป็นของที่ระลึก เช่น อัญมณี งาม แก้ว ทอง ฯลฯ หรือค่าของงานอยู่ที่ความเก๋ กะทัดรัด แปลกตา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สวยงาม มีคุณค่าต่อการมองสมารถบันดาลให้เกิดความภาคภูมิใจ มีสง่าราศี เป็นต้นและคุณค่าอีก ลักษณะหนึ่งก็คือคุณค่าที่เกิดจากการนำไปใช้ ในปัจจุบันของที่ระลึกมักออกมาในรูปของสิ่งของเครื่องใช้ เครื่องประดับ ที่ได้รับการออกแบบให้มีความหมายว่าเป็นของที่ระลึก นับว่าเป็นความคิดที่ดี ผู้รับสามารถใช้ประโยชน์จากของที่ระลึกได้ด้วยซึ่งดีกว่าตั้งไว้เพื่อคุณค่าทางจิตใจหรือคุณค่าทางความงามเฉย ๆ ซึ่งรูปแบบที่ใช้ในการออกแบบอาจดัดแปลงแปรรูปจากสิ่งของเครื่องใช้ เครื่องประดับที่มีปรากฏอยู่แล้วให้เป็นของที่ระลึก เช่น เอาถ้วยชาม ซ้อนส้อม จาน ฯลฯ ย่อขนาดและสัดส่วนลงให้พอเหมาะแล้วกำหนดสัญลักษณ์ของที่ระลึกลงไปก็เป็นของที่ระลึกได้โดยสมบูรณ์

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.5.1 การศึกษาและออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกต้นแบบและบรรจุภัณฑ์สำหรับสถานที่ท่องเที่ยวเชิงสถาปัตยกรรม พระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม

มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาและรวบรวมข้อมูลสถาปัตยกรรมพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม 2) ออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกและบรรจุภัณฑ์สำหรับสถานที่ท่องเที่ยวเชิงสถาปัตยกรรมพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม 3) ประเมินความพึงพอใจผู้ที่สนใจผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกและบรรจุภัณฑ์สำหรับสถานที่ท่องเที่ยวเชิงสถาปัตยกรรมพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม โดยมีลำดับขั้นตอนการศึกษาตามวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามปลายเปิดสอบถามเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในพระราชวังสนามจันทร์และเก็บข้อมูลความต้องการของนักท่องเที่ยว มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 50 ท่าน โดยใช้วิธีการ สุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่แบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Check list) แบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 2) สอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 9 ท่าน กลุ่มที่ 1 เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานภายในพระราชวังสนามจันทร์จำนวน 3 ท่าน กลุ่มที่ 2 ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์และด้านสถาปัตยกรรมจำนวน 3 ท่าน กลุ่มที่ 3 ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบบรรจุภัณฑ์จำนวน 3 ท่าน ใช้วิธีการสุ่มเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามมาตราประมาณค่า 3) สอบถามความพึงพอใจของกลุ่มนักท่องเที่ยวจำนวน 100 ท่าน โดยใช้วิธีการสุ่มเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบบมาตราประมาณค่า การวิเคราะห์ข้อมูล ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจ ในสถาปัตยกรรมในพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม คือ พระตำหนักชาลีมงคลอาสน์และนำมาพร้อมออกแบบเป็นผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก จำนวน 5 ผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ละ 1 แบบ โดยผลจากการสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์และด้านสถาปัตยกรรมผู้เชี่ยวชาญด้านบรรจุภัณฑ์ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานภายในพระราชวังสนามจันทร์ ปรากฏว่าประเภทกล่องดนตรีมีความเหมาะสมมากที่สุดด้วยค่าเฉลี่ย (\bar{x} = 4.21) ประเภทกล่องใส่ของมีค่าเฉลี่ย (\bar{x} = 3.70) ประเภทนาฬิกามีค่าเฉลี่ย (\bar{x} = 3.58) ประเภทโมเดล จำลองมีค่าเฉลี่ย (\bar{x} = 3.48) ประเภทจานโซ้วมีค่าเฉลี่ย (\bar{x} = 2.89) ประเภทกล่องดนตรีมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ผู้วิจัยจึงนำมาผลิตเป็นต้นแบบจำลอง เพื่อประเมินความพึงพอใจกลุ่มเป้าหมาย ผลที่ได้คือผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกและ

2.5.2 การออกแบบผลิตภัณฑ์ชุดของที่ระลึกระลึกที่สะท้อนเอกลักษณ์พื้นถิ่นสำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการวิจัย(1)เพื่อศึกษาเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา (2) เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์ชุดของที่ระลึกสำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา (3) เพื่อประเมินความพึงพอใจของผลิตของชุดของที่ระลึกสำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา เครื่องมือการวิจัยประกอบด้วย (1) แบบสอบถามข้อมูลเบื้องต้นเพื่อเป็นแนวทางการออกแบบผลิตภัณฑ์ชุดของที่ระลึกสำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาใช้วิธีแปรผลด้วยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (2) แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบและด้านการตลาด ที่มีต่อรูปแบบของชุดผลิตภัณฑ์ชุดของที่ระลึก และลวดลายกราฟิกบนผลิตภัณฑ์ สรุปลงโดยคำร้อยละในเรื่องของรูปแบบและในรูปแบบของค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในเรื่องของลวดลายกราฟิก (3) แบบประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์ชุดของที่ระลึกที่ออกแบบขึ้นมาใหม่ สรุปลงโดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการสรุปรูปแบบผลิตภัณฑ์ชุดของที่ระลึก ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลเบื้องต้นด้วยแบบสอบถามที่ถามถึงความต้องการเบื้องต้นในเรื่องของผลิตภัณฑ์ชุดของที่ระลึก และ เรื่องของรูปแบบที่จะสื่อสะท้อนเอกลักษณ์ และความเป็นพื้นถิ่นของความเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาได้อย่างชัดเจน โดยผู้วิจัยได้รวบรวมผลเพื่อหาชุดผลิตภัณฑ์ที่มีความเหมาะสมต่อองค์กรมากที่สุดซึ่งผลที่ได้คือชุดเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร คิดเป็นร้อยละ 43 อยากรให้ผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกมีความเกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ร้อยละ 73 และอยากรให้เป็นดอกไม้ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ร้อยละ 43 ผลการออกแบบผลิตภัณฑ์ชุดของที่ระลึกทั้งด้านรูปแบบและลวดลายกราฟิกผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบและด้านการตลาดมีความคิดเห็นต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์และรูปแบบกราฟิกด้านความสวยงามอยู่ใน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาอัตลักษณ์วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก ผู้วิจัยได้ทำการกำหนดวิธีการดำเนินการวิจัย เพื่อให้งานวิจัยครั้งนี้สามารถบรรลุได้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ดังนี้

3.1 เพื่อศึกษาอัตลักษณ์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

3.2 ด้านความรู้เกี่ยวกับการออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

3.3 เพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภค

โดยในแต่ละวัตถุประสงค์จะมีการแบ่งขั้นตอนการดำเนินการวิจัยไว้ตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ ครอบคลุมประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

3.1.1 เพื่อศึกษาอัตลักษณ์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

โดยผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purpose Sample) (พรสนอง วงศ์สิงทอง, 2550 : 125)

กรณีศึกษาผู้บริหาร และบุคลากรของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก แบ่งออกเป็นผู้บริหารของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก จำนวน 3 คน บุคลากรของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก จำนวน 3 คน และนักเรียนของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก จำนวน 3 คน

3.1.2 ด้านความรู้เกี่ยวกับการออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

โดยผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) (พรสนอง วงศ์สิงห์ทอง, 2550 : 125)

กรณีศึกษาผู้บริหารและบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก จำนวน 9 คน

3.1.3 เพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภค

โดยผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) (พรสนอง วงศ์สิงห์ทอง, 2550 : 125)

กรณีศึกษากลุ่มผู้บริหาร และกลุ่มบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก จำนวน 6 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 เพื่อศึกษาอัตลักษณ์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

3.2.1.1 ศึกษาข้อมูลอัตลักษณ์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกแบบทฤษฎีผ่านการศึกษาระวัติของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก และฟอบอสโก ดังนี้

- (1) ข้อมูลวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก
- (2) อัตลักษณ์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก
- (2) ความหมายของอัตลักษณ์
- (3) ความเป็นมาของอัตลักษณ์
- (4) อัตลักษณ์องค์กร

3.2.1.2 ศึกษาข้อมูลอัตลักษณ์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกแบบปฐมภูมิด้วยการสัมภาษณ์ และสอบถาม ผ่านแบบสอบถามแบบไม่เป็นทางการ (Non -Structured Interview) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อศึกษาข้อมูลอัตลักษณ์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก โดยแบบสัมภาษณ์เป็นคำถาม ปลายเปิด (Open – Ended Questions) มีรายละเอียดดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับภาพลักษณ์ เอกลักษณ์และสัญลักษณ์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก
- ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

3.2.2 ด้านความรู้เกี่ยวกับการออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

3.2.2.1 ศึกษาการออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกผ่านการศึกษาข้อมูล และทฤษฎีการออกแบบผลิตภัณฑ์ และการออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก ดังนี้

- (1) ความหมายของการออกแบบ
- (2) ความสำคัญของการออกแบบผลิตภัณฑ์
- (3) คุณสมบัติของผลิตภัณฑ์ที่ดี
- (4) องค์ประกอบของการออกแบบผลิตภัณฑ์
- (5) ความหมายของของที่ระลึก
- (6) ขั้นตอนการออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก

3.2.2.2 ศึกษาการออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก แบบปฐมภูมิด้วยการสัมภาษณ์ และสอบถาม ผ่านแบบสอบถามแบบไม่เป็นทางการ (Non -Structured Interview) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อศึกษาข้อมูลอัตลักษณ์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก โดยแบบสัมภาษณ์เป็นคำถาม ปลายเปิด (Open-Ended Questions) มีรายละเอียด ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

- (1) หน้าที่ใช้สอย (Function)
 - (2) ความสวยงามน่าใช้ (Aesthetics or sales appeal)
 - (3) ความปลอดภัย (Safety)
 - (4) ราคา (Cost)
 - (5) วัสดุ (Materials)
 - (6) กรรมวิธีการผลิต (Production)
- ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

3.2.3 เพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภค

3.2.3.1 ศึกษาข้อมูลเพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคแบบทฤษฎีผ่านการศึกษาค้นคว้า และทฤษฎีการประเมินความพึงพอใจ ดังนี้ (อ้างอิงจาก ?)

3.2.3.2 ศึกษาข้อมูลอัตลักษณ์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกแบบปฐมภูมิด้วยการสัมภาษณ์ และสอบถาม ผ่านแบบสอบถามแบบไม่เป็นทางการ (Non -Structured Interview) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อศึกษาข้อมูลอัตลักษณ์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกโดยแบบสัมภาษณ์เป็นคำถาม ปลายเปิด (Open – Ended Questions) มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อรูปแบบของผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก แบ่งออกเป็น

- (1) หน้าที่ใช้สอย (Function)
- (2) ความสวยงามน่าใช้ (Aesthetics or sales appeal)
- (3) ความปลอดภัย (Safety)
- (4) ราคา (Cost)
- (5) วัสดุ (Materials)
- (6) กรรมวิธีการผลิต (Production)

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการศึกษา เพื่อนำมาวิเคราะห์และสรุปเป็นแนวทางในการออกแบบ รวมไปถึงกระบวนการการผลิต ออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

3.4.1 การศึกษาข้อมูลปฐมภูมิ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยใช้แบบสอบถาม และแบบประเมินความพึงพอใจ เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยนำแบบสอบถามการออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก ไปให้ผู้บริหารและบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก จำนวน 9 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) (พรสอนอง วงศ์สิงทอง. 2550 : 125)

3.4.2 การศึกษาข้อมูลขั้นทุติยภูมิ

ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูล และทฤษฎีต่าง ๆ ผ่านเอกสาร เกี่ยวข้องกับการทำวิทยานิพนธ์ เช่น หนังสือ บทความ เว็บไซต์ เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงและข้อมูลสนับสนุนในการออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งสรุปเป็นแหล่งข้อมูลได้ดังนี้

1. แหล่งข้อมูลอ้างอิงภาคเอกสาร ได้แก่
 - 1.1 เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 1.2 วารสาร และสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ
 - 1.3 อินเทอร์เน็ต(Internet)
2. แหล่งข้อมูลด้านสถานที่ ได้แก่
 - 2.1 เทคโนโลยีดอนบอสโก
 - 2.2 (ถ้ามีเพิ่มเติม)

3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ข้าวสารของศูนย์การเรียนรู้ ภูเกะเหรียญ จังหวัดนครนายก ที่ได้จากประชากรกลุ่มตัวอย่างจะใช้วิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยนำเสนอในรูปแบบตารางพร้อมคำบรรยายประกอบการวิเคราะห์ โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์พิจารณาประเมินหาช่วงค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) มีระดับความคิดเห็นประเมินค่าชนิด 5 ระดับ

4.50-5.00	หมายความว่า	มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด
3.50-4.49	หมายความว่า	มีระดับความพึงพอใจมาก
2.50-3.49	หมายความว่า	มีระดับความพึงพอใจปานกลาง
1.50-2.49	หมายความว่า	มีระดับความพึงพอใจน้อย
1.00-1.49	หมายความว่า	มีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

3.6.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

ค่าร้อยละ คือ การคำนวณหาสัดส่วนของข้อมูลในแต่ละตัวเทียบกับข้อมูลรวมทั้งหมดโดยให้ข้อมูลรวมทั้งหมดมีค่าเป็นร้อย (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2548 : 154)

$$\text{สูตร ร้อยละ(\%)} = \frac{X}{N} \times 100$$

X คือ จำนวนข้อมูล (ความถี่) ที่ต้องการนำมาหาค่าร้อยละ

N คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.6.2 ค่าเฉลี่ย (Mean, \bar{X})

ค่าเฉลี่ย หมายถึง ค่าที่ได้จากผลรวมของข้อมูลทั้งหมด หารด้วยจำนวนข้อมูลทั้งหมด (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2548 : 154)

$$\text{สูตร } \bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

\bar{X} คือ ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ คือ ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3.6.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) หรือ S.D.

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ ค่าเฉลี่ยของความแตกต่างของข้อมูล กับค่าเฉลี่ยเลขคณิตของข้อมูลชุดนั้น (ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ, 2530 : 54)

$$\text{สูตร } S.D. = \sqrt{\frac{\sum (X - \bar{X})^2}{N - 1}}$$

S.D. คือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$(X - \bar{X})$ คือ ส่วนเบี่ยงเบนของข้อมูลจากค่าเฉลี่ย

N คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3.6.4 การคำนวณหาค่าดัชนี IOC

โดยทำการประเมินตามเกณฑ์ในการตรวจพิจารณาเครื่องมือ มีดังนี้

(ล้วน สายยศ. 2539 : 249)

ให้คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อประเมินนั้น สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อประเมินนั้น สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ให้คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อประเมินนั้น ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

โดยเกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมายของค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมิน

(IOC : Index of item objective congruence) มีสูตรการคำนวณการประเมิน ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC คือ ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์

R คือ คะแนนการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิ

$\sum R$ คือ ผลรวมของคะแนนการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละท่าน

N คือ จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 หมายถึงมีค่าความเที่ยงตรงสามารถนำไปใช้ได้

2. ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.00-0.50 หมายถึงต้องปรับปรุง ยังไม่สามารถนำไปใช้ได้

ทั้งนี้เครื่องมือแบบสอบถามหรือแบบประเมินที่ใช้ในการวิจัย ค่าดัชนีความเที่ยงตรงของ

เครื่องมือที่ยอมรับและสามารถนำไปใช้ได้จะต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 ขั้นที่ 1 เพื่อศึกษาอัตลักษณ์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

(1) ศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก และข้อมูลด้านอัตลักษณ์ เพื่อนำไปใช้ในการสร้างเครื่องมือแบบสัมภาษณ์ภายใต้แนวความคิดของAlbert, J., et. At (2532 : 249-256)

(2) สร้างแบบสัมภาษณ์ตามกรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย และนำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(3) ปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(4) นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการแก้ไขปรับปรุงจากอาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ไปเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา (Content-Validity)

(5) วิธีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผู้ทรงคุณวุฒิทำการตรวจสอบหาความสอดคล้องระหว่างคำถามกับสิ่งที่ต้องการวัด (Index Item of Congruent : IOC)

(6) แบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการตรวจสอบแล้ว ไปดำเนินการเก็บข้อมูลจากประชากรและกลุ่มตัวอย่างข้างต้น

(7) นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูล เนื้อหา และแปรผลโดยการบรรยายเป็นแบบความเรียง

3.5.2 ขั้นที่ 2 ด้านความรู้เกี่ยวกับการออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

(1) ศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบผลิตภัณฑ์ และการออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก เพื่อนำไปใช้ในการสร้างเครื่องมือแบบสัมภาษณ์ภายใต้แนวความคิดของ Albert, J., et. At (2532 : 249-256)

(2) สร้างแบบสัมภาษณ์ตามกรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย และนำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(3) ปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(4) นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการแก้ไขปรับปรุงจากอาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ไปเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา (Content-Validity)

(5) วิธีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผู้ทรงคุณวุฒิทำการตรวจสอบหาความสอดคล้องระหว่างคำถามกับสิ่งที่ต้องการวัด (Index Item of Congruent : IOC)

(6) นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการตรวจสอบแล้ว ไปดำเนินการเก็บข้อมูลจากประชากรและกลุ่มตัวอย่างข้างต้น ผ่านมาตราประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

(7) นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูล เนื้อหา และแปรผลโดยการบรรยายเป็นแบบความเรียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5.3 ขั้นที่ 3 เพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภค

- (1) นำข้อมูลจากการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก มาเป็นข้อมูลในการประเมินประสิทธิผลของตู้อบไอน้ำ
- (2) สร้างแบบเครื่องมือตามข้อมูลที่ได้จากการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
- (3) ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
- (5) นำเครื่องมือที่ผ่านการตรวจสอบแล้ว ไปดำเนินการวิเคราะห์ประเมินความพึงพอใจของการออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก ผ่านมาตราประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ
- (6) นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูล เนื้อหา และแปรผลโดยการบรรยายเป็นแบบความเรียง

3.1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่างที่ได้กำหนดไว้ จดบันทึก และถ่ายภาพ นำผลมารวบรวมและนำไปวิเคราะห์ในรูปแบบความเรียง เพื่อศึกษาแนวทางศึกษาและพัฒนาเรขศิลป์เพื่อส่งเสริมอัตลักษณ์ วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกต่อไป

3.6 ด้านความรู้เกี่ยวกับการออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

3.6.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารและบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก จำนวน 9 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) (พรสนอง วงศ์สิงทอง. 2550 : 125)

3.6.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก โดยผู้วิจัยเลือกใช้แบบสอบถามมาตราประมาณค่าและเสนอความคิดเห็น

3.6.3 การพัฒนาเครื่องมือในการวิจัย การสร้างเครื่องมือที่ใช้สัมภาษณ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการออกแบบเรขศิลป์ มีวิธีการดำเนินการดังนี้

- (1) ศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบเรขศิลป์ เพื่อนำไปใช้ในการสร้างเครื่องมือแบบสอบถาม
- (2) สร้างแบบสอบถามตามกรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
- (3) ปรับปรุงแก้ไขแบบสังเกตตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
- (4) นำแบบสอบถามที่ผ่านการแก้ไขปรับปรุงจากอาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ไปเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา (Content-Validity)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(5) วิธีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผู้ทรงคุณวุฒิทำการตรวจสอบหาความสอดคล้องระหว่างคำถามกับสิ่งที่ต้องการวัด (Index Item of Congruent : IOC) โดยมีเกณฑ์คะแนน รายการคะแนนที่ 3.1 เช่นกัน

(6) นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบแล้วไปดำเนินการเก็บข้อมูลจากประชากรและกลุ่มตัวอย่างข้างต้น

3.6.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเก็บข้อมูล (Data collection) จากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบเรขาคณิต หลังจากนั้นนำข้อมูลที่เก็บได้จากกลุ่มตัวอย่างไปวิเคราะห์ต่อไป

3.6.5 การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้กำหนดไว้ จดบันทึก และถ่ายภาพ นำผลมารวบรวมและนำไปวิเคราะห์ในรูปแบบความเรียง เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาเรขาคณิตเพื่อส่งเสริมอัตลักษณ์ วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกต่อไป

3.7 เพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภค

3.7.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริโภคจำนวน 6 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3.7.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้ คือ

1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ เป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

1.2 ความพึงพอใจต่อรูปแบบของผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกที่ผู้วิจัยพัฒนาโดยศึกษาความพึงพอใจ 6 ด้าน ได้แก่ ความงาม และมีลักษณะเฉพาะ ซึ่งเป็นมาตราประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

5	หมายถึง	มีความเหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความเหมาะสมมาก
3	หมายถึง	มีความเหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

การแปลผลคะแนนแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีผลต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก ผู้วิจัยได้แบ่งเป็น 5 ระดับ โดยใช้สูตรหาความกว้างของอันตรภาคชั้น ดังนี้ (บุญเรียง, 2539)

4.51 – 5.00	หมายถึง	ระดับมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	ระดับมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง	ระดับปานกลาง
2.51 – 2.50	หมายถึง	ระดับน้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง	ระดับน้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

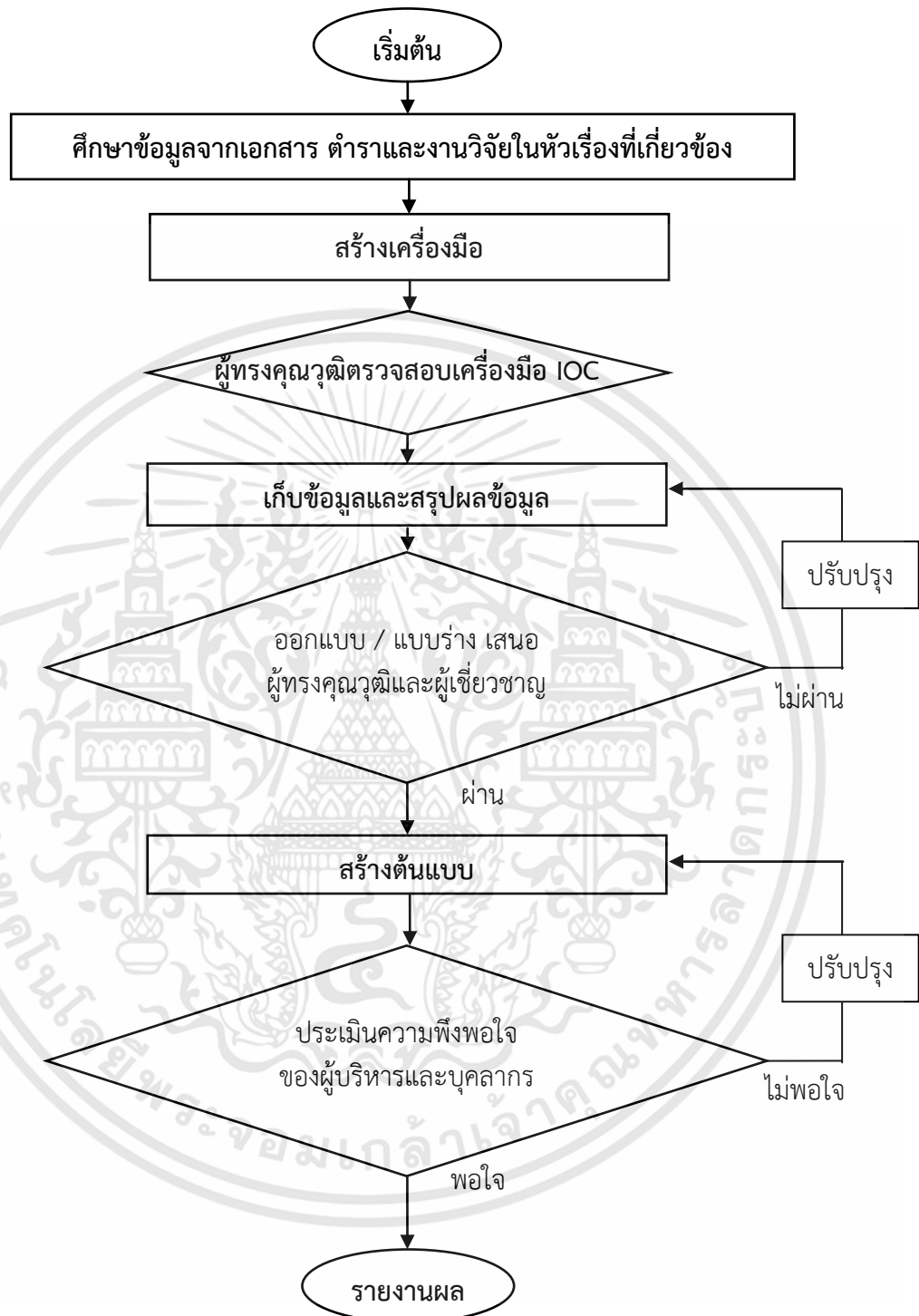
3.7.3 การสร้างเครื่องมือในการวิจัย การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความพึงพอใจมีวิธีการดำเนินการดังนี้

1. นำข้อมูลจากการพัฒนาเรขศิลป์มาเป็นข้อมูลในการประเมินประสิทธิภาพของตุ๋บไอน้ำ
2. สร้างแบบเครื่องมือตามข้อมูลที่ได้จากการพัฒนาเรขศิลป์ นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
3. ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
4. นำเครื่องมือที่ผ่านการตรวจสอบแล้วไปดำเนินการวิเคราะห์ประเมินความพึงพอใจของการออกแบบเรขศิลป์

3.7.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเก็บข้อมูล (Data collection) จากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นเรขศิลป์ที่ได้รับการพัฒนาแล้ว หลังจากนั้นนำข้อมูลที่เก็บได้จากกลุ่มตัวอย่างไปสรุปผลต่อไป

3.7.5 การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากเครื่องมือทั้ง 3 ชั้นการประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเรขศิลป์ วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก นำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาความพึงพอใจในลักษณะตารางประกอบความเรียง

แผนผังวิธีการดำเนินงานวิจัย

ภาพที่ 3.1 แผนผังดำเนินงานวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัย ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลตามแต่ละขั้นตอน เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลใส่อดคล้องตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาอัตลักษณ์วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินระดับความพึงพอใจของผู้บริหารที่มีต่อผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาอัตลักษณ์วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของที่ระลึก ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูล โดยวิธีการสังเกต สัมภาษณ์ และสอบถาม โดยการลงพื้นที่วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก ซึ่งมีผลดังนี้

4.1.1 ผลการวิเคราะห์จากการสังเกตและสัมภาษณ์ เกี่ยวกับภาพลักษณ์ เอกลักษณ์ และสัญลักษณ์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

ผลการวิเคราะห์การลงพื้นที่หาข้อมูลเกี่ยวกับภาพลักษณ์ เอกลักษณ์ และสัญลักษณ์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก พบว่า สิ่งที่เกี่ยวข้องกับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก ได้แก่ อาคารเรียน มีการจัดการเรียนการสอนในระบบ โรงเรียน-โรงงาน ทำให้ต้องมีการใช้พื้นที่สำหรับการเรียนการสอนเป็นพื้นที่แล้วโล่งกว้าง เพื่อที่จะสามารถให้นักเรียนร่วมกิจกรรมเป็นกลุ่มได้ อาคารเรียนจึงประกอบไปด้วยห้องเรียนขนาดใหญ่ ซึ่งจัดไว้สำหรับเรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ สีประจำโรงเรียน คือสีน้ำเงินและสีเหลือง สีน้ำเงินเป็นสีของโรงเรียนในเครือซาเลเซียน ส่วนสีเหลืองนั้น จากประวัติจึงโรงเรียนไม่มีข้อมูลชัดเจนว่ามาจากที่ใด และ ตราประจำโรงเรียน ประกอบไปด้วยรูปเฟืองขนาดใหญ่ที่ล้อมเฟืองขนาดเล็กและชนนงไวด์ตรงกลาง เฟือง หมายถึง เครื่องมือช่าง ซึ่งช่างที่โรงเรียนเปิดสอน คือ ช่างกลโรงงาน ช่างยนต์ ช่างไฟ ช่างพิมพ์ ส่วนชนนงหมายถึง ความรอบรู้ในด้านวิชาการ

ระบบการเรียนการสอนของกลุ่มโรงเรียนในเครือซาเลเซียนนั้น ก่อกำเนิดจากการตั้งศูนย์เยาวชนของคุณพ่อบอสโก ที่เมืองตุริน เพื่อดูแลเด็กที่ปราศจากผู้อบรมสั่งสอนเป็นจำนวนมาก ชายหนุ่มเหล่านั้นไม่มีงานทำเที่ยวเดินเตะฝุ่นไปตามถนนสายต่างๆ พวกเขาจึงอยู่ในโอกาสที่จะถูกชักจูงไปในทางที่ไม่ดีได้ง่าย เมื่อท่านเห็นภาพอันน่าสลดเช่นนี้ ท่านรู้สึกเสียใจมากที่ไม่มีใครเหลียวแลเยาวชนพวกนี้ แต่สิ่งที่ทำให้ท่านเสียใจมากที่สุดก็คือ การไปพบเยาวชนติดคุกเป็นจำนวนมาก ท่านจึงได้ตกลงใจที่จะลงมือทำงานเพื่ออนาคตและความเป็นอยู่ที่ดีของเยาวชนที่ปราศจากผู้ดูแลเหล่านี้

สิ่งที่เป็นอัตลักษณ์สำคัญของวิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งแต่เริ่มต้น คือการช่วยเหลือเยาวชนที่ยากจนหรือกำพร้า ให้มาเล่าเรียนฝึกฝนวิชาชีพให้กับตนเอง ดังนั้นการเรียนการสอนจึงเน้นไปที่การลงมือปฏิบัติงานจริง ๆ สร้างทักษะทางด้านวิชาชีพให้กับผู้เรียน นอกจากนี้ทางด้านจิตใจ วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก ใช้ระบบการอบรมที่ชื่อว่า ระบบป้องกัน ระบบอบรมเด็กของคุณพ่อบอสโก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยึดหลักความรัก ศาสนาและเหตุผลเป็นที่ตั้ง ความรักต่อเด็กเป็นเอกลักษณ์ของคณะนักบวชซาเลเซียนผู้
อบรมเด็กต้องจำไว้เสมอว่า ตนเป็นผู้แทนบิดามารดาของเขา ดังนั้นจะต้องรักเด็กให้เหมือนกับที่บิดา
มารดารักเขา

ตารางที่ 4.1 ผลจากการวิเคราะห์จากการสังเกตและสัมภาษณ์ เกี่ยวกับอัตลักษณ์ของวิทยาลัย
เทคโนโลยีดอนบอสโก

รายการ	รายละเอียด
 <p>ภาพที่ 4.1 อาคาร Mary ที่มา : www.donboscobkk.ac.th</p>	<p>อาคาร Mary สร้างขึ้นเมื่อปี 2502 รัฐบาลไทย ได้ร่วมมือกับรัฐบาลเยอรมัน ทำการก่อสร้างตึกหลังใหม่แทนตึกหลังเก่าที่ถูกรื้อถอน โดยสร้างเป็นตึก 3 ชั้น กว้าง 15 เมตร ยาว 117 เมตร ขนานกับถนนเพชรบุรีที่ตัดใหม่ เป็นตึกที่เพิ่มความสง่างามให้แก่ชุมชนย่านนี้ได้ เป็นที่น่าภูมิใจยิ่ง</p>
 <p>ภาพที่ 4.2 สีประจำโรงเรียน ที่มา : www.donboscobkk.ac.th</p>	<p>สีประจำโรงเรียน สีน้ำเงินและสีเหลือง เป็นสีประจำของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก โดยสีน้ำเงินนั้นมีความหมายถึงคณะซาเลเซียน ซึ่งเป็นคณะผู้ก่อตั้งโรงเรียนนั่นเอง</p>
 <p>ภาพที่ 4.3 ตราประจำโรงเรียน ที่มา : www.donboscobkk.ac.th</p>	<p>ตราประจำโรงเรียน ประกอบไปด้วยรูปเฟืองขนาดใหญ่ที่ล้อมเฟืองขนาดเล็กและขนนกไว้ตรงกลาง เฟือง หมายถึง เครื่องมือช่าง ซึ่งช่างที่โรงเรียนเปิดสอน คือ ช่างกลโรงงาน ช่างยนต์ ช่างไฟ ช่างพิมพ์ ส่วนขนนกหมายถึง ความรอบรู้ในด้านวิชาการ</p>
 <p>ภาพที่ 4.4 คุณพ่อบอสโก ที่มา : www.donboscobkk.ac.th</p>	<p>คุณพ่อบอสโก ผู้ตั้งคณะซาเลเซียน บิดาแห่งเยาวชน ด้วยผลงานที่ท่านได้อุทิศตนเพื่อให้การอบรมและการศึกษาแก่เยาวชนทั้งหญิงชาย ที่ยากจน กำพร้า และถูกทอดทิ้ง ท่านเกิดเมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2358 ที่ตำบลเบกกีในภาคเหนือของประเทศอิตาลี และถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ 31 มกราคม 2431 ที่กรุงตูริน ประเทศอิตาลี</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.2 ผลการวิเคราะห์จากการสังเกตและสัมภาษณ์ ผู้ที่เข้ามาติดต่อกับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก เกี่ยวกับจำนวนและการแบ่งกลุ่มของผู้ที่เข้ามาติดต่อ

พบว่า ผู้ที่เข้ามาติดต่อภายในวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกเป็นจำนวน 200 คนต่อวันที่เปิดทำการ โดยประชากรส่วนใหญ่ แบ่งออกเป็นกลุ่มหลัก ๆ ได้แก่ ผู้บริหาร บุคลากร และนักเรียน ผู้วิจัย จึงจำแนกแบบสอบถามข้อมูลและมุมมองของผู้บริโภคในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก ออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้บริหาร กลุ่มบุคลากร และกลุ่มนักเรียน จำนวนกลุ่มละ 50 คน โดยใช้เกณฑ์ในการประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างจากจำนวนประชากร (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 38)

4.1.3 ผลการวิเคราะห์จากการสอบถามเกี่ยวกับข้อมูล ความต้องการและมุมมองของผู้บริโภคในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

โดยได้สอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้ ผู้บริหาร บุคลากร และนักเรียน ที่เข้ามาติดต่อภายในวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์จากการสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลความต้องการและมุมมองของผู้บริโภคในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกและความเห็นเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก ของผู้บริหาร บุคลากร และนักเรียน

รายการ	ผู้บริหาร		บุคลากร		นักเรียน	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1. เคยได้รับของที่ระลึกสำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกหรือไม่						
1.1 เคย	50	100	50	100	50	100
1.2 ไม่เคย	-	-	-	-	-	-
รวม	50	100	50	100	50	100
2. ประเภทของที่ระลึกสำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกที่ท่านมีความต้องการในการเลือกซื้อ						
2.1 พวงกุญแจ	35	70	33	66	22	44
2.2 เสื้อยืด	4	8	6	12	18	36
2.3 กระเป๋าผ้า	1	2	1	2	1	2
2.4 โปสเตอร์	-	-	-	-	-	-
2.5 เข็มกลัด	2	4	3	6	1	2
2.6 โมเดล	1	2	1	2	-	-
2.7 สติกเกอร์เรซิน	3	6	3	6	3	6
2.8 ที่ติดตู้เย็น	4	8	3	6	5	10
รวม	50	100	50	100	50	100
3. รูปแบบของที่ระลึกสำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกที่ท่านมีความต้องการในการเลือกซื้อ						
3.1 เป็นชิ้นเดียวเล็กๆ พกพาสะดวก	30	60	32	64	25	50
3.2 เป็นชุดเซตที่มีครบทุกอย่างที่สื่อถึงวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก	-	-	2	4	6	12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

รายการ	ผู้บริหาร		บุคลากร		นักเรียน	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
3. รูปแบบของที่ระลึกสำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกที่ท่านมีความต้องการในการเลือกซื้อ						
3.3 งานแฮนด์เมด	5	10	8	16	15	30
3.4 ให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก	15	30	8	16	4	8
รวม	50	100	50	100	50	100
4. ขนาดของที่ระลึกสำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกที่ท่านมีความต้องการในการเลือกซื้อ						
4.1 ขนาดเล็ก	40	80	38	76	26	52
4.2 ขนาดกลาง	10	20	12	24	24	48
4.3 ขนาดใหญ่	-	-	-	-	-	-
รวม	50	100	50	100	50	100
5. สิ่งที่ต้องพิจารณาก่อนการตัดสินใจซื้อของที่ระลึกสำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก						
5.1 รูปแบบ	15	30	10	20	4	8
5.2 คุณภาพ	10	20	5	20	4	8
5.3 ความสะดวกในการพกพา	10	20	5	10	4	24
5.4 ราคา	6	12	4	10	12	8
5.5 ประโยชน์ในการใช้สอย	1	2	4	8	4	6
5.6 ความชอบส่วนตัว	8	16	22	8	3	46
รวม	50	100	50	100	50	100
6. เหตุผลในการเลือกซื้อของที่ระลึกสำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก						
6.1 รูปแบบ ความน่าสนใจ ความแปลกใหม่	17	34	14	28	21	42
6.2 ของฝาก ของที่ระลึก	14	28	12	24	14	28
6.3 มีคุณค่าแก่การจดจำ	15	30	15	30	10	20
6.4 สะสม	4	8	9	18	5	10
รวม	50	100	50	100	50	100
7. ท่านมีของที่ระลึกสำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกบ้างหรือไม่						
7.1 มี	50	100	50	100	50	100
7.2 ไม่มี	-	-	-	-	-	-
รวม	50	100	50	100	50	100
8. ค่าใช้จ่ายในการเลือกซื้อของที่ระลึกอื่นๆ (ต่อครั้ง)						
8.1 น้อยกว่า 100 บาท	33	66	40	80	22	44
8.2 100 - 500 บาท	15	30	5	10	22	44
8.3 501 - 1,000 บาท	2	4	5	10	6	12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

รายการ	ผู้บริหาร		บุคลากร		นักเรียน	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
8. ค่าใช้จ่ายในการเลือกซื้อของที่ระลึกอื่นๆ (ต่อครั้ง)						
8.4 มากกว่า 1,000 บาท	-	-	-	-	-	-
รวม	50	100	50	100	50	100
9. ท่านคิดว่าสิ่งใดที่สื่อถึงอัตลักษณ์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกมากที่สุด						
9.1 รูปคุณพ่อบอสโก	47	94	44	88	40	80
9.2 สีน้ำเงิน-เหลือง(สีประจำโรงเรียน)	3	6	3	6	5	10
9.3 อาคารเรียน	-	-	3	6	5	10
รวม	50	100	50	100	50	100
10. เมื่อพูดถึงวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกท่านนึกถึงสิ่งใดมากที่สุด						
10.1 โรงเรียนช่าง	33	66	36	72	32	64
10.2 ความขยัน อดทน	7	14	9	18	9	18
10.3 ศาสนา	6	12	3	6	5	10
10.4 วิธีการอบรมของนักบุญยอห์นบอสโก	4	8	2	4	4	8
รวม	50	100	50	100	50	100
11. รูปแบบตัวอักษรที่มีความเหมาะสมกับคำว่าดอนบอสโกมากที่สุด						
11.1 ตัวอักษรลักษณะหัวตัด	8	16	5	10	5	10
11.2 ตัวอักษรลักษณะตัวเขียน	10	20	8	16	10	20
11.3 ตัวอักษรตัวประดิษฐ์	32	64	37	74	35	70
รวม	50	100	50	100	50	100

ซึ่งจากการวิเคราะห์แบบสอบถามความต้องการของผู้บริโภคและมุมมองของผู้บริโภคในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม เคยได้รับของที่ระลึกจากวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกกันทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 100 ประเภทของที่ระลึกสำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกที่ทั้ง 3 กลุ่ม มีความต้องการเป็นอันดับที่ 1 คือ พวงกุญแจ โดยกลุ่มผู้บริหาร คิดเป็นร้อยละ 70 กลุ่มบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 66 กลุ่มนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 44 ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบของผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกสำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกที่กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม มีความต้องการมากที่สุดคือ ของที่ระลึกที่เป็นชิ้นเดียวขนาดเล็ก พกพาสะดวก โดยกลุ่มผู้บริหารคิดเป็นร้อยละ 60 กลุ่มบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 64 กลุ่มนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 50 กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม มีความต้องการในการเลือกผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกขนาดเล็ก โดยกลุ่มผู้บริหาร คิดเป็นร้อยละ 80 กลุ่มบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 76 กลุ่มนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 52 สิ่งที่คุณภาพพิจารณาการตัดสินใจเลือกผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกอันดับ 1 คือ รูปแบบของผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก คิดเป็นร้อยละ 30 ในส่วนของกลุ่มบุคลากรและนักเรียนให้ความสำคัญกับความชอบส่วนตัวเป็นอันดับ 1 กลุ่มผู้บริหาร คิดเป็นร้อยละ 44 กลุ่มนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 46 เหตุผลในการเลือกผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก ของกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มบุคลากรมีเหตุผลในการซื้อในเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นำมาจำหน่ายให้ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับที่ใกล้เคียงกันใน 3 หัวข้อ คือ รูปแบบ ความน่าสนใจ ความแปลกใหม่ กลุ่มผู้บริหาร คิดเป็นร้อยละ 34 กลุ่มบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 28 ของฝาก ของที่ระลึก กลุ่มผู้บริหาร คิดเป็นร้อยละ 28 กลุ่มบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 24 มีคุณค่าแก่การจดจำ กลุ่มผู้บริหาร คิดเป็นร้อยละ 30 กลุ่มบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 30 ซึ่งนักท่องเที่ยวชาวไทยให้ รูปแบบ ความน่าสนใจ ความแปลกใหม่ เป็นเหตุผลในการเลือกผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกสำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42 กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม มีของที่ระลึกสำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก ค่าใช้จ่ายในการซื้อของที่ระลึกอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกต่อครั้ง กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มบุคลากร มีค่าใช้จ่ายต่อครั้ง น้อยกว่า 100 บาท โดยกลุ่มผู้บริหาร คิดเป็นร้อยละ 66 กลุ่มบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 80 ส่วนกลุ่มนักเรียน ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายต่อครั้งอยู่ที่น้อยกว่า 100 บาท คิดเป็นร้อยละ 44 และ 100-500 บาท คิดเป็นร้อยละ 44 เช่นกัน กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม เกือบทั้งหมดให้ความเห็นตรงกันว่า รูปคุณพ่อบอสโก เป็นสิ่งที่สื่อถึงอัตลักษณ์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก โดยกลุ่มผู้บริหาร คิดเป็นร้อยละ 94 กลุ่มบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 88 กลุ่มนักเรียนคิดเป็นร้อยละ 80 กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มก็มีความเห็นส่วนใหญ่ตรงกันอีกว่า เมื่อพูดถึงวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกจะนึกถึงโรงเรียนช่างที่มีทักษะเด่น โดย กลุ่มผู้บริหาร คิดเป็นร้อยละ 66 กลุ่มบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 72 กลุ่มนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 64 และรูปแบบตัวอักษรที่มีความเหมาะสมกับคำว่าดอนบอสโก ที่กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม คิดว่ามีความเหมาะสมกับคำว่าดอนบอสโกก็คือ ตัวอักษรตัวประดิษฐ์ โดย กลุ่มผู้บริหารคิดเป็นร้อยละ 64 กลุ่มบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 47 กลุ่มนักเรียนคิดเป็นร้อยละ 70

สรุปได้ว่า ผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกสำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก ที่ผู้วิจัยจะนำมาศึกษาและพัฒนา คือ พวงกุญแจ ออกแบบให้มีความน่าสนใจ ตรงกับสิ่งที่กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่นึกถึงเมื่อพูดถึงวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก ซึ่งก็คือคุณพ่อบอสโก รูปแบบตัวอักษรที่จะใช้ในการออกแบบก็คือ รูปแบบของตัวอักษรประดิษฐ์

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

หลังจากได้วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการลงพื้นที่เพื่อศึกษาอัตลักษณ์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก ข้อมูลจากการสอบถามความต้องการของกลุ่มผู้บริหาร บุคลากร และนักเรียน จากการสังเกต สอบถามนำผลมารวบรวมและนำไปวิเคราะห์สรุป เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกจากอัตลักษณ์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก เมื่อได้ทำการรวบรวมข้อมูลความต้องการรูปแบบผลิตภัณฑ์แล้วสรุปได้ว่า ผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกสำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกที่ผู้วิจัยนำมาศึกษาและพัฒนา คือ พวงกุญแจออกแบบ ให้มีความน่าสนใจตรงกับสิ่งที่กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่นึกถึงเมื่อพูดถึงวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก ซึ่งก็คือ คุณพ่อบอสโก รูปแบบตัวอักษรที่จะใช้ในการออกแบบก็คือ รูปแบบของตัวอักษรประดิษฐ์ ดังนี้

ภาพที่ 4.1 Idea Sketch พวงกุญแจ
ที่มา : ธนิตา สิ้นสมบุญ (22/05/2562)

เมื่อได้สรุปรูปแบบพวงกุญแจ ผ่าน Idea Sketch ที่วาดไว้อย่างเหมาะสมแล้ว จึงนำภาพ Idea Sketch ที่เลือกไว้ให้ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านรูปแบบของที่ระลึก ได้วิเคราะห์หาความเหมาะสม ผ่านวิธีการคัดเลือกผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกด้วยวิธีใช้แบบสอบถาม

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก ของผู้เชี่ยวชาญทางด้านรูปแบบของที่ระลึก ทั้ง 5 แบบ

รายการ	แบบที่ 1		แบบที่ 2		แบบที่ 3		แบบที่ 4		แบบที่ 5	
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่าเฉลี่ย	S.D.
1. หน้าที่ใช้สอย (Function)										
1.1 สามารถพกพาได้สะดวก	4.60	.516	4.60	.516	4.90	.316	4.70	.483	4.40	.700
2. ความสวยงามน่าใช้ (Aesthetics or sales appeal)										
2.1 มีความสวยงามเหมาะสม	4.20	.789	4.30	.674	4.90	.317	4.50	.707	4.40	.516

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

รายการ	แบบที่ 1		แบบที่ 2		แบบที่ 3		แบบที่ 4		แบบที่ 5	
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่าเฉลี่ย	S.D.
2.2 บ่งบอกถึง อัตลักษณ์ของ วิทยาลัย เทคโนโลยีดอน บอสโก	4.60	.516	4.70	.483	4.80	.421	4.80	.424	4.80	.421
3. ความปลอดภัย (Safety)										
3.1 มีความ ปลอดภัยในการ เก็บ หรือพกพา	4.80	.421	4.70	.483	4.70	.674	4.50	.527	4.20	.632
4. ราคา (Cost)										
4.1 ราคามีความ เหมาะสมกับ คุณภาพและ คุณค่าในการ เก็บไว้ระลึก	4.50	.707	4.40	.843	4.80	.421	4.60	.670	4.50	.527
5. วัสดุ (Materials)										
5.1 เลือกใช้ วัสดุในการผลิต ได้อย่าง เหมาะสม	4.60	.516	4.50	.527	4.80	.421	4.60	.516	4.70	.483
6. กรรมวิธีการผลิต (Production)										
6.1 สามารถ ผลิตจำนวน มากเพื่อ จำหน่ายเป็น ของที่ระลึก	4.80	.421	4.40	.699	4.60	.516	4.50	.527	4.30	.674
ผลรวม	4.64	.438	4.51	.547	4.79	.394	4.60	.493	4.47	.495

ซึ่งจากการวิเคราะห์แบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 คน พบว่า ในส่วนหัวข้อหน้าที่ใช้สอย คือ สามารถพกพาได้สะดวก อันดับ 1 คือ รูปแบบที่ 3 ที่ค่าเฉลี่ย 4.90 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .316 อันดับ 2 คือ รูปแบบที่ 4 ที่ค่าเฉลี่ย 4.70 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .483 และอันดับ 3 คือรูปแบบที่ 1 และ รูปแบบที่ 2 ที่ค่าเฉลี่ย 4.60 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .516 ต่อมาในหัวข้อความสวยงาม นำมาใช้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกคือ มีความสวยงามเหมาะสม อันดับ 1 คือ รูปแบบที่ 3 ที่ค่าเฉลี่ย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.90 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .317 อันดับ 2 คือ รูปแบบที่ 4 ที่ค่าเฉลี่ย 4.50 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .707 และอันดับ 3 คือรูปแบบที่ 5 ที่ค่าเฉลี่ย 4.40 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .516 และส่วนที่สองคือ บ่งบอกถึงอัตลักษณ์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก อันดับ 1 คือ รูปแบบที่ 3 ที่ค่าเฉลี่ย 4.80 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .412 อันดับ 2 คือ รูปแบบที่ 4 ที่ค่าเฉลี่ย 4.80 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .424 และอันดับ 3 คือ รูปแบบที่ 2 ที่ค่าเฉลี่ย 4.70 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .483 ต่อมาในส่วน ความปลอดภัย คือ มีความปลอดภัยในการเก็บ หรือพกพา อันดับ 1 คือ รูปแบบที่ 1 ที่ค่าเฉลี่ย 4.80 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .412 อันดับ 2 คือ รูปแบบที่ 2 ที่ค่าเฉลี่ย 4.70 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .483 และอันดับ 3 คือ รูปแบบที่ 3 ที่ค่าเฉลี่ย 4.70 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .674 ต่อมาในส่วน ราคา คือ 1ราคามีความเหมาะสมกับคุณภาพและคุณค่าในการเก็บไว้ระลึก อันดับ 1 คือ รูปแบบที่ 3 ที่ค่าเฉลี่ย 4.80 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .412 อันดับ 2 คือ รูปแบบที่ 4 ที่ค่าเฉลี่ย 4.60 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .670 และอันดับ 3 คือ รูปแบบที่ 5 ที่ค่าเฉลี่ย 4.50 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .527 ต่อมาในส่วน วัสดุ คือ เลือกใช้วัสดุในการผลิตได้อย่างเหมาะสม อันดับ 1 คือ รูปแบบที่ 3 ที่ค่าเฉลี่ย 4.80 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .412 อันดับ 2 คือ รูปแบบที่ 5 ที่ค่าเฉลี่ย 4.70 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .483 และอันดับ 3 คือ รูปแบบที่ 1 และ รูปแบบที่ 4 ที่ค่าเฉลี่ย 4.50 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .516 และสุดท้ายส่วนกรรมวิธีการผลิต คือ สามารถผลิตจำนวนมากเพื่อจำหน่ายเป็นของที่ระลึก อันดับ 1 คือ รูปแบบที่ 1 ที่ค่าเฉลี่ย 4.80 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .412 อันดับ 2 คือ รูปแบบที่ 3 ที่ค่าเฉลี่ย 4.60 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .516 และอันดับ 3 คือ รูปแบบที่ 4 ที่ค่าเฉลี่ย 4.50 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .527 และผลรวมทั้งหมด อันดับ 1 คือ รูปแบบที่ 3 ที่ค่าเฉลี่ย 4.79 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .394 อันดับ 2 คือ รูปแบบที่ 4 ที่ค่าเฉลี่ย 4.60 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .493 และอันดับ 3 คือ รูปแบบที่ 1 ที่ค่าเฉลี่ย 4.64 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .438

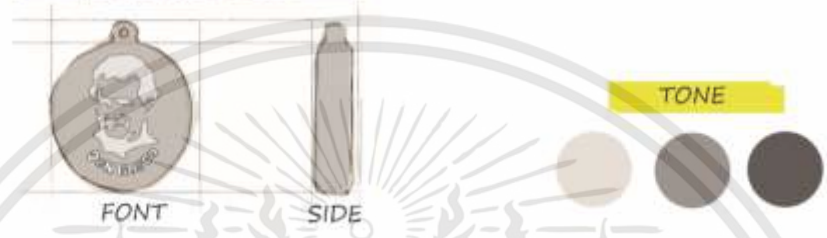
สรุปได้ว่า ผลลัพธ์ของที่ระลึกสำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกที่ผู้วิจัยจะทำการผลิตออกมาคือ รูปแบบที่ 3 ซึ่ง มีค่าเฉลี่ย 4.79 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .394 สูงที่สุดในรูปแบบทั้งหมด 5 รูปแบบ โดยต้องผลิตออกมาให้มีลักษณะเด่นคือ พกพาได้สะดวก มีความสวยงามเฉพาะตัว และแสดงให้เห็นถึงอัตลักษณ์ของวิทยาลัยเทคนิคดอนบอสโกมากที่สุด รวมไปถึงมีราคาเหมาะสมกับคุณภาพและคุณค่าในการเก็บไว้เป็นที่ระลึก

4.3 เพื่อประเมินระดับความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

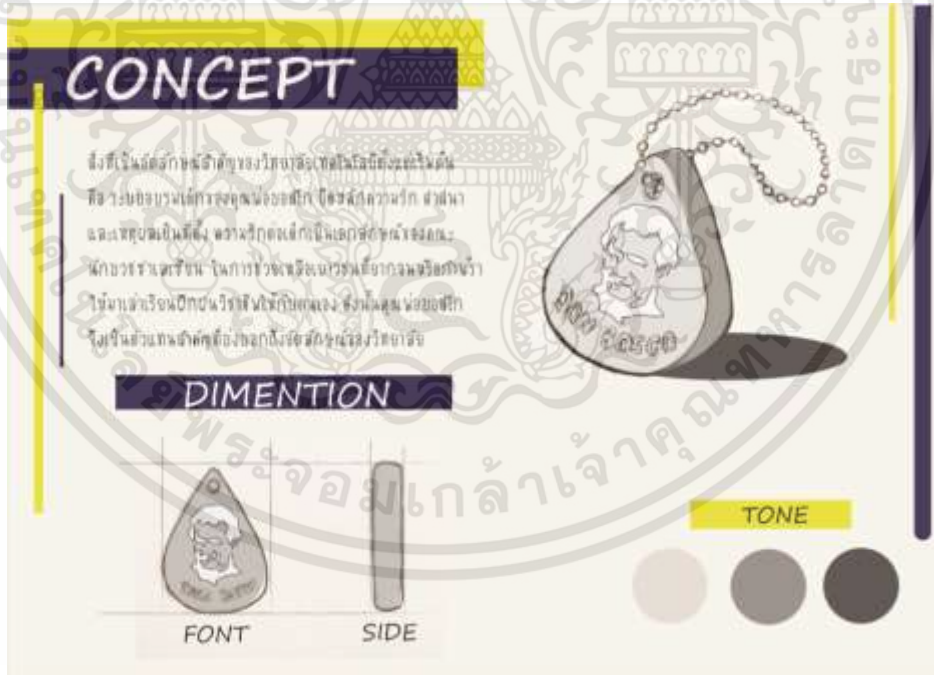
หลังจากได้สรุปรูปแบบ พวงกุญแจ จากผู้เชี่ยวชาญทางด้านรูปแบบของที่ระลึก นั้นผู้วิจัยได้ทำการผลิตแบบจำลองตัวอย่าง (Prototype) ขึ้นมาเพื่อนำไปใช้ในการประเมินระดับความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก โดยได้สอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้ ผู้บริหาร บุคลากร ที่ทำงานประจำอยู่ในวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

DIMENTION

ภาพที่ 4.2 ภาพสรุปรูปแบบ พวงกุญแจ แบบที่ 1
ที่มา : ธนิตา สิ้นสมบุญ (22/05/2562)

DIMENTION

ภาพที่ 4.3 ภาพสรุปรูปแบบ พวงกุญแจ แบบที่ 2
ที่มา : ธนิตา สิ้นสมบุญ (22/05/2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

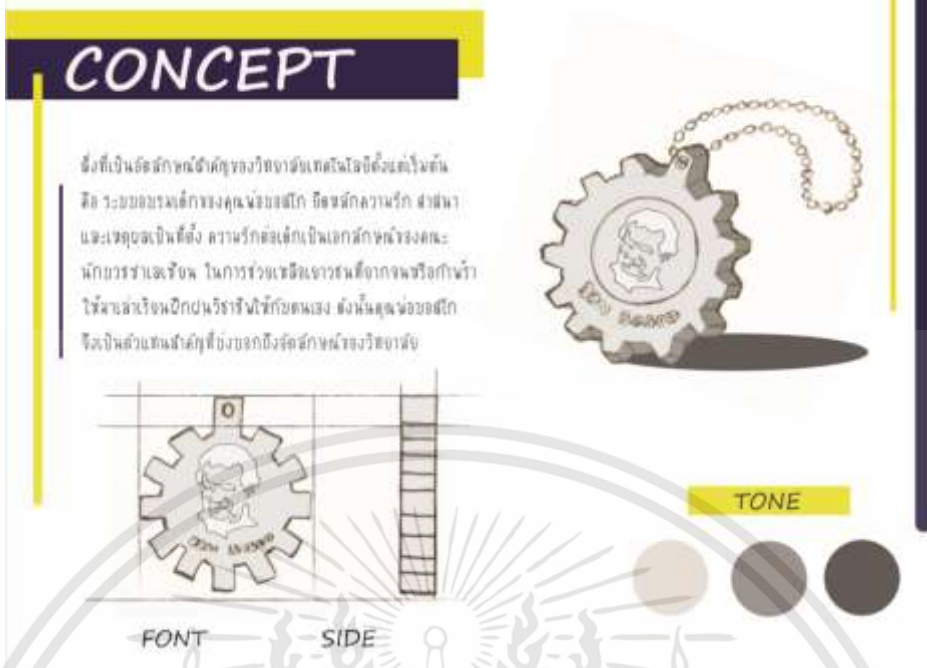

ภาพที่ 4.4 ภาพสรุปรูปแบบ พวงกุญแจ แบบที่ 3
ที่มา : ธนิตา สีนสมบุญ (22/05/2562)

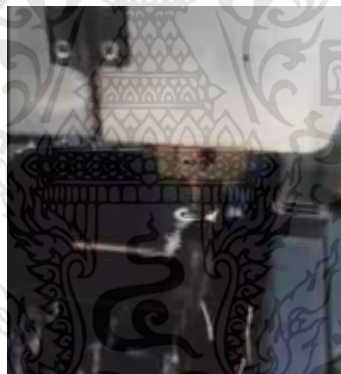

ภาพที่ 4.5 ภาพสรุปรูปแบบ พวงกุญแจ แบบที่ 4
ที่มา : ธนิตา สีนสมบุญ (22/05/2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.6 ภาพสรุปรูปแบบ พวงกุญแจ แบบที่ 5
ที่มา : ธนิตา สีนสมบุญ (22/05/2562)

ภาพที่ 4.7 ภาพการทดลองผลิตจริง
ที่มา : ธนิตา สีนสมบุญ (22/05/2562)

ภาพที่ 4.8 ผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกของจริง
ที่มา : ธนิตา สีนสมบุญ (22/05/2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกประจำวิทยาลัยเทคโนโลยี
ดอนบอสโก ของกลุ่มผู้บริหาร และกลุ่มบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

รายการ	ผู้บริหาร		บุคลากร	
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่าเฉลี่ย	S.D.
1. เอกลักษณ์เฉพาะถิ่น				
1.1 มีอัตลักษณ์บ่งบอกถึงวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก	4.70	.470	4.90	.308
2. ด้านความสวยงาม				
2.1 มีความสวยงาม น่าพกพา	4.30	.732	4.55	.686
2.2 ดึงจุดเด่นของสัดส่วนในการออกแบบได้อย่างชัดเจน	4.25	.639	4.50	.512
3. ด้านประโยชน์ใช้สอย				
3.1 สามารถพกพาได้สะดวก	4.40	.502	4.85	.366
4. ด้านคุณภาพ				
4.1 มีคุณภาพในการเลือกใช้วัสดุในการผลิตของที่ระลึก	4.75	.686	4.65	.587
5. ด้านราคา				
5.1 ราคามีความเหมาะสมกับคุณภาพและคุณค่าในการเก็บไว้ระลึก	4.45	.686	4.20	.768
ผลรวม	4.48	.513	4.61	.469

ซึ่งจากการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก ของกลุ่มผู้บริหาร และกลุ่มบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน พบว่า ในด้านเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น คือ มีอัตลักษณ์บ่งบอกถึงวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก ในกลุ่มผู้บริหาร มีค่าเฉลี่ย 4.70 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .470 และในกลุ่มบุคลากร มีค่าเฉลี่ย 4.90 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .308 ต่อมาในด้านความสวยงาม แบ่งออกเป็นสองส่วน ส่วนแรก มีความสวยงาม น่าพกพา กลุ่มผู้บริหาร มีค่าเฉลี่ย 4.30 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .732 และในกลุ่มบุคลากร มีค่าเฉลี่ย 4.55 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .686 และส่วนที่สอง ดึงจุดเด่นของสัดส่วนในการออกแบบได้อย่างชัดเจน กลุ่มผู้บริหาร มีค่าเฉลี่ย 4.25 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .732 และในกลุ่มบุคลากร มีค่าเฉลี่ย 4.50 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .512 ต่อมาในด้านประโยชน์ใช้สอย คือ สามารถพกพาได้สะดวก กลุ่มผู้บริหาร มีค่าเฉลี่ย 4.40 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .502 และในกลุ่มบุคลากร มีค่าเฉลี่ย 4.85 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .366 ต่อมาในด้านคุณภาพ มีคุณภาพในการเลือกใช้วัสดุในการผลิตของที่ระลึก กลุ่มผู้บริหาร มีค่าเฉลี่ย 4.75 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .686 และในกลุ่มบุคลากร มีค่าเฉลี่ย 4.65 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .587 และสุดท้ายในด้านราคา คือ ราคามีความเหมาะสมกับคุณภาพและคุณค่าในการเก็บไว้ระลึก กลุ่มผู้บริหาร มีค่าเฉลี่ย 4.45 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .686 และในกลุ่มบุคลากร มีค่าเฉลี่ย 4.20 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .768

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และผลรวมทั้งหมด กลุ่มผู้บริหาร มีค่าเฉลี่ย 4.48 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .513 ซึ่งอยู่ในค่าเฉลี่ยที่มากที่สุด และในกลุ่มบุคลากร มีค่าเฉลี่ย 4.61 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .469 ซึ่งอยู่ในค่าเฉลี่ยที่มากที่สุด

สรุปได้ว่า ในกลุ่มผู้บริหาร ได้มีความสนใจในด้าน ด้านคุณภาพ เอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และด้านประโยชน์ใช้สอย ส่วนในกลุ่มบุคลากร ได้มีความสนใจในด้าน เอกลักษณ์เฉพาะถิ่น ด้านประโยชน์ใช้สอย และด้านคุณภาพ ซึ่งในทั้งสองกลุ่มตัวอย่างนั้นได้ให้ความสนใจใน ด้านต่าง ๆ เหมือนกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาอัตลักษณ์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก ผู้วิจัยได้ทำการการศึกษาข้อมูลปฐมภูมิ ทฤษฎี ทฤษฎี รวมทั้งเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง หลังจากนั้น นำมาสรุปเป็นแนวทางในการออกแบบ ผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก และได้ทำการลงพื้นที่เพื่อสอบถามข้อมูลจากผู้บริโภค และผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบของที่ระลึก เพื่อทำการปรับปรุง และผลิตต้นแบบเพื่อนำไปใช้ในการประเมินกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อทำการสรุปผลการวิจัย การอภิปราย ผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

- 5.1 สรุปผลการวิจัย
- 5.2 อภิปรายผลการวิจัย
- 5.3 ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้
- 5.4 ข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาอัตลักษณ์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยโดยการแบ่งตามวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

5.1.1 สรุปผลการศึกษาอัตลักษณ์วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

จากการลงพื้นที่หาข้อมูลเกี่ยวกับภาพลักษณ์ เอกลักษณ์ และสัญลักษณ์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก พบว่า สิ่งที่เป็นอัตลักษณ์สำคัญของวิทยาลัยเทคโนโลยีตั้งแต่เริ่มต้น คือระบบอบรมเด็กของคุณพ่อบอสโก ยึดหลักความรัก ศาสนาและเหตุผลเป็นที่ตั้ง ความรักต่อเด็กเป็นเอกลักษณ์ของคณะนักบวชซาเลเซียน ในการช่วยเหลือเยาวชนที่ยากจนหรือกำพร้าให้มาเล่าเรียนฝึกฝนวิชาชีพให้กับตนเอง ดังนั้นคุณพ่อบอสโกจึงเป็นตัวแทนสำคัญที่บ่งบอกถึงอัตลักษณ์ของวิทยาลัย

จากการสังเกต และสัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่าง ผ่านการจำแนกแบบสอบถามข้อมูลและมุมมองของผู้บริโภคในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้บริหาร กลุ่มบุคลากร และกลุ่มนักเรียน พบว่า ทั้ง 3 กลุ่ม เคยได้รับของที่ระลึกสำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก เหมือนกันทั้ง 3 กลุ่ม และได้เสนอว่าถ้าหากทำของที่ระลึกให้เหมาะสม ควรเป็น พวงกุญแจ โดยเน้นการออกแบบอัตลักษณ์ที่เมื่อใครพบเห็นของที่ระลึกชิ้นนี้ก็สามารณึกถึง วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก ได้ นั่นก็คือ การนำภาพ คุณพ่อบอสโก ซึ่งเป็นผู้ก่อตั้งวิทยาลัย มาใช้ในการออกแบบของที่ระลึก และใช้ตัวอักษรประดิษฐ์ ในการบ่งบอกถึงวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากผู้เชี่ยวชาญ และกลุ่มตัวอย่างที่ลงพื้นที่มาดังนี้

(1) ผลิตภัณฑ์ที่ดีควรมีการคำนึงถึงการใช้งานได้นาน และการบำรุงรักษาผลิตภัณฑ์ จึงต้องมีการวิเคราะห์วัสดุมาผสมผสานเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีความคงทน และสามารถใช้งานได้นานมากยิ่งขึ้น

(2) ควรมีการกำหนดกลุ่มตัวอย่างให้มีจำนวนที่หลากหลาย และมีจำนวนมากกว่าที่กำหนดไว้ในงานวิจัย ทั้งนี้เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

5.1.2 สรุปผลการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

จากการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก ผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎีการออกแบบผลิตภัณฑ์ และการออกแบบของที่ระลึก เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ตรงตามความต้องการของกลุ่มตัวอย่างที่ได้ไปการสังเกต และสัมภาษณ์เกี่ยวกับอัตลักษณ์วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก โดยใช้ทฤษฎีการออกแบบของที่ระลึก Albert, J., et. At (2532 : 249-256) มาประยุกต์ใช้ในการออกแบบของที่ระลึกประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก และได้ทำสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบของที่ระลึก ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะในการออกแบบ เพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีสอดคล้องกับกรอบแนวความคิดได้มากขึ้น โดยผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะในการออกแบบ ดังนี้

(1) ด้านการออกแบบ ให้สามารถสื่อความหมายถึงอัตลักษณ์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกได้ ชิ้นงานสามารถสัมผัสได้ถึงความรู้สึกที่มีต่อคุณพ่อบอสโก

(2) ด้านการผลิต การออกแบบจะต้องคำนึงถึงความเป็นไปได้ในการผลิตชิ้นงานออกมาให้ออกมาได้สมบูรณ์มากที่สุด

(3) การเลือกใช้วัสดุ ควรเลือกวัสดุที่มีความเหมาะสม สร้างคุณค่าให้กับชิ้นงาน คุณภาพของวัสดุ และราคาที่เหมาะสม

จากการสัมภาษณ์ และทำแบบประเมินในการออกแบบนั้น พบว่า ต้องผลิตออกมาให้มีลักษณะเด่นคือ พกพาได้สะดวก มีความสวยงามเฉพาะตัว และแสดงให้เห็นถึงอัตลักษณ์ของวิทยาลัยเทคนิคดอนบอสโก คือ คุณพ่อบอสโก ให้เด่นชัดมากที่สุด รวมไปถึงมีราคาเหมาะสมกับคุณภาพและคุณค่าในการเก็บไว้เป็นที่ระลึก ซึ่ง จากการเลือกแบบจาก ภาพร่าง (Idea Sketch) ทั้ง 5 รูปแบบพบว่า รูปแบบที่ 3 นั้นมีความเหมาะสมและตรงตามความต้องการของกลุ่มตัวอย่างมากที่สุด ผู้วิจัยจึงนำ ผลสรุปจากการประเมินครั้งนี้มาขึ้นรูปผลิตภัณฑ์ด้วยโปรแกรมขึ้นรูป 3มิติ เพื่อให้สามารถเห็นตัวอย่างผลิตภัณฑ์ที่ทำการผลิต และสามารถตรวจสอบความถูกต้องของชิ้นงานก่อนนำไปผลิตจริงในระบบอุตสาหกรรม

5.1.3 สรุปผลการประเมินระดับความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

จากการทำแบบประเมินความพึงพอใจของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ที่มีต่อตัวผลิตภัณฑ์ที่ทำสำเร็จออกมานั้น พบว่า มีความพอใจในการออกแบบของที่ระลึกอยู่ในระดับ มาก จากแบบประเมินนั้น แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ให้ความสำคัญกับ อัตลักษณ์ประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก เป็นอย่างมาก เนื่องมาจากรูปของ คุณพ่อบอสโก นั้นเป็นภาพที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นตัวตนของ ประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกที่ไม่มีที่ไหนเหมือน และเป็นเครื่องยืนยันว่าผู้ที่ได้รับของที่ระลึกนั้นมาถึง วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก แล้ว ส่วนเรื่องอื่น ๆ ที่ให้ความสำคัญคือด้าน

ประโยชน์ใช้สอย ที่เมื่อได้รับของที่ระลึกไปแล้ว จะทำให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ที่ได้รับในด้านใด รวมไปถึงด้านคุณภาพของ วัสดุ และกรรมวิธีการผลิตของที่ระลึก ว่ามีความเหมาะสมมากน้อยแค่ไหน

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล การศึกษาอัตลักษณ์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกเพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก ผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

5.1.1 สรุปผลการศึกษาอัตลักษณ์วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

ผู้วิจัยพบว่า จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้แก่ คณะผู้บริหาร และบุคลากร รวมไปถึงนักเรียนวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจใน การออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก ซึ่งสามารถแสดงให้เห็นถึงอัตลักษณ์ที่สำคัญประจำวิทยาลัย นั่นคือ รูปของ คุณพ่อบอสโก ออกมาได้อย่างชัดเจน และเลือกใช้วัสดุในการออกแบบได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของวิทยาลัย

5.1.2 สรุปผลการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

เมื่อได้ข้อมูลและแนวทางที่จะทำการออกแบบ ผู้วิจัยได้ทำการออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกตามกรอบแนวความคิดของ (ของใคร) และทำการสรุปผลออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก โดยใช้ทฤษฎีหลักการออกแบบผลิตภัณฑ์ของ (ของใคร) และทฤษฎีการออกแบบของที่ระลึกของ (ของใคร) จากจำนวน 5 รูปแบบ ให้เหลือเพียง 1 รูปแบบ และผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก ที่ได้ไปสอบถามกับผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบของที่ระลึก และประชากรกลุ่มตัวอย่าง พบว่า รูปแบบที่ 3 มีความเหมาะสมในการผลิตเป็นของที่ระลึกประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.79 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .394 รองลงมาคือ รูปแบบที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 4.64 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .438

5.1.3 สรุปผลการประเมินระดับความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

เมื่อได้สรุปรูปแบบของที่ระลึกประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก เสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้วจึงทำการผลิต ผลิตภัณฑ์ต้นแบบ เพื่อนำไปใช้ในการประเมินระดับความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก โดยได้สอบถามจากประชากรกลุ่มตัวอย่างผู้บริหาร และบุคลากรประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก พบว่า ของที่ระลึกประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยของกลุ่มผู้บริหารอยู่ที่ 4.61 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .469 และในกลุ่มบุคลากร มีค่าเฉลี่ยของกลุ่มผู้บริหารอยู่ที่ 4.48 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .513

5.3 ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

ข้อเสนอแนะจากผู้วิจัยเรื่อง การศึกษาอัตลักษณ์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก มีดังนี้

5.3.1 ควรมีการพัฒนาารูปแบบรองรับกลุ่มของผู้บริโภคให้มีความหลากหลาย เพื่อความเหมาะสมที่แตกต่างกันออกไป

5.3.2 ควรเพิ่มเติมกระบวนการ Development Analyss เพื่อต่อยอดแนวคิดจากแรงบันดาลใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

Hal, Stuart. 1994. **Representation: Cultural Representations and Signifying Practices**. London : Sage.

กาญจนา สุระ และคณะ. 2555. โครงการ "การพัฒนาองค์ความรู้และต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านโอท็อป และการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่". งานวิจัยสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.ความหมายของของที่ระลึก. เข้าถึงได้จาก :

www.souvenirbuu.wordpress.com (ค้นเมื่อวันที่ 15 มีนาคม 2562)

ธีระชัย สุขสด. 2544. **หลักการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม**. กรุงเทพฯ : โอ เอส พรีนติ้งเฮ้าส์.

ประเสริฐ ศีลรัตน์. 2531. **ของที่ระลึก**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

พรภัส พิบูลโกศาสมบัติ. 2561. **หลักการออกแบบผลิตภัณฑ์**. ค้นเมื่อ 15 มีนาคม 2562 จาก

<https://sites.google.com/a/kjwit.ac.th/ponlapass/pathor/hlak-kar-xxkbaeb-phlitphanth>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

- ภาคผนวก ก หนังสือรับรองและหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการทำวิจัย
- ภาคผนวก ข หนังสือขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญในการทำวิจัย
- ภาคผนวก ค หนังสือรับรองผลการพิจารณาบทความ
- ภาคผนวก ง เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย
- ภาคผนวก จ ผลการวิเคราะห์และออกแบบผลิตภัณฑ์
- ภาคผนวก ฉ ภาพถ่ายการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ฮว 7004 /0604

คณะกรรมการอุดมศึกษาและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

2 กรกฎาคม 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษากับข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีคณบอสโก

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
- 2. แบบสอบถาม

ด้วย นางสาวธนิศา สิ้นสมบูรณ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาอิทธิพลของปัจจัยด้วยเทคโนโลยีคณบอสโกเพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์รองเท้า" โดยมี ผศ.ดร.อมิตศักดิ์ สิ้นรุ่งคำ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และ ผศ.ดร.ชเนศ ภิรมย์การ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2562

คณะกรรมการอุดมศึกษาและเทคโนโลยี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาวธนิศา สิ้นสมบูรณ์ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

Sornrat
(ตราศรี สิริพันธ์)

รองคณบดีฝ่ายบริการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ
โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692
โทรสาร. 02-329-8436
ติดต่อนักศึกษา โทร.085-982-3566

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ อว 7004/ **0599**

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

2 กรกฎาคม 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญประเมินการศึกษาค้นคว้าของวิทยาลัย

เรียน คุณวิษณี เหนือเมธิน

ด้วย นางสาวอนิตา สิ้นสมบุญ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาค้นคว้า วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกเพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก" โดยมี ผศ.ดร.อภิสิทธิ์ สินธุภัก เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผศ.ดร.ธเนศ ภิรมย์การ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญประเมินการศึกษาค้นคว้าของวิทยาลัยของ นางสาวอนิตา สิ้นสมบุญ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

Smw ah
(ดร.ราตรี ศรีพันธุ)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร. 085-982-3566

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ฮว 7004/ 0599

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

2 กรกฎาคม 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญประเมินการศึกษาค้นคว้าของวิทยาลัย

เรียน อาจารย์ภัทรพล เรืองศรี

ด้วย นางสาวอนิตา สีนสมบูรณ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาค้นคว้าของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกเพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก" โดยมี ผศ.ดร.อภิสิทธิ์ สีนอุ้ม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผศ.ดร.ธนศภิรมย์การ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญประเมินการศึกษาค้นคว้าของวิทยาลัยของ นางสาวอนิตา สีนสมบูรณ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ราศรี ศรีพันธุ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร. 085-982-3566

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ฮว 7004/ 0599

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

2 กรกฎาคม 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญประเมินการศึกษาอัตลักษณ์ของวิทยาลัย

เรียน อาจารย์จินตวัฒน์ อภิวัชร์มนตรี

ด้วย นางสาวอนิศา สิ้นสมบุญ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษอัตลักษณ์ วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกเพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก” โดยมี ผศ.ดร.อภิศักดิ์ สินธุภักดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผศ.ดร.ธนศภิรมย์การ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญประเมินการศึกษอัตลักษณ์ของวิทยาลัยของ นางสาวอนิศา สิ้นสมบุญ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ดร. วรดี สิวพันธ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติกรแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ
โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692
โทรสาร. 02- 329-8436
ติดต่อนักศึกษา โทร. 085-982-3566

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ อว 7004 /0601

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

2 กรกฎาคม 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและประเมินแบบสอบถาม

เรียน ดร.ศุภณี อภัยการวิ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

ด้วย นางสาวอนิตา สิ้นสมบูรณ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาอัตลักษณ์ วิทยาลัยเทคโนโลยีคอนบอสโกเพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์ของพิธีระลึก" โดยมี ผศ.ดร.อภิสิทธิ์ สิบอุทิศ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผศ.ดร.ธนศกัณธ์การ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมว่าน้อยหรือเพียงพอ ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัย ของ นางสาวอนิตา สิ้นสมบูรณ์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ราตรี สิริพันธ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติภาระแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ
โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692
โทรสาร. 02-329-8436
ติดต่อนักศึกษา โทร. 085-982-3566

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ อว 7004 / 0601

คณะกรรมการอุดมศึกษาและเทคโนโลยี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

2 กรกฎาคม 2562

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและประเมินแบบสอบถาม

เรียน ผศ.จิรดา แพร่ใบศรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

ด้วย นางสาวอนันดา สิ้นสนบุญ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาอิทธิพลของ-วิทยาลัยเทคโนโลยีคอนบอสโกเพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์ของหัตถ์เหล็ก" โดยมี ผศ.ดร.อภิสิทธิ์ สิงขรณ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผศ.ดร.ธนศศิธรย์การ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะกรรมการอุดมศึกษาและเทคโนโลยี พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมสมำถนน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัย ของนางสาวอนันดา สิ้นสนบุญ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับคำแนะนำที่ถูกต้องด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

สมร อห
(ดร.ราตรี ศิริพันธ์)

รองคณบดีสำนักโสตถยาธิบดี วิทยาลัยการและบัณฑิตศึกษา
ปฎิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ
โทร. 02-329-8000 ต่อ.3692
โทรสาร. 02-329-8436
ติดต่อนักศึกษา โทร. 085-982-3566

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การประชุมวิชาการทางการศึกษาระดับชาติ
การพัฒนาประสบการณ์การเรียนรู้ในชีวิตจริง

09th การเรียน การสอน ยุคใหม่

DEVELOPING

ใบประกาศนียบัตร การนำเสนอผลงานวิจัย

รณิศา สีนสมบูรณ์ อภิสักข์ สีนรุภัก และรณศ กิรมย์การ

นำเสนอที่ประชุมวิจัย

การศึกษาด้านลักษณะและพัฒนาผลิตภัณฑ์ของทีระลึกสำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

ณ คณะศึกษาศาสตร์และเทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เมื่อวันที่ 31 พฤษภาคม พ.ศ. 2562

ศาสตราจารย์ ดร.พรศักดิ์ เกตุวิจิตร
ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนา
เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อสังคม

LEARNING

EXPERIENCE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ง

เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย

1. แบบสอบถามความต้องการของผู้บริหาร บุคลากรและนักเรียนต่อของที่ระลึกสำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก
2. แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยความต้องการและระดับความต้องการของผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกที่สื่อถึงวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก
3. แบบสอบถามเกี่ยวกับการประเมินถึงความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกที่สื่อถึงอัตลักษณ์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก
4. แบบสอบถามประเมินความคิดเห็นที่มีต่อผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกที่สื่อถึงอัตลักษณ์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกที่ได้พัฒนาแล้ว

แบบสอบถามเพื่อหาแนวทางการออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก

วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท

เรื่อง การศึกษาอัตลักษณ์วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกเพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก

ผู้วิจัย

นางสาวธนิศา สนิสมบุญ

หลักสูตร

ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

วัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม

เพื่อศึกษาอัตลักษณ์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้เพื่อรวบรวมความคิดเห็นของผู้บริหาร บุคลากรและนักเรียนของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกในการเลือกซื้อของที่ระลึกสำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

2. แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลด้านประชากรศาสตร์

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความต้องการของผู้บริหาร บุคลากรและนักเรียนต่อของที่ระลึกสำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามด้านประชากรศาสตร์

คำชี้แจง : โปรดพิจารณาข้อความและทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ตามความคิดเห็น

1. ความเกี่ยวข้องกับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

- ผู้บริหาร
 บุคลากร
 นักเรียน

2. เคยได้รับของที่ระลึกสำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกหรือไม่

- เคย
 ไม่เคย

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความต้องการของผู้บริหาร บุคลากรและนักเรียนต่อของที่ระลึกสำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

คำชี้แจง : โปรดพิจารณาข้อความและทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ตามความคิดเห็น

3. ประเภทของที่ระลึกสำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกที่ท่านมีความต้องการในการเลือกซื้อ

☐ พวงกุญแจ	☐ เข็มกลัด
☐ เสื้อยืด	☐ โมเดล
☐ กระเป๋าผ้า	☐ สติกเกอร์เรซิน
☐ โปสเตอร์	☐ ที่ติดตู้เย็น

4. รูปแบบของที่ระลึกสำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกที่ท่านมีความต้องการในการเลือกซื้อ

- เป็นชิ้นเดียวเล็ก ๆ พกพาสะดวก
 เป็นชุดเซตที่มีครบทุกอย่างที่สื่อถึงวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก
 งานแฮนด์เมด
 ให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

5. ขนาดของที่ระลึกสำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกที่ท่านมีความต้องการในการเลือกซื้อ

- ขนาดเล็ก
 ขนาดกลาง
 ขนาดใหญ่

6. สิ่งที่ต้องพิจารณาก่อนการตัดสินใจซื้อของที่ระลึกสำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

- รูปแบบ
- คุณภาพ
- ความสะดวกในการพกพา
- ราคา
- ประโยชน์ใช้สอย
- ความชอบส่วนตัว

7. เหตุผลในการเลือกซื้อของที่ระลึกสำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

- รูปแบบ ความน่าสนใจ ความแปลกใหม่
- ของฝาก ของที่ระลึก
- มีคุณค่าแก่การจดจำ
- สะสม

8. ท่านมีของที่ระลึกสำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกบ้างหรือไม่

- มี
- ไม่มี

9. ค่าใช้จ่ายในการเลือกซื้อของที่ระลึกอื่นๆ (ต่อครั้ง)

- น้อยกว่า 100 บาท
- 100 - 500 บาท
- 501 - 1,000 บาท
- มากกว่า 1,000 บาท

10. ท่านคิดว่าสิ่งใดที่สื่อถึงอัตลักษณ์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกมากที่สุด

- รูปคุณพ่อบอสโก
- สีน้ำเงิน-เหลือง (สีประจำโรงเรียน)
- อาคารเรียน

แบบสอบถามเพื่อหาแนวทางการออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก

วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท

เรื่อง การศึกษาอัตลักษณ์วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกเพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก

ผู้วิจัย

นางสาวธนิศา สินสมบุญ

หลักสูตร

ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

วัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม

เพื่อศึกษาอัตลักษณ์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้เพื่อรวบรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทางด้านของที่ระลึกจากอัตลักษณ์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาและออกแบบของที่ระลึกสำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก
2. แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามทั่วไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยความต้องการผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกที่สื่อถึงวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

ตอนที่ 3 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับระดับความต้องการของผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกสำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

ตอนที่ 1 แบบสอบถามทั่วไป

1. ชื่อนามสกุล.....
2. ปัจจุบันท่านประกอบอาชีพ.....
3. สถานที่ทำงาน.....
4. ประสบการณ์ในการทำงาน.....ปี

ตอนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยความต้องการผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกที่สื่อถึงวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

คำชี้แจง : โปรดพิจารณาข้อความและทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ตามความคิดเห็น

5. หากพูดถึงวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก ท่านคิดว่าสิ่งที่ท่านนึกถึงเป็นอันดับแรกคือ

- คุณพ่อบอสโก
- สีประจำวิทยาลัย
- อาคารเรียน
- วัดนักบุญยอนันบอสโก
- นักบวช

6. ท่านมีความต้องการให้มีผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกสำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก เป็นผลิตภัณฑ์ประเภทใด

- ผลิตภัณฑ์ที่มีประโยชน์ใช้สอย
- ผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกที่ไม่สามารถใช้สอยได้
- ผลิตภัณฑ์ของประดับตกแต่งบ้าน
- ผลิตภัณฑ์เครื่องประดับ
- ผลิตภัณฑ์ที่ใช้กับเทคโนโลยี

7. ท่านคิดว่าราคาขายของผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกที่เหมาะสมควรอยู่ในช่วงราคาเท่าไร

- น้อยกว่า 100 บาท
- 100 - 500 บาท
- 501 – 1,000 บาท
- มากกว่า 1,000 บาท
- ไม่เจาะจง

ตอนที่ 3 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับระดับความต้องการของผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกสำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

คำชี้แจง : โปรดพิจารณาข้อความและทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ตามความคิดเห็น

8. ประเภทของผลิตภัณฑ์ที่ท่านต้องการให้เป็นผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกสำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

- ผลิตภัณฑ์ที่มีประโยชน์ใช้สอย ได้แก่ กระเป๋าผ้า, สมุดบันทึก, เสื้อยืด
- ผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกที่ไม่สามารถใช้สอยได้ ได้แก่ ตุ๊กตาสคอต, งานหล่อเรซิน, งานรูปปั้น
- ผลิตภัณฑ์ของประดับตกแต่งบ้าน ได้แก่ โคมไฟ, ภาพตกแต่งผนัง, ประติมากรรมแขวนผนัง
- ผลิตภัณฑ์เครื่องประดับ ได้แก่ พวงกุญแจ, เข็มกลัดติดเสื้อ, หมวก
- ผลิตภัณฑ์ที่ใช้กับเทคโนโลยี ได้แก่ แฟลชไดรฟ์, สื่อDVD, หุ่นยนต์

9. ประเภทของผลิตภัณฑ์ที่มีประโยชน์ใช้สอยที่ท่านต้องการให้เป็นผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกสำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

- กระเป๋าผ้า
- เสื้อยืดสกรีนลาย
- แก้วน้ำสกรีนลาย
- สมุดบันทึก

10. ประเภทของผลิตภัณฑ์ที่ไม่สามารถใช้สอยที่ท่านต้องการให้เป็นผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกสำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

- ตุ๊กตาสคอต
- งานหล่อเรซิน
- งานรูปปั้นแกะสลัก
- งานรูปหล่อทองเหลือง

11. ประเภทของผลิตภัณฑ์ของประดับตกแต่งที่ท่านต้องการให้เป็นผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกสำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

- โคมไฟ
- ภาพตกแต่งผนัง
- ประติมากรรมแขวนผนัง
- โมบายแขวน

12. ประเภทของผลิตภัณฑ์เครื่องประดับที่ท่านต้องการให้เป็นผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกสำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

- พวงกุญแจ
- เข็มกลัดติดเสื้อ
- หมวก
- สร้อยคอ

13. ประเภทของผลิตภัณฑ์ที่ใช้กับเทคโนโลยีที่ท่านต้องการให้เป็นผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกสำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

- แฟลชไดร์ฟ
- สื่อ DVD
- หุ่นยนต์นักบวช
- พาวเวอร์แบงก์

ผู้วิจัยขอขอบคุณ ในความร่วมมือของท่าน

นางสาวธนิศา สีนสมบุญ

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเฉพาะเท่านั้น ไม่สามารถนำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับความอนุ
 อนุญาตจากทางสถาบันฯ ได้ หากมีข้อสงสัย กรุณาติดต่อทางสถาบันฯ
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท

เรื่อง การศึกษาอัตลักษณ์วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกเพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก

ผู้วิจัย

นางสาวธนิศา สิ้นสมบุญ

หลักสูตร

ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

วัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม

เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้เพื่อประเมินความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับการออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก เพื่อประเมินถึงความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกที่สื่อถึงอัตลักษณ์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก ที่ผู้วิจัยได้ทำการออกแบบและพัฒนาแล้ว

2. กรุณาตอบแบบประเมินทุกข้อตามความจริง ด้วยตัวของท่านเอง

3. ข้อมูลที่ได้จากการประเมินนี้ใช้สำหรับการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น และนำเสนอข้อมูลในภาพรวมเท่านั้น

4. แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกที่มีต่อผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกที่สื่อถึงอัตลักษณ์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกที่ได้รับการออกแบบพัฒนาแล้ว

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

คำชี้แจง : จงเติมเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงข้อเดียวโดยมีความหมายของระดับค่าความคิดเห็น ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง มีความคิดเห็นว่าพึงพอใจระดับมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง มีความคิดเห็นว่าพึงพอใจระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง มีความคิดเห็นว่าพึงพอใจระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง มีความคิดเห็นว่าพึงพอใจระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง มีความคิดเห็นว่าพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน

1. ชื่อนามสกุล.....

2. ตำแหน่ง.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกที่มีต่อผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกที่สื่อถึงอัตลักษณ์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก ที่ได้รับการออกแบบพัฒนาแล้ว

คำชี้แจง :โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนนที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น																													
		แบบร่างที่ 1					แบบร่างที่ 2					แบบร่างที่ 3					แบบร่างที่ 4					แบบร่างที่ 5									
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5					
1.	สามารถพกพาได้สะดวก																														
2.	มีความสวยงามเหมาะสม																														
3.	บ่งบอกถึงอัตลักษณ์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก																														
4.	มีความปลอดภัยในการเก็บ หรือพกพา																														
5.	ราคามีความเหมาะสมกับคุณภาพและคุณค่าในการเก็บไว้ระลึก																														
6.	เลือกใช้วัสดุในการผลิตได้อย่างเหมาะสม																														
7.	สามารถผลิตจำนวนมากเพื่อจำหน่ายเป็นของที่ระลึก																														

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ ข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัยในครั้งนี้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(.....)

ผู้ประเมิน

ผู้วิจัยขอขอบคุณ ในความร่วมมือของท่าน

นางสาวธนิศา สีนสมบุญ
 นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท

เรื่อง การศึกษาอัตลักษณ์วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกเพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก

ผู้วิจัย

นางสาวธนิศา สิ้นสมบุญ

หลักสูตร

ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

วัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม

เพื่อประเมินระดับความพึงพอใจของผู้บริหารที่มีต่อผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกประจำวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้เพื่อประเมินความคิดเห็นที่มีต่อผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกที่สื่อถึงอัตลักษณ์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกที่ได้พัฒนาแล้ว เพื่อประเมินถึงความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกสำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก ที่ผู้วิจัยได้ทำการออกแบบและพัฒนาแล้ว
2. กรุณาตอบแบบประเมินทุกข้อตามความจริง ด้วยตัวของท่านเอง
3. ข้อมูลที่ได้จากการประเมินนี้ใช้สำหรับการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น และนำเสนอข้อมูลในภาพรวมเท่านั้น
4. แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย
 - ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลด้านประชากรศาสตร์
 - ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกที่สื่อถึงอัตลักษณ์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโกที่ได้พัฒนาแล้ว
 - ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

คำชี้แจง : จงเติมเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงข้อเดียวโดยมีความหมายของระดับค่าความคิดเห็น ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง มีความคิดเห็นว่าพึงพอใจระดับมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง มีความคิดเห็นว่าพึงพอใจระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง มีความคิดเห็นว่าพึงพอใจระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง มีความคิดเห็นว่าพึงพอใจระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง มีความคิดเห็นว่าพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามด้านประชากรศาสตร์

คำชี้แจง : โปรดพิจารณาข้อความและทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ตามความคิดเห็น

1. ความเกี่ยวข้องกับวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก

- ผู้บริหาร
 บุคลากร
 นักเรียน

2. เพศ

- ชาย
 หญิง

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้บริหารและบุคลากรที่มีต่อผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกที่สื่อถึงอัตลักษณ์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก ที่ได้รับการออกแบบพัฒนาแล้ว

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนนที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	เอกลักษณ์เฉพาะถิ่น					
	1.1 มีอัตลักษณ์บ่งบอกถึงวิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก					
2.	ด้านความสวยงาม					
	2.1 มีความสวยงาม น่าพกพา					
	2.2 ดึงจุดเด่นของสัดส่วนในการออกแบบได้อย่างชัดเจน					
3.	ด้านประโยชน์ใช้สอย					
	3.1 สามารถพกพาได้สะดวก					
4.	ด้านคุณภาพ					
	4.1 มีคุณภาพในการเลือกวัสดุในการผลิตของที่ระลึก					
5.	ด้านราคา					
	ราคามีความเหมาะสมกับคุณภาพและคุณค่าในการเก็บไว้ระลึก					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ ข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัยในครั้งนี้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(.....)

ผู้ประเมิน

ผู้วิจัยขอขอบคุณ ในความร่วมมือของท่าน

นางสาวธนิศา สีนสมบุญ

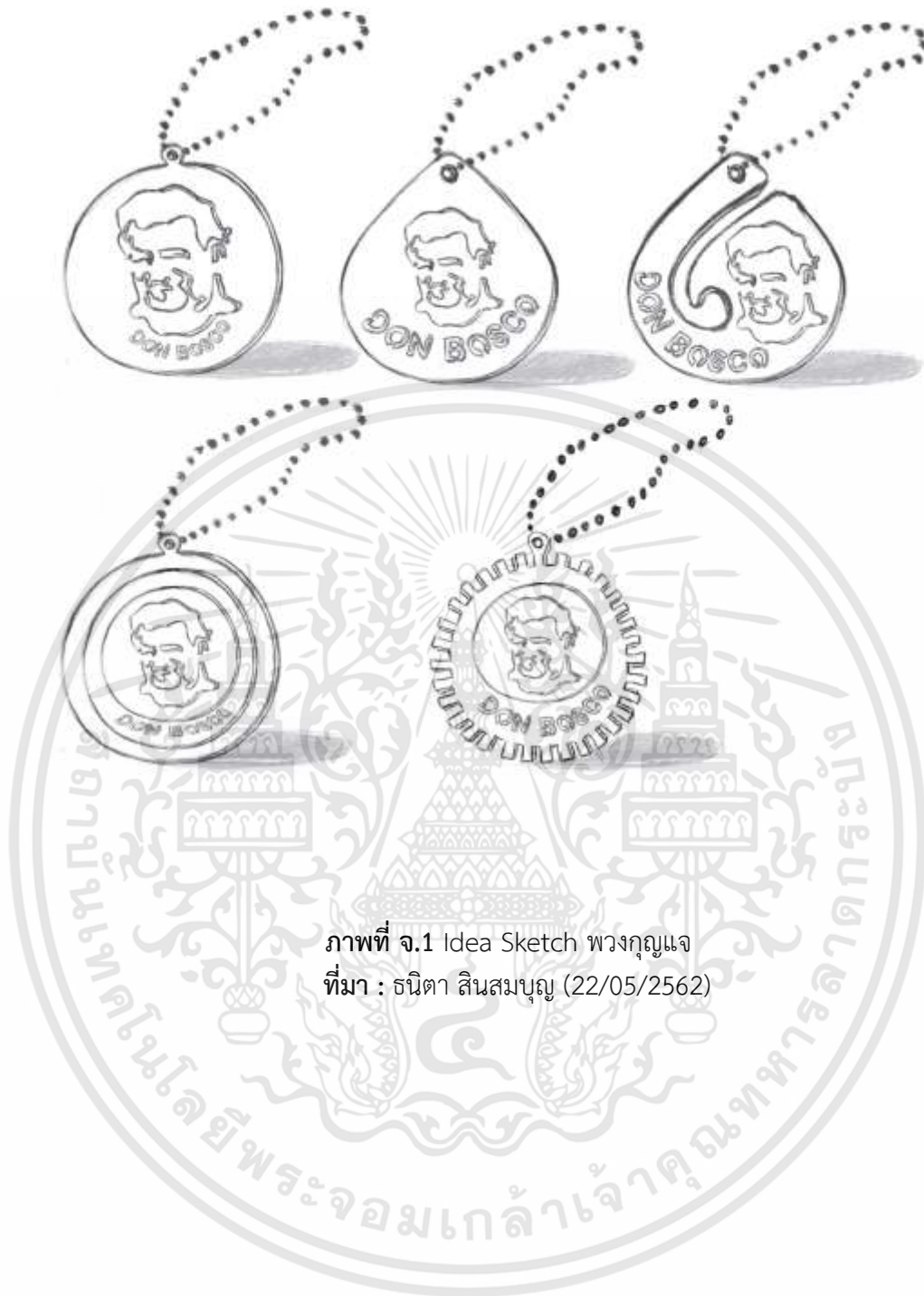
นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ จ.1 Idea Sketch พวงกุญแจ
 ที่มา : ธนิตา สีนสมบูรณ์ (22/05/2562)

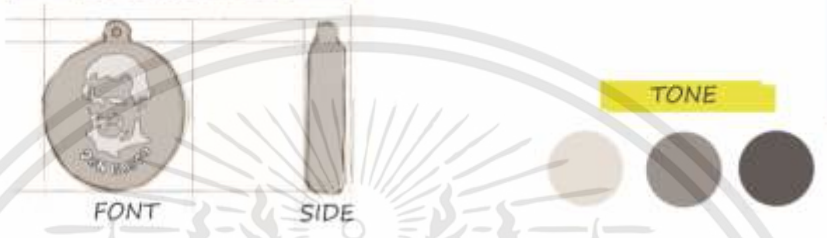
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CONCEPT

ซึ่งมีเป้าหมายหลักของวีรชาสเทสไอเดียตั้งแต่เริ่มต้น คือ ระบบอนุบาลเด็กของคุณพ่อของอเล็ก อีตส์สกีความรัก ส่วนนำ และเขาคอยเป็นพี่เลี้ยง ความรักต่อเด็กเป็นเอกลักษณ์ของคณะ แพทย์ชาวรัสเซีย ในทางประวัติศาสตร์เขาชื่อนายแพทย์อเล็กซานเดอร์ ไชมาเชฟหรืออเล็กซานเดอร์ไชมาเชฟเอง ส่วนคุณพ่อของอเล็ก จึงเป็นตัวแทนสำคัญที่ออกถึงจิตวิญญาณของวีรชาสเทส

DIMENTION

ภาพที่ จ.2 ภาพสรุปรูปแบบ พวงกุญแจ แบบที่ 1
ที่มา : ธนิตา สีนสมบุญ (22/05/2562)

CONCEPT

ซึ่งมีเป้าหมายหลักของวีรชาสเทสไอเดียตั้งแต่เริ่มต้น คือ ระบบอนุบาลเด็กของคุณพ่อของอเล็ก อีตส์สกีความรัก ส่วนนำ และเขาคอยเป็นพี่เลี้ยง ความรักต่อเด็กเป็นเอกลักษณ์ของคณะ แพทย์ชาวรัสเซีย ในทางประวัติศาสตร์เขาชื่อนายแพทย์อเล็กซานเดอร์ ไชมาเชฟหรืออเล็กซานเดอร์ไชมาเชฟเอง ส่วนคุณพ่อของอเล็ก จึงเป็นตัวแทนสำคัญที่ออกถึงจิตวิญญาณของวีรชาสเทส

DIMENTION

FONT SIDE TONE

ภาพที่ จ.3 ภาพสรุปรูปแบบ พวงกุญแจ แบบที่ 2
ที่มา : ธนิตา สีนสมบุญ (22/05/2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ จ.4 ภาพสรุปรูปแบบ พวงกุญแจ แบบที่ 3
ที่มา : ธนิตา สิ้นสมบุญ (22/05/2562)

ภาพที่ จ.5 ภาพสรุปรูปแบบ พวงกุญแจ แบบที่ 4
ที่มา : ธนิตา สิ้นสมบุญ (22/05/2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ จ.6 ภาพสรุปรูปแบบ พวงกุญแจ แบบที่ 5
 ที่มา : ธนิตา สีนสมบูรณ์ (22/05/2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ฉ.1 ลงพื้นที่วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก
ที่มา : ธนิตา สีนสมบุญ ถ่ายเมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2561

ภาพที่ ฉ.2 ลงพื้นที่วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก
ที่มา : ธนิตา สีนสมบุญ ถ่ายเมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ๓.3 ลงพื้นที่วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก
ที่มา : ธนิตา สิ้นสมบุญ ถ่ายเมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2561

ภาพที่ ๓.4 ลงพื้นที่วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก
ที่มา : ธนิตา สิ้นสมบุญ ถ่ายเมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ฉ.5 ลงพื้นที่วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก
 ที่มา : ธนิตา สีนสมบูรณ์ ถ่ายเมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2561

ภาพที่ ฉ.6 ลงพื้นที่วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก
 ที่มา : ธนิตา สีนสมบูรณ์ ถ่ายเมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ๗.7 ลงพื้นที่วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก
ที่มา : ธนิตา สีนสมบุญ ถ่ายเมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2561

ภาพที่ ๗.8 ลงพื้นที่วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก
ที่มา : ธนิตา สีนสมบุญ ถ่ายเมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ ฉ.9 ลงพื้นที่วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก
ที่มา : ธนิตา สีนสมบุญ ถ่ายเมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2561

ภาพที่ ฉ.10 ลงพื้นที่วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก
ที่มา : ธนิตา สีนสมบุญ ถ่ายเมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นามสกุล ธนิตา สินสมบุญ
 วัน - เดือน - ปีเกิด 9 กันยายน 2531
 ที่อยู่ปัจจุบัน 56 หมู่ 1 ตำบลท่าเสา อำเภอบ้านลาด
 จังหวัดเพชรบุรี 76150

ประวัติการศึกษา

ปีการศึกษา 2546 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
 โรงเรียนพรหมานุสรณ์ จังหวัดเพชรบุรี
 ปีการศึกษา 2549 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
 โรงเรียนพรหมานุสรณ์ จังหวัดเพชรบุรี
 ปีการศึกษา 2553 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี เทคโนโลยีบัณฑิต
 สาขาวิชาเทคโนโลยีการพิมพ์
 คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2556 - 2559 บริษัท เครสเทค (ประเทศไทย) จำกัด
 พ.ศ. 2559 - ปัจจุบัน วิทยาลัยเทคโนโลยีดอนบอสโก